

Законодавство о чиновницима: књига прва, 1932.

Садржај

Регистар

Глава прва. Основне одредбе (§§ 1–5)

Глава друга. Подела службеника и службе (§§ 6–11)

Глава трећа. Приправна служба (§§ 12–17)

Глава четврта. Принадлежности активних државних службеника грађанског реда (§§ 18–30)

Глава пета. Оцењивање (§§ 31–44)

Глава шеста. Кретање у служби (§§ 45–67)

Глава седма. Опште одредбе (§§ 68–103)

Глава осма. Престанак службе (§§ 104–112)

Глава девета. Пензије (§§ 113–157)

Глава десета. Контрактуални чиновници и
дневничари (§§ 158–182)

Глава једанаеста. Дисциплински прописи (§§
183–247)

Глава дванаеста. Прелазна и завршна
наређења (§§ 248–345)

Глава тринаеста. Распоред звања (§§ 346 и
347)

Завршно наређење (§ 348)

35.084
1997.17

ПРКА ЗАКОНА

имачених судском и ад-

министративном праксом

Издаје ГОЈКО НИКЕТИЋ

Св.
179

ЗАКОНОДАВСТВО О ЧИНОВНИЦИМА

I

179.Св.

ЗБИРКА ЗАКОНА

Протумачених судском и администра-
тивном праксом

Издаје Др. ГОЈКО НИКЕТИЋ

Св.179.

Inv. br.

SIGN.

ЗАКОНОДАВСТВО О ЧИНОВНИЦИМА

КЊИГА ПРВА

Закон о чиновницима од 31. марта,
1931. год.

ДРУГО ИЗДАЊЕ

34996

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1, КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1.

1932

САДРЖАЈ

Страна

Регистар 5

Закон о чиновницима.

Глава прва. Основне одредбе (§§ 1—5)	19
Глава друга. Подела службеника и службе (§§ 6—11)	21
Глава трећа. Приправна служба (§§ 12—17)	23
Глава четврта. Принадлежности актив- них државних службеника грађанског реда (§§ 18—30)	25
Глава пета. Оцењивање (§§ 31—44)	30
Глава шеста. Кретање у служби (§§ 45—67)	35
Глава седма. Опште одредбе (§§ 68— 103)	44
Глава осма. Престанак службе (§§ 104—112)	61
Глава девета. Пензије (§§ 113—157)	66
Глава десета. Кронтактуални чиновни- ци и дневничари (§§ 158—182)	84
Глава једанаеста. Дисциплински про- писи (§§ 183—247)	92

Страна

Глава дванаеста. Прелазна и завршна наређења (§§ 248—345)	112
Глава тринаеста. Распоред звања (§§ 346 и 347)	208
Завршно наређење (§ 348)	281

РЕГИСТАР

(цифра после § значи дотични параграф Закона о
чиновницима).

Адвокат — пријем на звања судијска § 59.

Бан — ван група § 18.

— време које се рачуна за пензију §§ 113, 117.

— основ за одређивање пензије § 122.

— припадности § 19.

— у колико за њега важи закон о чиновницима § 1.

Болест — као узрок недоласка на дужност § 84.

Број — службених места § 46.

Вештина — услов за државну службу § 9.

Виши — стручни испит § 51.

Враћање — из пензије у активну службу §§ 60, 61.

Време — за напредовање § 253.

— које се рачуна за пензију §§ 113, 114, 116, 117.

— које се не признаје за пензију § 119.

Врховна комисија — за оцењивање § 32.

Године службе — као услов за унапређење § 49.

Групе — положајне §§ 18, 22.

— старе и нове § 249.

Губитак — права на личну пензију § 132.

Декан — нарочити додатак § 300.

Деоба — државних службеника § 6.

Дисциплинска осуда — последице § 52.

Дисциплински прописи — жалба на пресуду § 223.

- жалба против одлука споредних § 241.
- застарелост неуредности § 187.
- застарелост дисциплинских кривица § 227.
- извршење пресуде дисциплинског суда § 226.
- казне за неуредности § 184.
- казне за дисциплинске кривице § 189.
- казне за пензионере § 244.
- ко изриче казне за неуредности § 185.
- надлежност Управних судова §§ 197, 199.
- надлежност Државног савета §§ 200, 224, 225.
- надлежност суда за пензионере § 245.
- неуредности шта су § 183.
- одговорност дисциплинска пензионара § 243.
- одређивање претреса по дисциплинским кривицама § 214.
- окривљени за дисциплинску кривицу § 204.
- поновљење дисциплинског поступка §§ 230—234.
- поступак за пензионере § 246.
- прекид дисциплинског поступка §§ 228, 229.
- пресуда по дисциплинским кривицама §§ 221, 222.
- претрес по дисциплинским кривицама §§ 216, 217, 218.
- судови дисциплински који су § 195.
- теже повреде дужности § 188.
- тужилац дисциплински § 203.

Дисциплински суд — доноси одлуку о удаљењу од дужности § 238.

— суди по слободном убеђењу § 220.

Дневничар — важе исти услови који и за контрактуалног чиновника § 162.

Дневничар — дисциплинске казне §§ 175, 176.

- болест § 173.
- за њега важе само одредбе главе X Закона о чиновницима § 1.
- кад се мора јавити на дужност § 170.
- неоправдани изостанак § 171.
- отказ службе § 178.
- отсуствовање § 172.
- престанак службе § 177.

Доба старости — као услов за пријем у државну службу § 3.

Додатак — лични званичника § 24.

- лични служитеља § 25.
- положајни и лични чиновника § 21.
- пензионера § 127.
- породични § 27.
- право на породични § 30.

Документа — за попуњавање службеничког листа § 92.

Доступност — звања у свима струкама § 2.

Доценти универзитета — нарочити услови §§ 298, 299.

Државна потраживања — наплата § 94.

Државни службеник — дужности његове §§ 69—72.

- деоба § 6.
- заклетва § 68.
- ко може бити § 2.
- лечење у државној болници § 88.
- одмор годишњи § 86.
- одређивање ранга § 102.
- основ за одређивање пензије § 120.
- отсуство § 87.
- проценат пензије § 123.
- службенички лист § 91.
- укидање службеног места или звања § 101.
- услови за пријем у државну службу § 3.

Државни стручни испит — као услов за пријем у службу § 12.

Државни тужилац — особена награда § 286.

Други разред — скупоће места § 26.

Дужности — државног службеника §§ 69—72.

Душевно здравље — као услов за пријем у државну службу § 3.

Забрана — на плати и пензији § 264.

— примање поклона, награда или одличја § 77.

— споредне дужности § 74.

Закон — утврђује број места § 46.

Зауостављање — у напредовању код дисциплинског поступка § 53.

— у напредовању код кривичног ислеђења § 54.

Заклетва — државног службеника § 68.

— прави се записник § 68.

Званичник — основ за одређивање пензије § 121.

— припадљености § 24.

— прелаз на звање чиновника § 66.

— распоред звања § 45.

— унапређење § 50.

— услов школске спреме § 10.

Звања — распоређивање у струкама § 45.

— чиновнички распоред § 346.

— у Министарству шума и рудника § 325.

Здравље — душевно и телесно као услов за пријем у државну службу § 3.

Знање службеног језика — као услов за пријем у државну службу § 3.

Изузеци — од школске спреме као услова за државну службу § 8.

Извршење — наредаба старешине § 70.

Испит — виши стручни § 51.

— државни стручни као претходни услов § 12.

Исправка — погрешно одређеног ранга § 48.

Казне — дисциплинске § 189.

Контрактуални чиновник — болест § 173.

— дисциплинске казне §§ 175, 176.

Контрактуални чиновник — за који се рад узимају § 158.

— за њега важе само одредбе главе X закона о чиновницима § 1.

— кад не може бити § 161.

— кад се мора јавити на дужност § 170.

— ко доноси решење о пријему у службу § 163.

— које одредбе за њих важе § 164.

— награда његова §§ 165, 166, 167.

— накнада путних трошкова и дневнице § 168.

— на које се положаје не могу узимати § 159.

— неоправдани изостанак § 171.

— отсуство § 172.

— оцена § 174.

— премештај § 169.

— престанак службе § 177.

— услови за пријем § 160.

— шта мора садржавати уговор § 180.

Комисије — за оцењивање § 32.

Комисијски преглед — болесног државног службеника § 84.

Кћери — право на пензију §§ 147, 154.

— право на удомљење § 153.

Лечење — у јавним болницама на државни трошак § 88.

Мајстори државни — ослобођење од испита и приправничке службе § 331.

Министар — ван група § 18.

— време које се рачуна за пензију §§ 115, 117.

— на расположењу § 20.

— основ за одређивање пензије § 122.

— припадљености § 19.

— у колико за њега важи зак. о чиновн. § 1.

Молба — за примање у државну службу § 5.

Надлежност — за одлуке о службеним односима § 103.

— за одлуку о престанку службе § 110.

— за одлуку о породичној пензији §§ 149, 150.

Надничар — његов положај § 182.

Накнада — трошкова за премештај § 99.

— за стан среског начелника § 307.

— за одлуку о личној пензији § 128.

Наплата — државних потраживања § 94.

Наредба — старешине и њено извршење § 70.

Наставничка звања — у стручним школама распоред § 45.

Неспособност — чиновника бити према држави уговорач или заинтересован § 75.

Неуредности — казне за ове § 184.

— застарелост § 187.

— ко изриче казне § 185.

— као повреда дужности § 183.

Обезбеђење — на принадлежности чиновника и пензионара § 264.

Обим — личног важења зак. о чиновницима § 1.

Образовање — комисија за оцењивање § 34.

Обустава — повећаних принадлежности напредовањем § 263.

Одговорност — за штету § 78.

Одлука — о пензионисању § 126.

— о службеним односима § 103.

Одмор — годишњи § 86.

Одобрење — родитеља или татора малолетнима за ступање у државну службу § 3.

— министрово као услов за прелаз § 57.

Одслужење — војног рока као услов за пријем у државну службу § 3.

Оправдање — изостанка са дужности § 83.

Општење — службено са вишим властима § 73.

Ослобођење — од полагања испита § 55.

Ослобођење — од предмета на испиту § 16.

— од такса § 97.

Основ — за одређивање пензије §§ 120, 121.

Оставка — враћање у државну службу из оставке § 63.

— на државну службу § 107.

Отпуштање — из државне службе као дисциплинска казна § 193.

— службеника државног § 105.

Отсуство — кад се рачуна у годишњи одмор §§ 86, 87.

— ко одобрава § 87.

Оцена — увођење у службенички лист § 44.

Оцењивање — докле се мора извршити § 41.

— жалба § 42.

— кад бива § 31.

— како има да гласи § 40.

— ко га врши § 32.

— на основу чега се врши § 40.

— подаци за њега §§ 35, 40.

— саопштење § 41.

Пензија лична — време које се рачуна за пензију §§ 116, 117, 118.

— време које се не признаје за пензију § 119.

— губитак права на пензију § 132.

— кад се мора молба уважити § 109.

— кад се стиче право § 113.

— основ за одређивање § 120.

— проценат за одређивање § 123.

Пензија породична — губитак права §§ 152, 153.

— даје се из чиновничког пензионског фонда § 133.

— ко доноси одлуку §§ 149, 150.

— коме припада § 147.

— од кад тече § 155.

— по ранијим законима § 273.

Пензионер — дисциплинске казне § 244.

— дисциплинска одговорност § 243.

Пензионер — надлежност дисциплинског суда § 245.

— поступак дисциплинског суда § 246.

Периодска повишица — губитак због слабе оцене или дисциплинске казне § 53.

— код чиновничких плата § 21.

— кад се добијају § 52.

— код званичних плата § 24.

— код служитељских плата § 25.

— одређују се по службеној дужности § 52.

Писменост — као услов за служитељску службу § 11.

Плата — као припадност чиновника § 21.

— износ § 22.

Повишице — периодске §§ 21, 24, 25.

Повећавање — додатка на скупоћу § 28.

Повратак — пензионера у државну службу § 126.

Подручне комисије — за оцењивање § 32.

Подофицири — могу бити државни чиновници и без условљене школске спреме § 7.

Подсекретари државни — рачунање пензије § 269.

Положајне — групе §§ 18, 22.

Положајни додатак — чиновника § 21.

— како се узима код рачунања за личну пензију § 124.

Помоћ — за сахрану § 95.

— неспособном државном службенику § 96.

Поновљење — стручног испита § 14.

— дисциплинског поступка §§ 230—234.

Последице — неположеног стручног испита § 14.

Породични додатак — чиновника § 21, 27.

Порођај — државне службенице § 88.

Постављање — чиновничког приправника § 47.

Права — која се губе уважавањем оставке § 108.

Правила — о испитима § 260.

Први разред — скупоће места § 26.

Претседник — комисије за оцењивање § 33.

Претседник министарског савета — ван група § 18.

— припадности § 19.

Прекид — приправне службе § 17.

Прелаз — званичника на звање чиновника § 66.

— за одлуку потребна сагласност претседника министарског савета § 64.

— из слободне професије § 59.

— из самоуправне службе § 56.

— из струке у струку § 55.

— служитеља у службу званичника § 67.

— служитеља у звање чиновника § 67.

Прелазак — приправника у другу струку по положеном испиту § 16.

Премештај — државног службеника § 99.

— разрешење у случају премештаја § 100.

Примање у службу — како се врши § 5.

Престанак службе — извршеност одлуке § 106.

— случајеви § 104.

— разрешење § 111.

Припадности — износ укупно § 22.

— Министара на расположењу § 20.

— Претседника министарског савета, министара и банова § 19.

— од када теку § 30.

— чиновника § 21.

— у случају удаљења од дужности § 237.

Приправник чиновнички — кад се може поставити § 47.

Приправна служба — као претходна постављењу § 12.

— прекид § 17.

— трајање § 13.

Прирези самоуправни — ослобођење чиновника од истих § 97.

Прирођени држављанин — кад може добити службу § 2.

Продужење — рока за разрешење § 100.

Програм — испита одредиће се правилима § 14.

Промена струке — дејство код приправника § 15.

- Професионална** — удружења чиновника § 76.
- Путни трошкови** — за полагање стручног испита § 14.
- Разрешење** — у случају премештаја § 100.
- Расположење** — стављање на исто § 101.
- Ранг** — одређивање § 102.
- Ранглиста** — води се у Министарству § 48.
- Распоред** — чиновничких звања § 346.
- Распоређивање** — звања у струке § 45.
- Рачунање** — прекинуте приправне службе § 17.
- Регулисање** — војне обавезе као услов за пријем у државну службу § 3.
- Ректор универзитета** — нарочити додаток § 300.
- Рођаци** — не могу бити у непосредном службеном односу § 79.
- Рок** — за стицање личне пензије §§ 113, 114.
- за поновљење стручног испита § 14.
 - за жалбу на оцену комисије § 42.
 - за разрешење у случају престанка службе § 111.
 - за одговорност за штету § 78.
 - за доношење одлуке по жалби на оцену § 43.
 - пријаве на дужност § 81.
 - приправне слојбе § 13.
 - приправне службе код промене струке § 15.
- Самоуправни прирез** — ослобођење § 97.
- Сахрана** — помоћ § 95.
- Састав** — комисије за оцењивање §§ 32, 33.
- Систематизација** — места § 46.
- Скупоћа** — разреди § 26.
- Слаба оцена** — последице § 53.
- Слободна професија** — прелаз у државну службу § 59.
- шта је § 59.
- Служитељ** — основ за одређивање пензије § 121.
- прелаз у службу званичника § 67.

- Служитељ** — прелаза у звање чиновника § 67.
- распоред звања § 45.
 - услов најпотребније писмености § 11.
- Службена тајна** — чување § 71.
- Службенички лист** — државног службеника § 91.
- подношење података § 274.
 - увођење оцено § 44.
- Службени односи** — надлежност за одлуке § 103.
- Смањивање** — додатка на скупоћу § 28.
- Списак службеника** — по рангу § 48.
- Способност** — као услов за државну службу § 9.
- Спреченост** — доласка на дужност § 83.
- Спрема** — као услов за пријем у државну службу § 3.
- као услов за прелаз из струке у струку § 55.
- Стан** — у натури како се одбија § 29.
- Старешина надлештва** — извештај за оцењивање §§ 36—38.
- његов ранг § 102.
- Степен** — положајни § 18.
- Страни држављанин** — како се може примити у државну службу § 2.
- Струка** — шта је § 14.
- Стручни испит** — кад се полаже § 13.
- пред ким се полаже § 14.
- Таксе** — ослобођења § 97.
- у дисциплинском поступку не плаћају се § 47.
- Телесно здравље** — као услов за пријем у државну службу § 3.
- Трајање** — приправне службе § 13.
- Трећи разред** — скупоће места § 26.
- Трошкови** — за полагање стручног испита § 14.
- Уважавање** — оставке § 107.
- Увођење** — оцено у службенички лист § 44.
- Углед чиновнички** — чување § 72.

Удаљење — од дужности у случају дисциплиноског поступања § 235.

— од дужности у случају кривичне истраге § 236.

Удомљење — удова и кћери чиновника улагача § 157.

Удружења — професионална § 75.

— саображење прописима закона § 315.

Укидање — додатка на скупоћу § 28.

— службеног места или звања § 101.

Умањење принадежности — као дисциплинска казна §§ 190—192.

Унапређење — кад може бити § 30.

— услови § 49.

— утицај на принадежности § 30.

Услови — за пријем у државну службу § 3.

Утврђивање — стања здравља државног службеника § 84.

Факултетска спрема — као услов за државну службу § 7.

Хонорарни — службеник § 182.

Часност — као услов за пријем у државну службу § 3.

Чиновник — од кад му теку принадежности § 30.

— оцењивање § 31.

— постављење § 47.

— дужности §§ 69—72.

— одмор годишњи § 86.

— отсуство § 87.

— одређивање ранга § 102.

— заклетва § 68.

— ко не може бити § 4.

— укидање службеног места или звања § 101.

Чиновничка звања — распоред § 346.

Чиновнички приправник — постављање § 47.

Чиновнички пензиони фонд — губитак права на улагање § 140.

— како се наплаћују улози § 144.

— ко њима рукује § 145.

— обавеза улагања § 135.

— одређивање времена које се рачуна за породичну пензију § 143.

— одређивање породичне пензије § 139.

— основ за улагање официра § 276.

— приходи § 134.

— проценат улагања § 137.

— повраћај улога § 142.

— рачунање времена улагања §§ 265—267.

— стицање права на породичну пензију § 138.

— смрт улагачева пре пет година улагања § 141.

— установљење § 133.

— улагање пензионара § 272.

Чување — службене тајне § 71.

— службеничког листа §§ 91 и 92.

— угледа чиновничког § 72.

Школска спрема — као услов за државну службу § 7.

Штета — одговорност чиновника § 78.

ЗАКОН О ЧИНОВНИЦИМА

од 31. марта, 1931. — III год.

Глава прва. Основне одредбе.

§ 1. — ⁽¹⁾ Овај Закон важи како за чиновнике тако и за остале државне службенике грађанског реда, као и за службенике поштанско-телеграфске струке и Поштанске штедионице.

⁽²⁾ На министре и банове односе се само оне одредбе код којих је то нарочито напоменуто.

⁽³⁾ Одредбе Главе IX, у колико се тичу породичних пензија и Чиновничког пензионог фонда, као и одредбе Прелазних и завршних наређења које се на то односе, важе и за све државне службенике војног и грађанског реда у војсци и морнарици. Одредбе које се тичу Чиновничког пензионог фонда, као и одредбе Прелазних и завршних наређења које се на то односе, важе и за све службенике државних саобраћајних установа.

⁽⁴⁾ За контрактуалне чиновнике и дневничаре важе само одредбе Главе X.

§ 2. — (1) Сва звања у свима струкама службе подједнако су доступна, под законским погодбама, свима држављанима по рођењу, као и оним држављанима по прирођењу који су по народности Југословени.

(2) Други прирођени држављани могу добити државну службу само ако су десет година настањени у Краљевини, а и пре тога по нарочитом одобрењу Државног савета, на образложени предлог надлежног министра.

(3) Страни држављани се могу примити на рад у служби државе као контрактуални чиновници или као дневничари.

§ 3. — У државну службу може бити примљено лице које испуњава, поред услова из § 2, још и ове услове;

1) да је навршило осамнаест година живота;

2) да је телесно и душевно здраво;

3) да је добра владања;

4) да, у случају малолетства, има одобрење родитеља или татора;

5) да потпуно зна службени језик;

6) да има законом одређену спремину за струку у коју улази, и испуњава остале услове који се посебним прописима траже за службу у струци;

7) да није навршило шесдесет година живота, осим случајева за које је то специјалним законима друкчије одређено, односно осим случаја непосредног прелаза из државне контрактуалне службе;

8) да је, после навршене 21 године живота, отслужило обавезни рок у сталном ка-

дру, осим ако је, по одредбама Закона о устројству војске и морнарице, као једини хранилац неспособних задругара или као стално или привремено неспособно, ослобођено службе у сталном кадру; односно, ако подлежи плаћању војнице, да докаже да је војницу платило;

9) да није под старатељством (куратором) или стечајем, или да није над њим продужена очинска власт;

10) да није било судском пресудом осуђено на губитак часних права, која сметња важи за време док тај губитак траје;

11) да му, као активном државном службенику, служба није престала са разлога предвиђеног у тач. 1, 2, 7, 9 или 12 § 104;

12) да му, као државном пензионеру, није судском или дисциплинском пресудом било одузето право на пензију.

§ 4. — Државни службеник не може бити лице које испољава начела противпостојеће државне форме или начело противправне промене државног поретка.

§ 5. — Примање у службу врши се на основу писмене молбе снабдевене свима потребним документима (§ 3).

Глава друга. Подела службеника и службе.

§ 6. — Државни службеници грађанског реда деле се на чиновнике, чиновничке приправнике, званичнике и служитеље.

§ 7. — ⁽¹⁾ Прописима о уређењу појединих струка државне службе грађанског реда одређује се да ли се за ступање у струку тражи школска спрема непотпуне средње школе, потпуне средње школе или факултетска спрема, односно, спрема стручних школа са завршним испитом које су равне овим школским спремама.

⁽²⁾ Које стручне школе одговарају факултетској, односно потпуној или непотпуној средњо-школској спреми или спреми два разреда средње школе, прописује Министар просвете уредбом, донетом у сагласности са председником Министарског савета, по саслушању Факултетског савета ако је у питању виша стручна школа, а по саслушању Главног просветног савета ако је у питању средња или нижа стручна школа.

§ 8. — Изузетно, у струку за коју се тражи непотпуна средња или њој равна стручна школа, могу бити примљени за службенике грађанског реда и подофицири који наврше десет година непрекидне и ваљане подофицирске службе у сталном кадру, а под условима и на начин предвиђен у чл. 74. Закона о устројству војске и морнарице. То важи и за званичнике који наврше десет година непрекидне и ваљане званиничке службе на раду у истој струци.

§ 9. — За струке у којима се рад у главном оснива на урођеној способности или вештини стеченој стручном вежбом, председник

Министарског савета прописује уредбом којој школској спреми одговара рад у тој струци, у смислу првог става § 7.

§ 10. — За службу званичника траже се најмање свршена два разреда средње или њој равне друге школе и две године непрекидне и врло добро оцењене дневничарске службе у истој струци или две године добро оцењене чиновничке приправне службе, под условом непосредног прелаза из такве службе у званиничку службу. Поједине струке могу за овај прелаз прописати и нарочити стручни испит.

§ 11. — За службу служитеља тражи се најпотребнија писменост.

Глава трећа. Приправна служба.

§ 12. — Постављењу на једно чиновничко службено место мора претходити приправна служба и положени државни стручни испит.

§ 13. — ⁽¹⁾ Приправна служба траје најмање три године у једној струци.

⁽²⁾ У приправној служби даће се приправнику могућност да се уведе у све врсте послова своје струке.

⁽³⁾ По навршетку друге године приправне службе приправник може полагати прописани државни стручни испит.

§ 14. — ⁽¹⁾ Стручни испити полажу се пред комисијама које се за сваку годину унапред образују по струкама.

(²) Струку, у смислу овог Закона, сачињавају сва знања која су на основу исте спреме предвиђена за вршење истих или битно истих послова, без обзира на ресор. У истим струкама државни стручни испит је исти.

(³) У правилима о испитима, која ће прописати надлежни министри, у колико то не би било специјалним законом прописано, одредиће се програм испита, као и место, састав и време рада испитних комисија.

(⁴) За исте струке које се налазе у више ресора, стручни испит се полаже у оном ресору који је за дотичну струку главни.

(⁵) Стручни испит у истој струци може се двапут поновити. Размак између испита мора бити најмање шест месеци.

(⁶) Чиновнички приправник који не положи стручни испит до навршетка пете године приправне службе, или који га ни трећи пут не положи пре тога рока, мора се отпустити из приправне службе дотичне струке.

(⁷) Приправнику који полаже стручни испит ван места свог службовања признаје се право на путне трошкове, ако испит положи.

§ 15. — Чиновничком приправнику који у току приправне службе промени струку пре положеног стручног испита, време проведено у ранијој струци може се рачунати у рок приправне службе у новој струци, али приправна служба у овој мора да траје најмање једну годину, с тим да са том годином не може да прекорачи крајњи рок од пет година приправне службе.

§ 16. — У случају ако чиновнички приправник пређе у другу струку, пошто је у ранијој струци већ положио стручни испит, може се ослободити стручног испита у новој струци из оних предмета из којих је испит у претходној струци положио.

§ 17. — Ако чиновнички приправник прекине приправну службу са другог разлога осим због болести или због отслужења обавезног рока у сталном кадру, ранија приправна служба рачунаће му се само у истој струци.

Глава четврта. Принадлежности активних државних службеника грађанског реда.

§ 18. — (¹) Сва звања чиновника грађанског реда подељена су на положајне групе, према табели у § 22. Групе II, III и IV имају по два степена. Све што је у овом Закону прописано за групе важи и за степене.

(²) Ван положајних група су звања: претседника Министарског савета, министара и банова.

§ 19. — Месечне плате и лични додаци на скупоћу звања поменутих у другом ставу § 18. су ови:

Претседник Министарског савета: плата 10.000.— динара.

лични додатак на скупоћу 7.500.— дин.
Министара и банова:

плата 8.000.— динара,

лични додатак на скупоћу 6.000.— дин.

§ 20. — Министрима на расположењу, ако имају најмање једну годину службе која им се рачуна као министарска, припадају принадежности по истом проценту од министарске плате по ком се одређује пензија тога звања.

§ 21. — ⁽¹⁾ Принадежности чиновника деле се на плату, положајни додатак и лични и породични додатак на скупоћу.

⁽²⁾ У групама од IV првог степена до X, плате имају перијодске повишице, према табели у § 22.

§ 22. — Чиновничке месечне плате, положајни додатци и лични додаци на скупоћу, по положајним групама и разредима скупоће су ови:

Положајна група	Степен	Плата	Плата са перијод-ским повишицама				Положајни додатак	Лични додатак на скупћу		
			1	2	3	4		Разред скупћу		
								I	II	III
I		4000					3500	1500		
II	1	3750					3100	1500	1350	
	2	3500					2700	1500	1350	
III	1	3250					2120	1350	1200	1100
	2	3000					1720	1350	1200	1100
IV	1	2350	2550	2750	3000		1320	1300	1150	1050
	2	1750	1950	2150	2350		920	1300	1150	1050
V		1450	1550	1650	1750		800	1250	1100	1000
VI		1150	1250	1350	1450	1150	650	1200	1050	950
VII		910	970	1030	1090		500	1150	1000	900
VIII		730	790	850	910		400	1100	950	850
IX		575	625	675	730		300	1050	900	800
X		475	525	575			200	1000	850	750

§ 23. — (Укинут §. 6. Закона о смањењу принадежности од 20. септембра, 1931. год., са изменама и допунама од 9. новембра, 1931. год.).

§ 24. — ⁽¹⁾ Принадежности званичника деле се на плату и лични и породични додатак на скупоћу.

⁽²⁾ Сва звања званичника подељена су на три положајне групе.

⁽³⁾ Плате званичника имају у I групи три, а у II и III по две перијодске повишице.

⁽⁴⁾ Званиничке месечне плате и лични додаци на скупоћу, по положајним групама и по разредима скупоће, су ови:

Положајна група	Плата	Плата са перијодским повишицама			Лични додатак на скупоћу		
		1	2	3	Разред скупоће		
					I	II	III
I	600	680	760	840	925	800	750
II	440	520	600		900	775	725
III	280	360	440		875	750	700

§ 25. — ⁽¹⁾ Принадежности служитеља деле се на плату и лични и породични додатак на скупоћу.

⁽²⁾ Сва звања служитеља подељена су на две положајне групе, а њихове плате имају по три перијодске повишице у свакој групи.

⁽³⁾ Служитељске месечне плате и лични додаци на скупоћу, по положајним групама и по разредима скупоће, су ови:

Положајна група	Плата	Плата са период- ским повишицама			Лични додатак на скупоћу		
					Разред скупоће		
		1	2	3	I	II	III
I	425	485	545	605	700	650	625
II	245	305	365	425	675	625	600

§ 26. — (1) У први разред скупоће улази Београд са Земунском, Загреб, Љубљана, Нови Сад, Сарајево, Сплит, Сушак, Скопље, Ниш, Цетиње и Бањалука.

(2) У други разред скупоће улазе сва места у којима је седиште среског начелства.

(3) У трећи разред скупоће улазе сва остала места.

§ 27. — Породични додатак на скупоћу, за жену и свако дете, је 150.— дин. месечно.

§ 28. — Претседник Министарског савета, по предлогу Министра финансија, прописиваће уредбом услове под којима се стичу и губе права на лични и породични додатак на скупоћу. На исти начин могу се, према потреби, додаци на скупоћу повећавати, смањивати и укидати.

§ 29. — (1) Државном службенику који има стан у природи од државе или самоуправног тела одбија се вредност стана од личног

дodatка на скупоћу. Како ће се утврдити вредност стана, прописиваће се уредбом коју ће донети Министар финансија у сагласности са претседником Министарског савета. Ово не важи за државне службенике који у иностранству уживају стан у природи.

(2) Ако је по специјалним законима неко самоуправно тело дужно плаћати државном службенику станарину у новцу, одбија му се та сума од личног додатка на скупоћу.

(3) Да ли ће службеници појединих струка моћи што друго у природи примати од државе или самоуправног тела, и да ли и како ће се то одбијати од личног додатка на скупоћу, утврдиће се уредбом Министра финансија донетом у сагласности са Претседником Министарског савета.

§ 30. — (1) Приликом примања у државну службу, било први пут или у случају враћања у активну службу, припадности теку од првог дана наредног месеца по ступању на дужност.

(2) У случају наименовања односно унапређења у вишу групу, као и у случају добијања периодске повишице, и постављења приправника за чиновника, припадности теку од првог дана наредног месеца.

(3) Ако службеник буде премештен и премештај утиче на величину личног додатка на скупоћу, с обзиром на промену места службовања, нови додатак припада службенику од првог дана наредног месеца по разрешењу.

(4) Породични додатак припада службенику од првог дана наредног месеца по испу-

њењу услова који му дају право на овај додатак.

Глава пета. Оцењивање.

§ 31. — (1) Државни службеници грађанског реда оцењују се сваке године.

(2) Чиновници почев од III групе на више не оцењују се.

(3) Судије, наставници свију школа и службеници дипломатско-конзуларних заступништава не оцењују се по прописима овога Закона.

§ 32. — (1) За оцењивање државних службеника грађанског реда установљавају се комисије за оцену, које су, према потреби, подручне и врховне или само врховне.

(2) Подручне комисије установљавају се код банских управа за оне гране државне управе које сачињавају општу управу. За остале гране државне управе подручне комисије се установљавају код другостепених подручних надлештава, а где таквих нема, министар, односно старешина врховног надлештва, може, према потреби, установити подручне комисије за оцену и у првостепеним подручним надлештвима, и то у онима, у којима има у довољном броју таквих чиновника од којих се могу комисије саставити.

(3) Подручне комисије за оцену врше оцењивање у првом степену, и надлежне су за све службенике подручних надлештава, као и за службенике надлештва у ком комисија ради, осим чланова саме комисије и оних чи-

новника тога надлештва који су старији од чланова комисије.

(4) Врховне комисије за оцену установљавају се у врховним надлештвима. Оне врше, у првом и последњем степену, оцењивање службеника у врховним надлештвима, изузев чланове саме комисије, и оних чиновника који су изузети испод оцењивања подручних комисија, као и свих подручних службеника за које нису подручне комисије установљене, а у другом степену одлучују по жалбама на оцену подручних комисија.

(5) Министри односно старешине врховних надлештава врше оцењивање чланова врховних комисија.

§ 33. — (1) Комисије за оцену састављене су од пет чланова или од три члана.

(2) Чланови комисија за оцену узимају се између најстаријих по положају чиновника надлештва у коме се комисије образују. Кад се цене службеници из струке којој не припада ни један члан комисије, на место најмлађег члана комисије долази најстарији по положају чиновник те или сродне струке. Претседник комисије је најстарији по рангу члан комисије. За сваку комисију постављају се по два члана заменика.

(3) Дужност чланова комисије је обавезна. Чланови се могу изузимати само са разлога предвиђених за изузеће у Закону о општем управном поступку.

Закон о општем управном поступку од 9. новембра, 1930. — II год.

§ 15. — Управни орган искључиће се од рада у предметима:

1) у којима је сам странка или његова жена (муж), и ако је брак разведен или растављен, или заручница (заручник), или који сродник по крви у правој линији, или у побочној линији до четвртог, или по браку до другог степена, и ако брак више не постоји;

2) у којима је странка његов поочим, помајка, усвојеник, хранилац или храњеник;

3) у којима је странка његов или његове деце крштени кум, или обратно;

4) у којима је био или је још пуномоћник, пословођа, старалац (штитник или скрбник), стараник, — или је пак сведочио о ствари или вештачио;

5) у којима је пуномоћник лице с којим је крвно сродан у правој линији, а у побочној линији или по браку до другог степена;

6) у којима други важни разлози очигледно стављају у питање његову пуну непристрасност;

7) у којима је, у нижем степену, донео ожалбену одлуку.

§ 17. — Из разлога наведених у § 15. странка може тражити изузеће органа... —

§ 34. — (1) Комисија за оцену образује се почетком сваке године.

(2) Одлуку о образовању комисије доноси старешина надлештва у коме се комисија налази.

§ 35. — За оцењивање државних службеника потребни су податци:

1) о стручној способности;

2) о владању у служби и ван ње;

3) о марљивости и поузданости у служби; и

4) о врсти послова које је радио у времену за које се врши оцењивање и о показаном успеху.

§ 36. — (1) Старешина надлештва дужан је у току године припремити старешински извештај о сваком службенику посебице, на тај начин што ће на крају месеца јуна и децембра уписивати у нарочите листове своја опажања о ономе што је за оцењивање потребно.

(2) У случају да пре истека напред предвиђених рокова, било старешина било службеник, оду из свога дотадашњег надлештва, старешина је дужан, пред одлазак, уписати своја опажања. Нови старешина ће наставити уписивање од рока који је на реду.

(3) У врховним државним надлештвима припремаће извештаје старешине одељења за службенике својих одељења.

§ 37. — На крају календарске године старешина надлештва ће завршити свој старешински извештај тиме што ће на крају листа у који су уписивана опажања изложити своје опште мишљење и предлог за оцену дотичног службеника, као и своје мишљење о томе дали се, и за коју врсту послова службеник може нарочито препоручити.

§ 38. — Старешина надлештва послаће старешински извештај надлежној комисији за

оцену најдаље до краја јануара наредне године.

§ 39. — За старешине надлештва састављаће старешинске извештаје непосредно више старешине, и даље ће поступати по одредби претходног параграфа.

§ 40. — ⁽¹⁾ Оцењивање се врши на основу старешинског извештаја и личног сазнања чланова комисије.

⁽²⁾ Одлука комисије има да гласи да је службеник: „одличан”, „врло добар”, „добар” или „слаб”.

⁽³⁾ Као врло добар може се оценити службеник који се стручном способношћу, марљивошћу и поузданошћу као и успехом у служби истиче изнад онога што мора показати сваки добар и уредан службеник. Као одличан може се оценити само онај службеник који се видно истиче изнад службеника који се оцене као врло добри.

⁽⁴⁾ У случају кад је од стране подручне комисије дата оцена „одличан”, одлука комисије доставља се по службеној дужности на потврду врховној комисији.

§ 41. — До краја месеца марта, комисија је дужна извршити оцењивање свих службеника, и послати одлуке о оценама непосредним старешинама, да их на потпис приме на знање, и исто тако саопште оцењеним службеницима, па потврду о томе врате комисији. Старешине су дужне све ово учинити у року

од осам дана по пријему комисијских одлука. У случају потребе, комисија може, на образложен предлог старешине надлештва, продужити овај рок.

§ 42. — ⁽¹⁾ На све одлуке подручне комисије за оцену, службеник се може, у року од осам дана по саопштењу, жалити врховној комисији.

⁽²⁾ Жалба се предаје непосредном старешини, који је мора у року од три дана послати комисији која је службеника оценила. Комисија је дужна у року од три дана по пријему жалбе послати је, са свима актима, врховној комисији.

§ 43. — Врховна комисија може оцену подручне комисије преиначити, или наредити дослеђење, или жалбу одбацити. Одлука се има донети у року од тридесет дана по пријему жалбе, и вратити са свима актима првој комисији, која ће је саопштити жалиоцу преко надлештва у коме служи.

§ 44. — Кад одлука о оцини постане извршна, комисија је дужна доставити је одмах надлежном врховном надлештву и надлештву у коме оцењени службеник служи, ради увођења у његов службенички лист.

Глава шеста. Кретање у служби.

§ 45. — ⁽¹⁾ Звања у струкама за које се тражи непотпуна средња школа распоређују се од X до VII положајне групе закључно.

(²) Звања у струкама за које се тражи потпуна средња школа распоређују се од IX до V положајне групе закључно.

(³) Звања у струкама за које се тражи факултетска спрема распоређују се од VIII положајне групе на више.

(⁴) Распоред звања државне службе грађанског реда по положајним групама, а према одредбама претходних ставова, изложен је у Глави XIII.

(⁵) Наставничка звања у стручним школама, у колико нису распоређена у Распореду звања, распоређују се под истим условима као наставничка звања у ресору Министарства просвете и Министарства трговине и индустрије која им одговарају.

(⁶) Распоред звања званичника и служитеља извршиће надлежни ресорни министри уредбом.

§ 46. — (¹) Законом ће се за све струке државне службе грађанског реда утврдити број службених места, по звањима и њиховим положајним групама у којима су та звања распоређена, а исто тако и број места чиновничких приправника (систематизација места), који се бројеви државним буџетом не могу повећавати.

(²) Ако је неко звање предвиђено у више група, имају се службена места тога звања распоредити тако да у вишој групи буде утврђен мањи број места него што га има у претходној нижој групи.

§ 47. — Чиновнички приправник може се поставити само на упражњено приправничко место, а кад испуни услове за чиновника (§ 12), може се поставити само у најнижу положајну групу која је одређена за звања његове струке, и то само на упражњено место.

§ 48. — (¹) Унапређења у истом звању по групама, као и наименовања на друга звања, може бити само на упражњено место.

(²) Свако министарство дужно је за поједине струке које улазе у његов састав водити списак службеника по рангу утврђеном по одредбама овог Закона. Ближе одредбе о саставу и вођењу ових спискова прописаше надлежни министри правилником.

(³) Сваки службеник има право да прегледа списак своје струке и тражи исправку од надлежне власти, ако сматра да му ранг није правилно одређен.

§ 49. — (¹) На упражњено место у вишој групи, чиновник не може бити унапређен, односно наименован, док у претходној групи не проведе најмање, и то у групама X и IX по четири, а у групама VIII, VII, VI, V и IV. 2 степена, по три ефективне године.

(²) На звања распоређена по групама од IV групе 1 степена закључно на више, чиновник може бити наименован, ако је у IV групи 2 степена провео три ефективне године. Ако је такво звање распоређено у више група, чиновник, наименовањем у то звање, може доћи само најнижу групу тога звања, осим

случаја ако долази са звања у ком је био на вишем положају. За даље напредовање у истом звању услов је да је у свакој претходној нижој групи тога звања провео најмање четири ефективне године, и да у вишој групи има упражњеног места.

(³) Ако је једно звање распоређено у IV групи 1 степена, и у групама испод и изнад те групе, за напредовање по групама до IV групе 2 степена закључно, важи одредба става првог, а за напредовање по даљим групама, одредба става другог.

(⁴) За добијање звања судије среског, окружног или трговачког суда, звања државног тужиоца и заменика државног тужиоца, као и звања доцента универзитета важе одредбе специјалних Закона. Добијањем ових звања улази се у најнижу групу у којој су та звања распоређена. За даље напредовање важе одредбе става трећег.

(⁵) На звање посланика на страни, помоћника министра, члана Државног савета и Главне контроле и редовног и ванредног професора универзитета може се поставити државни чиновник без обзира на групу у којој се налази, као и лице из слободне професије (§ 59). За даље напредовање важе одредбе става другог.

§ 50. — На упражњено место у вишој групи званичници и служитељи не могу бити унапређени односно наименовани док у претходној групи не проведу најмање, и то:

званичници девет, а
служитељи дванаест година.

§ 51. — За напредовање чиновника у више групе могу надлежни министри уредбом установити нарочите више стручне испите.

§ 52. — (¹) Перијодске повишице предвиђене у §§ 22, 24 и 25 добијају се после сваке три године ефективне службе проведене у дотичној групи.

(²) Перијодске повишице у групи одређују се по службеној дужности.

§ 53. — (¹) Државни службеник који је добио слабу оцену или је дисциплински осуђен (§§ 191 и 237, став 4) губи за периодску повишицу због слабе оцене једну целу годину, а због дисциплинске казне онолико времена колико је у дисциплинској пресуди одређено. Изгубљено време у оба случаја не може му се рачунати ни у рок по § 49.

(²) У случају дисциплинског поступка, дисциплински суд ће претходно одлучити да ли ће се за време дисциплинског ислеђења, или удаљења од дужности по одлуци дисциплинског суда, службеник зауставити у напредовању односно кретању по периодским повишицама. Пресудом ће се одлучити да ли ће се заустављено време накнадно рачунати или коначно изгубити.

§ 54. — (¹) Ако се против државног службеника отвори кривично ислеђење за злочинство или за какво друго нечасно дело, од дана отварања ислеђења зауставља се кретање по

перијодским повишицама и спречава напредовање по групама.

(²) Ако државни службеник против кога је вођен кривични или дисциплински поступак буде ослобођен кривице, враћа му се право на рачунање времена које му је било привремено заустављено у смислу одредбе претходног става и одредбе § 53.

§ 55. — (¹) За прелаз из струке у струку државне службе грађанског реда, као и за прелаз из друге државне службе или из самоуправне службе у државну службу грађанског реда, услов је да онај који прелази има општу односно стручну школску спрему која је прописана за струку службе грађанског реда у коју прелази, и да пре прелаза положи прописни државни стручни испит те струке.

(²) Надлежни министар може ослободити полагања државног стручног испита лице које прелази у четврту или вишу положајну групу.

§ 56. — Из самоуправне службе прелаз се допушта једино у истој струци.

§ 57. — За прелаз из струке у струку државне службе, као и из самоуправне службе у државну, услов је одобрење дотадањег надлежног министра или бана.

§ 58. — (¹) При прелазу из струке у струку државне службе грађанског реда или из друге државне службе у службу грађанског

реда не може се добити виша положајна група од оне из које се прелази. Ако се чиновник налази у групи у којој нема распоређених звања струке у коју прелази, може добити само најнижу групу у којој су распоређена звања струке у коју прелази.

(²) При прелазу из самоуправне или контрактуалне службе у службу грађанског реда не може се добити виша положајна група од оне коју би службеник могао имати по овом Закону да је време самоуправне службе, која му се признаје по тачци 5 § 116, односно време контрактуалне службе, провео у служби грађанског реда.

(³) Прелаз се може узети за услов да чиновник добије и звање нижег положаја, без обзира на дотадањи положај и дотадање трајање службе.

§ 59. — (¹) Из слободне професије пријем у државну службу допушта се на звања почев од треће положајне групе на више, у изузетном случају кад нарочити интерес државне службе изискује да се неки познати стручњак позове на управу које струке или на које од највиших звања у државној служби грађанског реда.

(²) Примени одредбе претходног става може бити места, изузетно од § 63, и у случају ако је такав стручњак раније био у државној служби, па му је служба престала оставком или на други начин, ако је повратак по овом Закону допуштен.

(³) Слободном професијом сматра се стручни рад ван државне или самоуправне службе.

(¹) За пријем адвоката на звања судијска и државних тужилаца важе одредбе Закона о судијама редовних судова и Закона о државном тужиоштву.

§ 60. — Службеник који се враћа из пензије у активну државну службу грађанског реда мора испуњавати све услове који су законом прописани за ступање у службу уопште и у дотичну струку посебно. Изузимају се пензионери о којима је реч у § 126.

§ 61. — Кад се пензионисани државни службеник враћа из пензије у коју другу струку државне службе грађанског реда, а не у ону, у којој је био пензионисан, надлежни министар може га ослободити полагања државног стручног испита, ако иначе испуњава све прописане услове за ступање у струку и ако се прима у звање почев од IV положајне групе 2 степена на више.

§ 62. — (¹) При враћању из пензије у активну државну службу грађанског реда не може се добити група која би била виша од оне у којој је службеник пензионисан. По пристанку, овакав службеник може добити и нижи положај.

(²) Рок из §§ 49 и 52 рачуна се саобразно у § 65.

§ 63. — Одредбе које важе за случај враћања у активну државну службу из пензије

примениће се и на службеника коме је државна служба престала оставком или на други начин, ако је повратак по овом Закону допуштен.

§ 64. — За сваку одлуку о прелазу, пријему по § 59, као и враћању у активну службу чиновника, потребна је сагласност Претседника Министарског савета.

§ 65. — Код сваког прелаза, односно пријема по § 59, рок из §§ 49 и 52 рачуна се од дана прелаза, односно пријема. Изузетно, ако се прелаз врши из струке у струку за које се тражи иста школска спрема и за које важи овај Закон, ови рокови рачунају се од дана када је чиновник који прелази добио исту групу у ранијој струци.

§ 66. — (¹) За прелаз званичника на звање чиновника сродне струке за коју се тражи спрема непотпуне средње школе или њој равне стручне школе, званиничка служба је једнака приправној служби те струке. Такав званичник, ако има ту школску спрему и најмање три године званиничке службе, може, по положеном државном стручном испиту, добити звање X групе те струке. Ако је његова дотадања плата била већа од плате X групе, припада му она перијодска повишица те групе која је његовој дотадањој плати најближа. Рок из §§ 49 и 52 рачуна му се од дана прелаза. Ово важи и за прелаз званичника и подофицира наведених у § 8.

(2) Ако званичник, по стеченој школској спреми, прелази у струку за коју се тражи потпуна средња школска или факултетска спрема, може ступити само у приправну службу те струке.

§ 67. — (1) У случају прелаза служитеља у службу званичника, под условом испуњења свих погодаба прописаних за дотичну званиничку струку, служитељ се може примити у најнижу групу званичника. Ако је његова дотадања плата била већа од плате те групе, припада му она периодска повишица те групе која је његовој дотадањој плати најближа. Рок из §§ 50 и 52 рачуна му се од дана прелаза.

(2) Ако служитељ, по стеченој школској спреми, прелази у звање чиновничко, може ступити само у приправну службу дотичне струке.

Глава седма. Опште одредбе.

§ 68. — (1) Државни службеник грађанског реда кад први пут ступи у службу или кад буде враћен из пензије или оставке у активну службу, полаже пред старешином прописану заклетву.

(2) О положеној заклетви саставља се записник, који ће потписати службеник који је заклетву положио, и оверити старешина пред којим је заклетва положена.

§ 69. — Службеник је дужан да се покова законима, и да дужност врши савесно,

марљиво и непристрасно, имајући на уму једино опште јавне интересе, и избегавајући све оно што би било на штету поверене му службе.

§ 70. — (1) Службеник је дужан да извршава наредбе својих старешина, ако су издане у границама закона.

(2) Ако службеник нађе да је издата му наредба незаконита, има право на њу учинити своје примедбе. У таквом случају може задржати наредбу од извршења, ако ствар не би била хитна. При поновљеној наредби, после учињених примедба, дужан је службеник добијену писмену наредбу без одлагања извршити. Само оно што је законима као кривично дело забрањено и кажњиво неће нижи службеник никад смети учинити на заповест старијег, и дужан је јавити својој вишој власти о тако примљеној наредби.

(3) Кад службени интерес захтева, мора службеник, на позив свога старешине, вршити и оне службене послове који не припадају опсегу његовог рада.

§ 71. — Службеник је дужан чувати службену тајну, без обзира да ли је у активној служби или не. Под службеном тајном разумева се све што је службеник у служби и у свом званичном раду сазнао, а што би, кад би се изнело, могло осујетити успех државне службе, или би иначе за Државу или за појединце штетно било. У општем интересу може га надлежни министар ослободити те дужности.

§ 72. — (1) Службеник мора, у служби и ван ње, чувати свој углед и углед својих старешина, и мора избегавати све оно што може наудити угледу и поверењу које његов положај изискује. Исто је тако и службеник у пензији обавезан да своје владање одмери према положају који је заузимао.

(2) У службеном саобраћају са грађанима службеник је дужан бити предусретљив и уctieв.

§ 73. — Службеник може службено општити са вишим властима само преко старе shine надлештва у коме служи, осим случаја где закон друкчије наређује.

§ 74. — Службеник не може поред своје редовне службе имати другу споредну, осим ако му то надлежна службена власт допусти. Он не може заузимати никакав положај који би био противан достојанству и части његова звања, или би га ометао у вршењу његових сталних службених дужности.

§ 75. — (1) Министри, банови и други службеници не могу бити уговорне стране у уговорима о државним набавкама и радовима, а службеници оног надлештва или државне установе за чији се рачун прави уговор о набавци ни заинтересовани, било посредно или непосредно.

(2) Министри, банови и остали службеници не могу бити чланови управног одбора Управе

државних монопола, управног или надзорног одбора Народне банке и Државне хипотекарне банке, управног или надзорног одбора оних акционарских друштава и течевних предузећа која имају рударска права или повластице, или која имају уговоре о сечи државних шума, или која имају нарочите изузетне повластице по специјалним законима, изузев Привилеговану аграрну банку. Исто тако, министри, банови и други службеници не могу бити чланови ни једног друштва или предузећа које ради са државом.

(3) Судије, претседник, потпретседник и чланови Државног савета и претседник и чланови Главне контроле не могу бити чланови управног и надзорног одбора ни једног акционарског друштва ни таквих предузећа осим у чиновничким установама и у свима задружним установама.

(4) Изузимају се они случајеви где су чиновници нарочито за то делегирани од надлежног министра у сагласности са претседником Министарског савета, кад је то ради стручности и контроле неопходно потребно.

§ 76. — (1) Државни службеници не могу оснивати професионална удружења државних службеника ако немају одобрење и свога ресорног министра.

(2) У оваква удружења могу се удруживати и бити примљени за чланове само службеници исте струке и истог службеничког реда.

(3) Пензионери могу бити редовни чланови, али не могу бити чланови управе удружења.

(⁴) Не могу бити примљени за чланове удружења они пензионисани службеници који нису били чланови удружења док су били у активној служби, ако је удружење тада постојало; ако је пак у питању ново удружење онда при оснивању његовом могу бити примљени за чланове и пензионисани службеници.

(⁵) Они службеници, чланови удружења, којима је по пресуди дисциплинског суда престала служба, или који поднесу оставку на државну службу, не могу остати чланови удружења.

(⁶) Не могу остати чланови удружења они службеници, који после примања у чланство промене своју струку или свој службенички ред. Ово се не односи на оне чланове који постану службеници у самом Министарству из чијег су подручја, али с тим да не могу у удружењу бити бирани ни за каквог часника.

(⁷) Из исте струке и истог службеничког реда може постојати само по једно удружење за целу државу. Ова удружења не могу имати покрајински, верски или племенски карактер.

(⁸) Не сматрају се покрајинским удружењем бановинске секције као делови удружења за целу земљу, али једно исто удружење може имати у једној бановини само једну бановинску секцију.

(⁹) И за рад у удружењу важе за његове чланове прописи о чувању угледа и достојанства државног службеника, а тако исто и сви други дисциплински прописи у колико би рад удружења или рад његових чланова додиривао службене односе и службене интересе.

(¹⁰) Професионална удружења државних службеника стоје под надзором ресорних министара, којима су удружења дужна подносити годишње извештаје о своме раду.

(¹¹) За сваку споразумну акцију разних удружења потребно је одобрење надлежног министра.

(¹²) На државне службенике, који се огреше о предње одредбе примениће се дисциплински поступак.

(¹³) У удружењима, која делују противно предњим одредбама, ресорни министар у споразуму са Министром унутрашњих послова распустиће управу и надзорни одбор и поставити комесара, који ће пуноважно обављати све послове управног и надзорног одбора, док у удружењу не доведе све пословање у сагласност са предњим одредбама. У тежим случајевима удружења која делују противно предњим одредбама могу бити и распуштена одлуком ресорног министра у сагласности са претседником Министарског савета. Против ове одлуке нема места тужби.

(¹⁴) Прописи претходних ставова не важе за чиновничке задруге и њихове савезе.

§ 77. — Државном службенику забрањено је примати од страних влада поклоне, награде или одличја без одобрења надлежног министра.

§ 78. — (¹) За штету коју државни службеник у вршењу своје дужности, причини трећим лицима, незаконитим или неправилним

поступком, одговара службеник као извршилац и држава.

(2) Оштећеном лицу није потребно одобрење од претпостављене власти за подизање ове тужбе.

(3) Тужба се подиже код надлежног суда по месту где је штета причињена, и мора бити управљена противу извршиоца и државе. Ако тужба није одмах државу обухватила, њена одговорност престаје.

(4) Право на тужбу застарева за девет месеци од дана кад је штета причињена, односно од дана кад је оштећени за њу сазнао. Али и у овом другом случају, крајњи рок за подизање тужбе не може бити већи од једне године дана од настале штете. Горњи рок се рачуна од дана извршности судске одлуке по покренутом питању кривичне одговорности, ако је противу извршиоца вођена кривична истрага.

(5) Држава ће бити дужна тужиоцу досуђену отштету платити само у случају ако се од службеника не би могла наплатити.

(6) Решењем надлежног министра, у споразуму са министром финансија и у сагласности са претседником Министарског савета, може држава примити пуну одговорност за накнаду штете и тако туженог службеника ослободити одговорности, ако се утврди да је причињена штета последица претеране ревности у служби.

(7) За кривице, учињене у службеној дужности, одговара службеник кривично и дисциплински.

(8) За одговорност судија важе одредбе закона о судијама редовних судова.

§ 79. — Рођаци по правој линији, или по побочној до четвртог степена закључно, муж и жена, сродници по браку до другог степена закључно, не могу бити у непосредном службеном односу старешине и подручнога, осим ако је то за поједине струке друкчије одређено. Ово не важи за учитеље грађанских и народних школа као и за службенике пошта и телеграфа.

§ 80. — Државни службеник не може бити употребљен по службеном послу ван места свог службовања дуже од три месеца без одобрења надлежног министра у сагласности са претседником Министарског савета. Изузимају се случајеви у којима је то допуштено специјалним законом.

§ 81. — Лице које ступи у државну службу има се јавити на дужност у року од 15 дана од дана када му је саопштено постављење; у противном сматраће се као да није ни постављено. У случају оправдана разлога може надлежна власт овај рок продужити.

§ 82. — (1) Државни службеници су дужни бити на служби за све време које је за то одређено, а ако интерес службе захтева, на позив старешине, и преко тога времена. Државни службеници не могу се удаљавати са места рада без допуштења надлежног старешине или хитног разлога, који морају одмах пред старешином оправдати.

(²) Посебним законом се регулише рад државних службеника у празничне дане.

§ 83. — Ако службеник, са кога било разлога, буде спречен доћи на дужност, мора у року од 24 часа, извести о томе свога непосредног старешину, и оправдати свој изостанак.

§ 84. — (¹) Државни службеник, кад је болешћу спречен да долази на дужност, поднеће лекарско уверење, ако му старешина то затражи. У таквом случају, старешина може, кад нађе за потребно, наредити да преглед стања службениковог здравља изврши један државни лекар, или да се то изврши комисијски.

(²) Комисијски је преглед обавезан кад државни службеник непрекидно болује више од шест месеци, или кад му, због телесне или душевне неспособности за службу, треба да престане активна државна служба.

(³) Комисију одређује службеников старешина, а чланови су сам старешина, или чиновник кога он одреди да га замењује, и два лекара који су у јавној служби.

(⁴) Државним лекарима, кад врше преглед стања здравља државних службеника у смислу одредаба овога члана, не припада никаква награда.

(⁵) Путне трошкове чланова комисије приликом прегледа сноси држава, осим кад сам службеник тражи, због болести, да буде пензионисан, односно кад иначе да повода за

преглед, па се прегледом утврди да му стање здравља допушта вршење дужности, у којим случајевима ове трошкове сноси службеник.

(⁶) Као болешћу спречен сматра се и онај службеник коме је потребно да се неко време од болести опорави или подвргне нарочитом лечењу, било у месту службовања или ван тога места. Трајање тога времена мора бити унапред утврђено и надлежним решењем одобрено. Такво време се рачуна у ток боловања.

§ 85. — Министар иностраних послова прописаће правилником како ће се утврђивати стање здравља службеника Министарства иностраних послова са службом у иностранству.

§ 86. — (¹) Државни службеник има право на годишњи одмор. Дужина одмора износи: за чиновнике од I групе до III групе 2 степена закључно — шест недеља; за чиновнике осталих група, и то са преко 25 година службе — четрдесет дана, од 15 до 25 година службе — тридесет дана, од 5 до 15 година службе — двадесет дана и до 5 година службе — десет дана; за чиновничке приправнике — десет дана; за званичнике и служитеље са преко 25 година службе — тридесет дана, од 15 до 25 година службе — двадесет дана, од 5 до 15 година службе — дванаест дана и до 5 година службе — осам дана.

(²) Време када се има одмор искористити одређује, на предлог старешине надлештва,

непосредни виши старешина, а за врховна надлештва старешине ових надлештава.

(³) У отсуство ради опорављења или лечења урачунава се годишњи одмор.

§ 87. — (¹) Отсуство по приватном послу одобрава надлежни министар односно бан, осим код врховних надлештава и самосталних установа ван министарстава и банских управа за које постоје о том посебни прописи. Министри и банови могу за отсуства до тридесет дана одредити старешине које ће га одобравати.

(²) Службеник на отсуству по приватном послу дужем од укупно два месеца у једној календарској години нема права на принадежности за време преко два месеца.

(³) Отсуство ради усавршавања или довршења школовања сматра се као отсуство по приватном послу, осим случаја кад се службеник упућује на усавршавање у непосредном интересу државне службе.

(⁴) Отсуство по приватном послу урачунава се у годишњи одмор осим ако министар друкчије не реши.

§ 88. — Државни службеници грађанског реда и пензионери, као и њихове породице имају право на лечење у јавним болницама на државни трошак (§ 7 Зак. о болницама).

§ 89. — (¹) Службеница која је на порођају има право на отсуство до шест недеља.

(²) Време отсуства ради порођаја не рачуна се у максимум времена по тач. 4. § 104.

§ 90. — Службеник је дужан без одлагања пријавити непосредном старешини све промене у својим личним и породичним односима које имају утицаја на његов службени однос према Држави.

§ 91. — (¹) За сваког државног службеника основаће се и водити Службенички лист, од кога ће један примерак бити у врховном централном надлештву његове струке, а други у надлештву у коме служи. У случају премештаја, Службенички лист се шаље новом надлештву.

(²) Све што се уписује у Службенички лист мора бити уписано у оба примерка.

(³) На Службеничком листу мора бити залепљена фотографија службеникова, која ће се обнављати сваке десете године, и стављати поред дотадање.

(⁴) Службенички лист попуњава се само на основу оригиналних докумената, а тачност података оверава старешина надлештва.

(⁵) Службенички лист мора садржавати:

- 1) име и презиме;
- 2) место, дан, месец и годину рођења;
- 3) народност и веру;
- 4) податке о брачном стању; име и занимање супружника;
- 5) податке о деци; колико их има, њихова имена, датум рођења и занимање;
- 6) податке о лицима које издржава;
- 7) податке о служби у војсци;

- 8) податке о служби у рату;
 - 9) податке о знању језика;
 - 10) податке о школској и нарочитој стручној спреми;
 - 11) податке о сродничким везама са лицима која су у истој струци;
 - 12) податке о одликовању;
 - 13) податке о дисциплинским и другим казнама;
 - 14) податке о кретању у служби (постављења, наименовања, напредовања, премештања промене струке, оставке, пензионисања итд.);
 - 15) податке о отсуствовању и боловању;
 - 16) податке о годишњим оценама;
 - 17) податке о изванредним радовима у струци;
 - 18) податке о занимању пре ступања у службу;
 - 19) податке о књижевним, научним и уметничким радовима;
 - 20) податке о томе да ли је раније био у државној служби, у којој, и зашто му је та служба престала.
- (⁶) Поједине струке могу тражити још и податке који су за њих потребни.

§ 92. — Сви документи на основу којих се попуњава Службенички лист чувају се засебно, било у оригиналу, било у потврђеном препису, у врховном централном надлештву, заједно са примерком Службеничког листа који се тамо налази.

§ 93. — Из породичних пензијских принадежности не могу се наплаћивати дугови

умрлог службеника, нити ма каква друга потраживања од њега.

§ 94. — (¹) Државна потраживања од државних службеника која проистичу из службеног односа утврђују се, у колико то не спада у надлежност Главне контроле, административним путем.

(²) За државна потраживања из службеног односа може се ставити забрана административним путем до 50% активних и 30% пензијских принадежности.

§ 95. — (¹) По смрти државног службеника, активног или пензионисаног, издаће се, на име сахране, једномесечне целокупне принадежности умрлог службеника. Поред овога, издаће се жени или деци, на име помоћи, двомесечне целокупне принадежности, ако немају других прихода.

(²) По смрти контрактуалног чиновника издаће се на име сахране половина једномесечне награде.

§ 96. — (¹) Ако службеник, пре него што стекне право на пензију, а има више од три године активне државне службе, тако оболи да постане неспособан за државну службу, и због тога буде из ње отпуштен, може му се издавати, на име помоћи, 30% од плате и положајног додатка, ако нема других прихода и ако је неспособан за какав други рад и привреду.

(²) У случају смрти службеника који по претходном ставу ужива помоћ, или у случају смрти активног службеника који још није стекао право на породичну пензију а има више од три године активне државне службе, може се породици (жени и деци), ако нема других прихода и у колико није способна за какву привреду, на име помоћи, издавати 20% од последње плате и положајног додатка службениковог.

§ 97. — (¹) Државни службеници ослобођавају се плаћања декретних и свих осталих такса за претставке или тражења која се односе на лична и породична права по овом Закону, као и за прилоге за Службенички лист.

(²) Принадлежности државних службеника и пензионера ослобођавају се свих самоуправних приреза.

§ 98. — Нико не може без свог пристанка бити постављен на ниже звање нити у звању на нижи положај од оног који је већ имао.

§ 99. — (¹) Државни службеници могу бити премештени:

- 1) по потреби службе;
- 2) по молби; и
- 3) кад два службеника, са одобрењем надлежног органа, промене своја места службовања.

(²) Премештеном службенику припада накнада трошкова за путовање и сеобу само у случају тач. 1.

(³) Премештај на основу расписаног конкурса сматра се као премештај по молби.

§ 100. — (¹) Приликом премештаја, службеник мора бити разрешен од своје дотадање дужности најдаље у року од тридесет дана. На нову дужност мора се јавити најдаље у року од пет дана од дана разрешења, не рачунајући у тај рок време потребно за путовање. Ако је премештај из надлештва у надлештво у истом месту, мора се јавити на нову дужност у року од 24 часа.

(²) У случају оправдана разлога, нарочито код чиновника који предају благајну или полажу рачуне, надлежна власт која је донела одлуку о премештају може рокове из предходног става продужити.

§ 101. — (¹) Чиновник, ако му се укине службено место, звање које има или надлештво у коме служи, може се ставити на расположење. Изузетно, опуномоћени министри и изванредни посланици на страни могу се ставити на расположење и по потреби службе.

(²) Док је на расположењу, које не може трајати дуже од годину дана, чиновник има сва права активног чиновника свога дотадањег звања и положаја.

§ 102. — (¹) Ранг службеника одређује се овим редом:

- 1) према групи;
- 2) према дужини службе у истој групи;
- 3) према рангу положаја са кога је дошао;
- 4) према дужини службе у истој струци;
- 5) према дужини службе уопште;
- 6) према датуму рођења.

(²) У истој групи старији је онај који је раније добио више звање. Ранг звања одређује се према крајњој групи до које је звање распоређено.

(³) Старешина надлештва према потчињеним службеницима има највиши ранг.

§ 103. — (¹) Одлуке о службеним односима државних чиновника грађанског реда (постављење за чиновника, наименовање на звање, унапређење у истом звању, премештање, стављање на расположење и у пензију, уважавање оставке и отпуштање из службе) доносе се почев од VII положајне групе на више Краљевим указом, а за остале положајне групе, као и пријем у приправну службу, решењем надлежног министра. За државне чиновнике опште управе у струкама из става првог § 45 од X до VIII положајне групе закључно на територији бановине одлуке доноси бан.

(²) Одлуку о постављењу, наименовању, унапређењу, премештању, пензионисању, уважавању оставке и отпуштању званичника и служитеља доноси бан за подручје банске управе у бановини, а за остале управне грање одлуку доноси министар, који ово право, изузев пензионисање, може пренети на старешине надлештва која су непосредно испод министарства.

(³) Одлуку о перијодским повишицама доноси министар односно бан, који ово право могу пренети на своје подручне органе.

(⁴) О свима одлукама издаје се службеницима декрет.

(⁵) Одлуке о службеним односима чиновника, осим одлуке о перијодским повишицама, обнародоваће се, у кратком изводу, у „Службеним новинама.”

(⁶) Предлози за одлуке из првог става у колико се односе на чиновнике I, II и III положајне групе, чине се по сагласности са Претседником Министарског савета.

Алинеја 6 измењена § 3 Закона од 3. децембра, 1931. год. о изменама и допунама законских прописа који се односе на врховну државну управу.

Глава осма. Престанак службе.

§ 104. — Државном службенику грађанског реда служба престаје:

1) ако је судском пресудом осуђен на губитак службе или часних права;

2) ако је дисциплинском пресудом осуђен на казну стављања у пензију или отпуштања из службе;

3) ако постане телесно или душевно неспособан за службу;

4) ако и после дванаест месеци непрекидна боловања односно и после петнаест месеци укупна боловања у две узастопне године, не може да врши своју дужност;

5) ако падне под старатељство или стецај, или ако је над њим продужена очинска

власт, у којим случајевима ће суд известити надлежног старешину о поведеном поступку;

6) ако наврши једну годину на расположењу;

7) ако буде три пута узастопце или шест пута у току службе слабо оцењен;

8) ако иступи из држављанства или га изгуби удајом;

9) ако се, без знања и одобрења старешине, а по својој кривици, за десет дана не јави на дужност по одмору, отсуству, премештању, упућивању на рад ван места службе или по напуштању службе;

10) ако судском пресудом буде осуђен на затвор дужи од једне године за дело на које се не односи тач. 1);

11) кад буде позван на одслужење редовног рока у кадру;

12) ако се утврди да је приликом ступања у службу затајио да је већ раније био у државној служби која му је престала по тач. 1), 2), 7), 9) или 10);

13) кад наврши седамдесет година живота;

14) ако поднесе оставку;

15) ако се по свом захтеву мора ставити у пензију; и

16) ако надлежна власт одлучи да му престане служба.

§ 105. — (1) У случају престанка службе по тач. 1), 8), 9) и 12) § 104 службеник се отпушта, а ако је већ испунио услове за личну пензију, губи право на пензију. Исто тако, отпушта се и губи право на пензију

службеник коме је служба престала по тач. 2) поменутог параграфа, ако је пресудом дисциплинског суда осуђен на казну отпуштања из службе. У случају тач. 14), ако је службеник већ стекао право на пензију, губи то право.

(2) У случајевима престанка службе из тач. 3), 4), 5), 6), 7), 13) и 16) § 104 службеник се отпушта, ако већ није задобио право на пензију, у противном пензионире; у случају тач. 10) истог параграфа службеник се отпушта ако већ није стекао право на пензију, иначе се пензионире, осим ако је дисциплински суд нашао да има да изгуби пензију; у случају тач. 11) поменутог параграфа службеник се отпушта; у случају пак тач. 15), службеник се пензионире.

§ 106. — (1) У случајевима тач. 1), 2) и 10) § 104 служба престаје од дана извршности пресуде. У случају тач. 8) служба престаје на дан иступа из држављанства; у случају тач. 9) онога дана када је напустио дужност, односно када је требало да се јави на дужност; у случају тач. 14) и 16) служба престаје на дан разрешења.

(2) У осталим случајевима престанка службе из § 104, надлежна власт донеће одлуку о престанку службе најдаље у року од три месеца, и служба престаје на дан те одлуке. Ако надлежна власт пропусти да у том року донесе одлуку, као дан престанка службе сматра се последњи дан тромесечног рока.

§ 107. — (1) Оставка (тач. 14 § 104) се подноси писмено службеном старешини, и

има се уважити најдаље у року од месец дана од дана када је стигла на надлежно место.

(²) Оставка се не мора уважити, ако се службеник налази под дисциплинском истрагом или у новчаној обавези према држави из службеног односа. Ако се оставка уважи, обуставља се дисциплински поступак.

(³) Уважење оставке може се условити редовном предајом дужности.

§ 108. — Уважењем оставке губи службеник сва права државног службеника. При доцнијем враћању у службу, примениће се одредбе § 63 и последњег става § 117.

§ 109. — Службеник који је навршио 35 година ефективно проведених у активној државној служби, или 40 година које се рачунају за пензију, или је навршио 65 година живота, мора се на молбу ставити у пензију (тач. 15 § 104). Молба се има уважити у року од једног месеца од дана када је стигла на надлежно место.

§ 110. — Одлука власти о престанку службе (тач. 16 § 104) може се донети у случају ако, према надлежности из § 103, министар, бан или овлашћени старешина нађе да је службеник неспособан или неподобан за службу, или ако то иначе захтевају интереси службе. За одлуку у погледу чиновника потребна је сагласност Претседника Министарског савета.

§ 111. — (¹) По престанку службе, службеник не може сам напустити дужност, него мора бити надлежно разрешен. То се, у случају отпуштања по судској или дисциплинској пресуди мора извршити одмах чим стигне обавештење о извршности пресуде по којој је служба престала, а у осталим случајевима из § 104. осим тачке 8 и 9, најдаље у року од месец дана од дана када је његовом непосредном старешини стигло обавештење о одлуци о престанку службе. Овај рок не може прећи последњи дан тромесечног рока из другог става § 106. Ако службеник није на дужности, па нема могућности да се редовним путем разреши, дан кад његовом непосредном старешини стигне обавештење о одлуци о престанку службе узима се као дан разрешења. У случају тац. 8 и 9 § 104, као дан разрешења сматра се дан иступа из држављанства или губитка држављанства, односно дан кога је службеник напустио дужност или дан када је требало да се јави на дужност.

(²) У случају другог става § 106, ако надлежна власт у тамо одређеном року од три месеца не донесе одлуку о престанку службе, као дан разрешења сматра се последњи дан тога тромесечног рока.

§ 112. — Право на припадљености активног службеника има службеник до краја месеца у коме је разрешен, или у коме се сматра да је разрешен, односно у ком је умро.

Глава девета. Пензије.

§ 113. — (1) Чиновници, званичници и служитељи испуњавају услов за стицање права на личну пензију кад наврше десет година које су стварно провели у активној државној служби, као такви, у државним надлештвима, заводима и установама. У овај рок се не рачуна време проведено на раду у служби државе у својству контрактуалног чиновника или дневничара.

(2) Министри стичу услов за право на личну пензију свога звања, ако су у том звању активно служили две године, а банови ако су у том звању активно служили три године. У ове рокове министрима се рачуна од времена проведеног на положају бана две трећине, а бановима време проведено на министарском положају увећано са једном половином. У рок од две односно три године рачуна се од времена проведеног на расположењу највише једна година.

(3) Шеф канцеларије, врховни инспектори и шеф Централног пресбириа Претседништва министарског савета, ако не испуњавају услов из првог става, стичу право на личну пензију ако су на том положају провели најмање три године, а уз то имају најмање десет година проведених на јавном раду или укупно на јавном раду и државној служби.

(4) Приправна служба, рачуна се као активна државна служба у смислу првог става кад приправник непосредно добије службу која се по том ставу признаје.

§ 114. — (1) У рок одређен у првом ставу § 113 рачуна се и време које је државни службеник грађанског реда стварно провео у активној служби као чиновник, званичник или служитељ државних саобраћајних установа, према одредбама закона који важе за то особље, а тако и време које је стварно провео у активној служби у војсци или морнарици, као официр или као чиновник или друге врсте службеник војног или грађанског реда, коме се та служба рачуна за пензију према одредбама Закона о устројству војске и морнарице.

(2) Време подофицирске службе војске и морнарице, у случају прелаза по § 8, не рачуна се у рок из става првог § 113.

§ 115. — (1) Ако министар или бан није испунио услов за право на личну пензију свога звања, по ставу другом § 113, време о коме је говор у том ставу рачуна се у рок одређен у првом ставу § 113, министру петоструко, а бану троструко.

(2) Државним службеницима време проведено на расположењу рачуна се у рок из првог става § 113 највише до једне године.

§ 116. — Службенику који испуни услов из § 113, за одређивање количине пензије признаје се у стварном трајању:

1) Време које је чиновник, званичник или служитељ провео као такав у активној државној служби грађанског реда, или у таквом својству у служби државних саобраћајних установа, или у својству официра, подофицира као

и чиновника или других службеника војног или грађанског реда на служби у војсци или морнарици која му се рачуна за пензију по Закону о устројству војске и морнарице.

2) Време приправне службе под условом из четвртог става § 113.

3) Време проведено на раду у служби државе у својству контрактуалног чиновника, ако је прелаз из контрактуалног стања у државну службу био непосредан, без икаква прекида.

4) Време које су професори универзитета провели у државној служби у страниј земљи, одакле су дошли за професора универзитета.

5) Време проведено у самоуправној служби бановина, као и време које су чиновници провели у самоуправној служби уопште у звањима за која се тражи факултетска спрема, у оба случаја под условом прелаза најдаље у року од тридесет дана.

6) Време које су свештеници признатих вероисповести, пре него што су ступили у државну свештеничку службу, провели у духовничкој служби признатих вероисповести.

7) Време које је појединим службеницима на њихову молбу признато специјалним законом за државну службу односно за пензију.

§ 117. — (1) Време које је стварно проведено у звању министра или бана рачуна се за пензију у другој државној служби по првом ставу § 115.

(2) Министрима и бановима рачуна се за одређивање количине пензије тога звања, од времена које се осталим државним службе-

ницима по овом Закону рачуна за пензију, и то министрима једна десетина а бановима једна петнаестина.

(3) Државним службеницима којима је служба престала оставком (тач. 14 § 104), па се доцније врате у државну службу, од времена проведеног пре оставке рачуна се у рок из § 113, као и за одређивање количине личне пензије, једна половина.

§ 118. — Ако државни службеник грађанског реда без своје кривице на каквом државном послу или поводом таквог посла буде тако повређен, да услед задобивених рана или озледа постане неспособан за даљу службу на коју би се према својим квалификацијама и дотадањем положају могао употребити, може му се за пензију признати преко времена које је до тада провео у служби још десет година. За одлуку по овоме потребан је пристанак Министра финансија и сагласност Претседника Министарског савета. Овако признатих десет година рачунају се у рок из § 113.

§ 119. — За пензију не признаје се:

1) Време пре навршене осамнаесте године живота.

2) Време проведено у стању удаљења од дужности, у случају ако дисциплински суд осуди службеника на казну пензионисања.

3) Време преко рока по истеку кога служба престаје (§ 106).

4) Време проведено у пензији.

5) Време пре пензионисања, ако службеник у случају § 126 изгуби право на пензију.

6) Време које је службеник изгубио за пензију по последњем ставу § 237.

§ 120. — Основ за одређивање количине личне пензије чиновника је плата и положајни додатак који су чиновнику припадали у часу пензионисања. Положајни додатак служи као основ тек кад чиновник наврши двадесет година службе која се по § 113 рачуна у рок за стицање права на пензију.

§ 121. — За одређивање количине личне пензије званичника и служитеља основ је плата која им је припадала у часу пензионисања.

§ 122. — Основ за одређивање количине личне пензије министара и банова је њихова плата.

§ 123. — ⁽¹⁾ Државним службеницима грађанског реда који испуњавају услове из § 113, од плате као пензијског основа припада за првих десет година 50%. За свако даље пола године које се по § 116 рачуна за одређивање количине пензије припада им по 0,90%. Но ако државни службеник буде стављен у пензију пре навршених педесет година живота или пре навршених тридесет година службе, припада му од плате као пензијског основа за свако даље пола године, и то:

у случају да није навршио 15 година службе или није навршио 35 година живота 0,50%;

у случају да није навршио 20 година службе или није навршио 40 година живота 0,60%;

у случају да није навршио 25 година службе или није навршио 45 година живота 0,70%;

у случају да није навршио 30 година службе или није навршио 50 година живота 0,80%.

Започето пола године службе рачуна се као цело.

⁽²⁾ Министрима, ако испуњавају услов из другог става § 113, од пензијског основа припада за сваку потпуну половину године која им се рачуна за одређивање пензије тога звања по 5%, а бановима, под истим условима, по 3%, као лична пензија тога звања. Ако не испуњавају услове за одређивање пензије по плати тога звања, а имају десет година службе која се рачуна за стицање права на личну пензију (§ 113), као пензијски основ за одређивање личне пензије служиће пензијски основ чиновника III групе 2 степена, у колико нису пре задобијања министарског или банског звања били на положају чиновника више групе. У случају да се министру односно бану не одређује пензија према пензијском основу тога звања, примењују се и на њих одредбе првог става.

⁽³⁾ Лична пензија по првом и другом ставу не може бити већа од 95% пензијског основа.

Одлука Опште седнице Државног савета Бр. 39127. од 24. октобра, 1931. год:

По ставу 1 § 123 Закона о чиновницима од 1931. године, службенику припада проценат

од 0.90% за свако даље пола године после навршених десет година државне службе било кад наврши 30 година службе било 50 година живота; у противном припада му скраћени проценат према годинама службе односно годинама старости.

(Службене новине Бр. 306. — С од 30. децембра, 1931. год.).

§ 124. — Од положајног додатка који је чиновник имао у времену пензионисања припада му на име пензије и то: 50% после двадесет, 60% после двадесет пет, 70% после тридесет и 95% после тридесет пет година службе која се по ставу првом § 113 рачуна у рок за стицање права на пензију.

§ 125. — Ако би пензија Претседника Министарског савета, министра или бана, по том звању, била мања од пензије која би му припадала по његовом ранијем чиновничком положају, или ако би пензија која бившем Претседнику Министарског савета, министру или бану припада по доцнијем чиновничком положају била мања од пензије која би му припадала по ранијем звању Претседника Министарског савета, министра или бана, он има право на већу пензију. Исто тако, ако би пензија министра или бана била мања од пензије коју би имао по свом ранијем положају Претседника Министарског савета, припада му ова већа пензија.

§ 126. — Службеник који је пензионисан са ког од разлога изложених у тачкама 3, 4, 5

или 6 § 104 може се, у року од пет година од дана пензионисања, позвати опет у државну службу, и то у исту струку, ако је тај разлог престао и ако у часу позива већ није навршио 60 година живота. Такав службеник не може добити мањи положај од онога са кога је пензионисан. Ако се службеник не буде хтео примити државне службе, губи право на пензију.

§ 127. — (1) Пензионисани државни службеник, поред пензије, има право на лични додатак на скупоћу, који се одређује по истом проценту по ком се одређује пензија од плате као пензијског основа, узимајући за основ лични додатак на скупоћу који му је припадао у часу пензионисања. Овај додатак не може бити мањи од, и то:

I за чиновнике:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
550.—	500.—	450.— динара;

II за званичнике и служитеље:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
400.—	350.—	300.— динара.

(2) Поред личног додатка на скупоћу, пензионисаном државном службенику припада и породични додатак на скупоћу, који износи по 150.— динара месечно за жену и свако дете.

(3) Министрима и бановима који имају пензију тога звања припада лични додатак на скупоћу по истим процентима по којима им се одређује пензија. Ако им је пензија одређена према плати њиховог ранијег чиновничког звања, припада им лични додатак на скупоћу по првом ставу.

(¹) Одредба § 28 важи и за личне и породичне додатке на скупшћу пензионисаних државних службеника.

§ 128. — (¹) Све одлуке о пензионисању државних службеника доносе се по претходном споразуму са министром финансија.

(²) Количина личне пензије одређује се по службеној дужности истим решењем којим се службеник пензионише, а ако се одлука о пензионисању доноси Краљевим указом, онда се количина личне пензије одређује решењем које се доноси најдаље у року од петнаест дана од дана указа.

§ 129. — У погледу времена службе које служи као услов за стицање права на личну пензију и признаје за одређивање количине те пензије, важиће подаци Службеничког листа и докумената, оригиналних или у овереном препису, који су служили за попуњавање Службеничког листа.

§ 130. — Државним службеницима грађанског реда који су пензионисани после ступања на снагу овог Закона, па се врате у државну службу, признаје се за пензију оно време које је признато извршним решењем којим им је одређена количина личне пензије.

§ 131. — Време за одређивање количине личне пензије рачуна се до дана указа односно решења којим је службеник стављен у пензију, и то у календарском трајању.

§ 132. — Пензионер губи право на личну пензију:

1) губитком држављанства, или ступањем у службу стране државе без дозволе ресорног министра дате у сагласности са Претседником Министарског савета;

2) судском пресудом;

3) дисциплинском пресудом;

4) непримањем службе у случају § 126.

§ 133. — (¹) За породичне пензије чиновника и осталих државних службеника грађанског реда установљава се „Чиновнички пензиони фонд”.

(²) „Чиновнички пензиони фонд”, као самостална правна личност, не може се употребити низашта друго осим за оно на што је овим Законом намењен.

(³) Фондом рукује Државна хипотекарна банка, под посебним надзором министра финансија. Она је дужна подносити сваке године министру финансија извештај о стању фонда и извод рачуна годишњих расхода и прихода.

(⁴) Рачуни о расходима и приходима фонда подносе се по истеку сваке календарске године Главној контроли на преглед, и са клаузулом Главне контроле о разрешењу рачуна објављују у „Службеним новинама”.

§ 134. — Приходи фонда су:

1) првомесечне принадлежности министара, банова, чиновника, чиновничких правника, званичника и служитеља;

2) првомесечна разлика између нових и дотадањих припадљивости, у случају напредовања;

3) месечни улог;

4) интерес на капитал овога фонда, који је за $\frac{1}{2}\%$ мањи од интереса који Државна хипотекарна банка најмање наплаћује на дугорочне зајмове од својих дужника;

5) дисциплинске новчане казне.

§ 135. — Министри, банови и сви остали државни службеници грађанског реда (§ 6), били ожењени или нежењени (удате или неудате), дужни су улагати у „Чиновнички пензиони фонд”. Исто важи и за службенике који су на расположењу или у пензији.

§ 136. — (1) Код министара и банова, основ је за улагање у Чиновнички пензиони фонд њихова плата.

(2) Код чиновника основ за улагање су плата и положајни додатак, а код званичника и служитеља плата.

(3) Код пензионера основ су њихове последње активне припадљивости по којима им је одређена пензија.

(4) Код чиновничких приправника основ је за улагање половина њихове плате (§ 23).

§ 137. — Месечни улог износи 5% од осnova за улагање.

§ 138. — Улагач стиче право на породичну пензију из Чиновничког пензионог фонда, ако је улагао најмање пет година и умро као улагач фонда. Ово важи и за породичне пензије министара и банова.

§ 139. — (1) Породична пензија одређује се процентуално од припадљивости на које је улагач, према одредби § 136, улагао у часу смрти у Чиновнички пензиони фонд, и то по овим процентима:

после навршених пет година улагања за једног уживаоца породичне пензије 25%, за два 35%, за три 45%, за четири и више 55%. После навршених десет година улагања ови проценти се повећавају са 5%, а за сваку даљу годину преко десет година повећавају се са 1%, с тим да породична пензија не може да буде већа за једног уживаоца од 55%, за два од 65%, за три од 75%, а за четири и више од 85%.

(2) Ако има више уживалаца породичне пензије, па за једног од њих наступи случај да му престане право на породичну пензију, осталима се смањује пензија према стопама одређеним у претходном ставу.

§ 140. — (1) Улагач коме служба престане губи право даљег улагања у Чиновнички пензиони фонд. На његов захтев, фонд је дужан вратити му дотле уплаћене улоге, у ком случају он губи право да му се време за које су му улози враћени рачуна за породичну пензију при поновном ступању у државну службу.

(²) На повраћај улога нема право улагач коме је служба престала пре навршених пет година улагања, али он задржава право да му се при поновном ступању у државну службу време ранијег улагања рачуна за породичну пензију.

(³) Одредбе предходних ставова не важе за улагаче којима је служба престала пензионисањем.

§ 141. — У случају смрти улагача пре навршених пет година улагања, као и службеника који су по § 140 изгубили право даљег улагања, њихова породица има право на повраћај свих уплаћених улога, осим ако су службенику који је изгубио право улагања враћени улози по ставу првом § 140 још за живота.

§ 142. — У случају кад се по овом Закону врши повраћај улога, Чиновнички пензионир фонд плаћа интерес који је за 2% мањи од интереса који фонду плаћа Државна хипотекарна банка по одредби тач. 4 § 134.

§ 143. — (¹) За породичну пензију рачуна се само оно време за које је улагач плаћао улоге.

(²) Ако би улагачу било признато за личну пензију и време из тач. 3, 4, 6, 7 или 8 § 116 он има право да накнадно уплати за то време улоге. У случају тач. 3, 4, 6 или 7, улагање се врши према припадностима које су биле основ за улагање у часу када је по § 135 по-

стао улагач фонда, а у случају тач. 8, према припадностима које су му служиле као основ за улагање у часу кад му је то време признато. Ако је време које је признато по тач. 1 § 116 проведено у државној служби за коју важи онај Закон, улагање се врши према припадностима које је имао у току таквог службовања. У случају смрти улагача, о којима је реч у овом ставу, за породичну пензију рачунаће се од накнадно признатог времена онолико за колико је улоге платио. Државна хипотекарна банка може одобрити уплату оваквих улога на рате.

(³) Ближе одредбе за поступак по претходном ставу прописале министар финансија уредбом, којом ће се регулисати и односи овог фонда према пензионим фондовима државних службеника других струка за које овај Закон не важи, за случај прелаза службеника из једне струке у другу.

§ 144. — (¹) Улози се наплаћују по званичној дужности приликом издавања припадности које служе за основ улагања.

(²) Рачунополагачи који, у року од двадесет дана од дана кад су издате припадности, не пошаљу наплаћене улоге Државној хипотекарној банци платиће на исте, по истeku тога рока, 6% интереса у корист фонда.

§ 145. — Државна хипотекарна банка преузеће исплату породичних пензија из Чиновничког пензионог фонда почев од осме године постојања фонда. Дотле ће исплату тих

пензија вршити држава из буџетских сретстава. Од прихода фонда предвиђених у § 134, држава ће задржати прве године 80%, друге 70%, треће 60%, четврте 50%, пете 40%, шесте 30% и седме 20%, а остатак уносити у фонд. Ако по истеку седме године приход од интереса који Државна хипотекарна банка плаћа Чиновничком пензионом фонду, заједно са месечним улозима из тачке 3 § 134, не буде довољан за исплату породичних пензија, држава ће дотирати фонду потребне суме.

§ 146. — Ако улагач без своје кривице на каквом државном послу или поводом таквог посла погине или буде повређен, па од тога умре, његовој породици може се за пензију признати као да је имао десет година улагања више. Одлуку о овоме доноси министар финансија на предлог ресорног министра, у сагласности са Претседником Министарског савета, а вишак пензије у таквом случају пада на терет државне касе.

§ 147. — ⁽¹⁾ Породична пензија припада улагачевој законитој жени и деци рођеној у законитом браку или позакоњеној.

⁽²⁾ Жени растављеној од мужа по прописима римокатоличке цркве не припада право на породичну пензију. Више законитих жена муслимана рачунају се заједно као један члан породице.

§ 148. — ⁽¹⁾ Породице умрлих државних службеника које уживају породичне пензије и-

мају исте додатке на скупоћу које су имала, или би имала лица од којих право доводе да су стављена у пензију у часу смрти (§ 127).

⁽²⁾ Одредба § 28 важи и за личне и породичне додатке на скупоћу породица.

§ 149. — Орган који је надлежан за доношење одлуке о породичној пензији може на захтев којег од уживалаца пензије одлучити да се породична пензија подели између уживалаца, тако да сваки уживалац може одвојено примати свој део пензије. У таквом случају, подела пензије се врши на равне делове према броју уживалаца. Ако је неки од уживалаца пензије малолетан, подела пензије се не може извршити без претходног пристанка надлежне старатељске власти. Кад наступи случај да један од уживалаца овако подељене пензије изгуби право на пензију, поступиће се у погледу осталих уживалаца пензије према одредби последњег става § 139.

§ 150. — ⁽¹⁾ Одлуку о породичној пензији доноси орган који је надлежан за одлуку о количини личне пензије умрлог службеника, и дужан је да је донесе по службеној дужности најдаље у року од месец дана, и то у случају смрти активног службеника од дана смрти, а у случају смрти пензионисаног службеника, од дана пријаве и подношења исправе о смрти, органу који је надлежан за одлуку о пензији.

⁽²⁾ Док се породична пензија не одреди, издаваће се породици умрлог службеника, на

рачун пензије, једна трећина свих службеникових припадљности ако је умро као активни службеник, односно једна половина ако је умро као пензионисан. Исто важи и за случај кад треба неког службеника прогласити мртвим, и то од дана његовог нестанка па до дана који се судским решењем утврди као дан смрти.

§ 151. — (1) Удови и кћерима улагача, у циљу преудаје односно удомљења, могу се, по молби, која се мора поднети пре ступања у брак, исплатити једном за свагда трогодишње породичне пензијске припадљности које им припадају. Одлуку о овом доноси, на предлог ресорног министра, министар финансија, у сагласности са Претседником Министарског савета. Та одлука може се донети и пре ступања у брак, али исплата се може извршити тек пошто се поднесе докуменат о склопљеном браку.

(2) Исплата трогодишње пензије по предњем ставу може се одобрити, ако је лице које исплату тражи једини уживалац породичне пензије.

§ 152. — Право на породичну пензију губи удовица:

- 1) губитком држављанства;
- 2) осудом за кажњиво дело за које би и службеник изгубио личну пензију;
- 3) примањем државне службе односно места питомца државе или ма које јавне установе, док служба односно стипендија траје;
- 4) преудајом.

§ 153. — (1) Право на породичну пензију губе деца:

- 1) губитком држављанства;
- 2) осудом за кажњиво дело за које би и службеник изгубио личну пензију;
- 3) примањем државне службе односно места питомца државе или ма које јавне установе, док служба односно стипендија траје;
- 4) женска деца, удајом;
- 5) мушка деца, кад наврше пунолетство.

Изузетно ако су на редовном школовању или на обавезном року у сталном кадру, и то уз доказ успешног учења односно војне службе, издаваће им се пензија до навршења 23 године живота;

(2) Мушка деца, без обзира на то да ли су већ уживала породичну пензију или не, ако постану телесно или душевно неспособна за привређивање, што се има утврдити комисијски аналогно пропису трећег става § 83, уживаће породичну пензију док та неспособност траје, и то под условом ако се уверењем надлежне власти утврди да немају сопствених средстава за издржавање.

§ 154. — Кћери које удајом изгубе право на пензију, ако обудове, имају право на породичну пензију по оцу само у случају ако докажу да немају право на породичну пензију по мужу нити ма какво друго издржавање.

§ 155. — Личне пензијске припадљности теку од првог дана наредног месеца после месеца у коме је службеник разрешен, а по-

родичне од првог дана наредног месеца по смрти улагачевој.

§ 156. — Нико не може добијати две пензије; ако има права на две, примаће већу.

§ 157. — Нико не може без одобрења министра финансија датог у сагласности са претседником Министарског савета уживати пензију у туђој земљи. У овом случају додаци на скупоћу смањују се за 30%, изузев додатке на скупоћу оних пензионера који живе у заједници са својом децом којој је домицил у иностранству, као и оних који су прешли шесет десет година живота.

Глава десета. Контрактуални чиновници и дневничари.

§ 158. — ⁽¹⁾ На рад у служби државе могу се узимати контрактуални чиновници и дневничари.

⁽²⁾ Контрактуални чиновници се узимају на рад који врше чиновници. Дневничари се узимају на рад који врше званичници и служитељи.

§ 159. — Контрактуални чиновници се не могу узимати на положаје за које је везана функција рачунопологача.

§ 160. — ⁽¹⁾ Контрактуални чиновник мора, поред услова да је пунолетан, испуња-

вати још и услове из тач. 2, 3, 5, 6, 8, 9 и 10 § 3 и § 4.

⁽²⁾ За контрактуалне чиновнике стране држављане не важе услови из тач. 5, 8 и 11 § 3.

§ 161. — Ако је једно лице раније било државни службеник, не може бити контрактуални чиновник ако му је ранија служба престала по тач. 1, 2, 7, 9, 12 и 13 § 104.

§ 162. — За дневничаре важе исти услови који важе и за контрактуалне чиновнике, с тим да могу бити примљени по навршетку осамнаесте године живота.

§ 163. — ⁽¹⁾ Контрактуални чиновници примају се на рад у служби државе решењем надлежног министра, а на основу прописа ове Главе.

⁽²⁾ Дужности и права контрактуалних чиновника према држави одређују се уговором. Уговор важи кад га одобри претседник Министарског савета.

⁽³⁾ Решење о примању на рад контрактуалног чиновника објављује се у Службеним новинама.

⁽⁴⁾ Дневничари се примају на рад у служби државе одлуком надлежног министра односно бана, на основу одредаба ове Главе. Министар односно бан ово право може пренети на своје подручне органе.

§ 164. — За контрактуалне чиновнике и дневничаре важе одредбе §§ 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 83, 84, 97 и 100.

§ 165. — ⁽¹⁾ Оно што држава плаћа контрактуалним чиновницима и дневничарима назива се награда, за разлику од плате и осталих припадљивости које добијају редовни државни службеници, и има се одредити у једној суми. Исто тако у решењу о пријему контрактуалних чиновника и дневничара на може бити одредбе да се та лица примају са припадљивостима редовних службеника извесне групе, нити им се на тај начин може одређивати ранг.

⁽²⁾ Награде контрактуалних чиновника и дневничара рачунају се од дана ступања на дужност.

§ 166. — Величина награде дневничара одређује се уредбом ресорног министра донетом у споразуму са министром финансија.

§ 167. — ⁽¹⁾ Награда контрактуалних чиновника одређује се уговором.

⁽²⁾ Награда дневничара одређује се одлуком о пријему.

§ 168. — ⁽¹⁾ Накнаде путних трошкова и дневнице за случај службеног путовања, плаћаће се контрактуалним чиновницима и дневничарима по прописима о накнади путних и селидбених трошкова државних службеника.

⁽²⁾ У ресорима у којима је накнада за извесна службена путовања регулисана нарочитим прописима, контрактуални чиновници и дневничари, док врше дужности предвиђене тим нарочитим прописима, примаће по њима накнаде одређене за државне службенике којима по свом раду одговарају.

§ 169. — ⁽¹⁾ Контрактуални чиновници могу бити по потреби службе премештени на рад у које друго надлештво и место.

⁽²⁾ Накнада путних трошкова и дневнице, за случај премештаја, плаћаће се по прописима о накнади путних и селидбених трошкова државних службеника.

⁽³⁾ Одлуку о премештају доноси надлежни министар.

§ 170. — ⁽¹⁾ Контрактуални чиновници и дневничари имају се јавити на дужност најдаље у року од десет дана, и то контрактуални чиновници од дана одобрења уговора а дневничари од дана саопштења одлуке о пријему; у противном сматраће се као да нису ни примљени на рад у служби државе. У случају оправдана разлога, орган који је донео решење о пријему, може овај рок продужити.

⁽²⁾ У погледу контрактуалних чиновника може се уговором предвидети и дужи рок, до ког се службеник најдаље мора јавити на дужност.

§ 171. — ⁽¹⁾ Ако контрактуални чиновник и дневничар, у случају § 83, не оправда свој

изостанак, не припадају му принадлежности за време које је изостао.

(2) Ако му неоправдани изостанак траје дуже од три дана, отпустиће се са рада у служби државе. У поновљеном случају отпустиће се, ако неоправдано изостане само и један дан.

§ 172. — (1) Отсуство по приватној потреби, са првом на награду из § 165 односно § 166, може се у једној години одобрити контрактуалним чиновницима и дневничарима највише до петнаест дана.

(2) У погледу контрактуалних чиновника може се уговором предвидети могућност дужег отсуства.

(3) У надлештвима у којима је нарочитим законима регулисан годишњи одмор, контрактуални чиновници имају право на тај одмор под истим условима као и чиновници тих надлештава, а дневничари по нахођењу старешине, а према потреби службе.

§ 173. — (1) Контрактуални чиновници и дневничари, у случају болести због које не могу да врше своју дужност, имају право на награду највише за шесдесет дана у једној години, у колико не би били осигурани по Закону о осигурању радника, у ком случају им припада помоћ у болести коју тај Закон предвиђа.

(2) У погледу контрактуалних чиновника може се уговором предвидети и дужи рок, но ни у ком случају не може тај рок бити дужи од деведесет дана.

(3) У случају дуже болести престаје им рад у служби државе.

§ 174. — Контрактуалне чиновнике и дневничаре оцењују њихове непосредне старешине. Овима припада и право изрицања казни за неуредност, које су: опомена или умањење једномесечне награде највише до 15%.

§ 175. — Дисциплинске казне контрактуалних чиновника и дневничара су ове:

- 1) укор;
- 2) умањење награде до 25%, највише за три месеца;
- 3) отпуштање (престанак службе без отказа).

§ 176. — Дисциплинске казне изричу контрактуалним чиновницима и дневничарима органи који доносе решења о пријему. Ако је тај орган министар односно бан, кажњено лице нема право жалбе, а ако је то неки подручни орган, кажњено лице има право жалбе надлежном министру односно бану.

§ 177. — (1) Служба контрактуалног чиновника и дневничара престаје:

- 1) кад истече уговор, односно отказни рок;
- 2) ако постане душевно или телесно неспособан за рад;
- 3) ако настане случај из § 171 или § 173;

- 4) ако падне под стечај;
 - 5) ако буде осуђен на казну лишења слободе дуже од месец дана;
 - 6) ако, навршивши 21 годину живота, није одслужио обавезни рок у сталном кадру, осим ако није наш држављанин, или ако је, по одредбама Закона о устројству војске и морнарице, као стално или привремено неспособан или као једини хранилац, ослобођен службе у сталном кадру, односно ако подлежи плаћању војнице, па је није платио;
 - 7) дисциплинском одлуком.
- (2) О престанку службе доноси одлуку онај орган који је донео решење о пријему.

§ 178. — (1) Дневничару се може служба у свако доба административно отказати, у року од петнаест дана, рачунајући од дана саопштења. У истом року припада и њему право отказа у свако доба.

(2) Предњи став важи и за контрактуалне чиновнике, ако уговором није друкчије одређено.

§ 179. — Уговором о контрактуалној служби могу се мењати само оне одредбе ове Главе за које је то изрично допуштено.

§ 180. — У уговору о контрактуалној служби мора се:

- 1) утврдити да се уговор склапа на основу одредаба ове Главе;

- 2) изјавити да се уговор склапа у име државе, и назначити који га орган склапа у њено име;

3) назначити име и презиме, стручну квалификацију, досадашње занимање, место боравка, држављанство, место и годину рођења и општинску надлежност лица које се прима на рад у служби државе као контрактуални чиновник;

4) одредити звање на које, и надлештво за које се прима, у колико се ово последње не би оставило решењу о утврђивању на дужност;

5) одредити награда из § 165;

6) одредити трајање уговорног односа, начин његовог престанка, и евентуални рок отказа;

7) унети ова одредба: „Све одредбе Главе X Закона о чиновницима важе за обе уговорне стране, у колико овим уговором нису промењене, ако ту промену поменуте одредбе допуштају.”

§ 181. — На основу и у границама одредаба ове Главе поједини ресори могу издати ближа правила за примање контрактуалних чиновника и дневничара на рад и регулисање њихових службених односа.

§ 182. — Одредбе ове Главе не важе за хонорарне службенике односно надничаре. Таква лица се имају плаћати према хонорарима и надницама које се за такве радове обично плаћају у месту надлештва које их

узме на рад. Упутства за поступак при том издаваће сваки министар за свој ресор.

Глава једанаеста. Дисциплински прописи.

§ 183. — (1) Државни службеник који у служби или ван ње повреди своју службену дужност прописану законом, или углед свога реда, казниће се казном за неуредност или дисциплинском казном. Казна за неуредност изриче се ако повреда дужности или угледа реда не прелази обим обичне неуредности (дисциплински иступ). Али ако је неуредност већег замашаја или је поновљена, или ако су отежане опште околности под којима је повређена службена дужност или углед реда, или ако постоји каква штета или опасност за интерес службе, онда се то сматра као дисциплински преступ.

(2) Суђење по Кривичном закону не искључује дисциплинско.

§ 184. — (1) Казне за неуредност су ове:

- 1) писмена опомена;
- 2) писмени укор;
- 3) новчана казна.

(2) Новчана казна, у поједином случају, не може премашити 10% од службеникове месечне плате, положајног додатка и личног додатка на скупоћу.

§ 185. — (1) Казне за неуредност изриче непосредни старешина или старешина сваког вишег надлештва.

(2) Казна не може бити изречена пре него што службеник буде саслушан. Образложена одлука о казни има му се саопштити писмено.

(3) Новчане казне одбијају се од принадежности, и уносе у Чиновнички пензион фонд (§ 134).

(4) Казне за неуредност не бележе се у Службенички лист, али се казна укора и новчана казна достављају надлежној комисији за оцену.

§ 186. — На одлуку о казни за неуредност, ако је укор или новчана казна, може се службеник, у року од пет дана од дана саопштења, жалити старешини непосредног вишег надлештва, чија је одлука коначна. На одлуку о казни коју изрекне Министар или старешина неког другог врховног централног надлештва нема жалбе.

§ 187. — Неуредности застаревају за годину дана.

§ 188. — Као теже повреде дужности службе или угледа струке сматрају се, у главном, следећа дела:

1) пристрасно, несавесно или немарно вршење службе;

2) уцењивање или изнуђивање ма какве награде, било за себе или за другог, непосредно од странака или посредно, за послове који се раде по службеној дужности;

- 3) примање мита;
- 4) немарно или неуредно долажење на дужност и после кажњавања за неуредност;
- 5) намерно нетачно извештавање о службеним стварима;
- 6) недопуштена критика и омаловажавање наређења и поступка власти, старешина и претпостављених;
- 7) издавање службене тајне;
- 8) расипно трошење службеног материјала;
- 9) недостојно или сурово поступање са странкама;
- 10) рђаво вршење старешинске власти према подређеним, нарочито, недостојно, сурово или неправедно поступање са њима, недовољан надзор над њима или трајно занемаривање њиховог васпитања у служби, намерно заклањање или препоручивање неспособних или неваљалих службеника као и пропуштање дужности из § 207;
- 11) недостојно или неучтиво понашање подређених према претпостављенима или унижавање њиховог угледа;
- 12) прављење смутња, свађе или неслагање са друговима у служби;
- 13) неморално или недостојно владање у приватном животу, као што је пијанчење, коцкање и овим подобно, на местима и у друштвима и на начин који унижава достојанство државног службеника;
- 14) лакомислено задуживање;
- 15) вршење споредне службе без дозволе надлежног старешине или примање положаја и одавање пословима који би били противни достојанству и части службениковог звања, и-

ли би га сметали у вршењу његових сталних службених дужности;

16) сваки рад и понашање који би потпомагали изазивање племенске и верске мржње, сваки рад и свака агитација против идеје државног и народног јединства, недопуштена критика поступка владе и њених аката као и постојећег поретка, свако пропуштање гоњења свих побројаних поступака.

§ 189. — (1) Дисциплинске су казне:

- 1) умањење принадлежности;
- 2) губитак времена за напредовање;
- 3) премештај са умањеном накнадом или без накнаде путних и селидбених трошкова;
- 4) стављање у пензију без умањења или са умањењем пензијских принадлежности;
- 5) отпуштање из службе.

(2) Казне под тач. 1, 2 и 3 овог параграфа могу се и по две упоредо изрицати за исти дисциплински преступ.

§ 190. — (1) Умањење принадлежности односи се на плату, положајни додатак и лични додатак на скупоћу, које су принадлежности службенику припадале на дан извршности дисциплинске пресуде. Умањење ових принадлежности може се изрећи најдуже до једне године, с тим да у поједином месецу не може бити веће од 20%.

(2) Казна умањења активних принадлежности преноси се, са истим процентом, и на пензију, ако се службеник пензионисао за време док казна траје.

§ 191. — ⁽¹⁾ Казна губитка времена за напредовање обухвата напредовање по групама и перијодским повишицама плате, и то за једну, две или три године. Дужину времена одређује дисциплински суд.

⁽²⁾ Изгубљено време за напредовање рачуна се одвојено од времена изгубљеног због слабе оцене, било да се то време поклапа или не.

§ 192. — Казна умањења пензијских принадежности односи се на пензију и лични додатак на скупоћу, и може трајати највише до десет година, с тим да у поједином месецу не може бити већа од 20%.

§ 193. — Казна отпуштања из службе повлачи губитак свих права стечених у служби.

§ 194. — Дисциплинске казне изричу само надлежни дисциплински судови, на основу дисциплинског поступка.

§ 195. — ⁽¹⁾ Дисциплински судови су управни судови и Државни савет.

⁽²⁾ Управни судови су дисциплински судови првог степена. Државни савет је дисциплински суд другог степена, а у неким случајевима првог и последњег степена.

§ 196. — Као дисциплински судови, управни судови и Државни савет поступају по

прописима овога Закона. У колико ови прописи не би достојали, примењиваће прописе свога поступка и начела кривичног поступка.

§ 197. — ⁽¹⁾ Управни судови решавају по кривицама државних службеника у својој области, изузев чиновнике од I до IV групе 2 степена закључно.

⁽²⁾ Државни савет решава у другом и последњем степену по жалбама на одлуке управних судова, а у првом и последњем степену по кривици државних службеника за које управни судови, као првостепени дисциплински судови, нису надлежни.

§ 198. — За државне службенике грађанског реда за које постоје у специјалним законима нарочите дисциплинске власти, надлежне су те власти. У колико дисциплински прописи специјалних закона не би достајали, поступиће се по дисциплинским прописима овога Закона.

§ 199. — ⁽¹⁾ Управни судови, као дисциплински судови, решавају у одељењима од три судије.

⁽²⁾ Државни савет, као дисциплински суд, решава у једном од својих одељења коме ће нарочито бити поверено суђење по кривицама државних службеника.

§ 200. — Државни савет решава сукобе о надлежности дисциплинских судова.

§ 201. — Дисциплинске судије су у вршењу своје дисциплинско-судијске дужности независне.

§ 202. — Претседник дисциплинског суда је претседник одељења Управног суда, односно одељења Државног савета.

§ 203. — ⁽¹⁾ За свако дисциплинско суђење пред Управним судом, обласни старешина окривљеног лица, а за свако суђење пред Државним саветом његов централни старешина, одредиће једно лице које ће по својој званичној дужности заступати пред судом интересе државне управе у погледу исправног службеног и сталешког владања државних службеника. Овај ће се дисциплински тужилац узимати између државних службеника дотичне управне гране, који су правници и који су са службом у месту дисциплинског суда. Под истим условима поставиће му се и заменик. Ближе одредбе прописују се уредбом.

⁽²⁾ Кад има више оптужених из разних управних грана заједно, споразумеће се надлежне старешине о лицу дисциплинског тужиоца.

⁽³⁾ Дисциплински суд саслушаће предлог дисциплинског тужиоца пре сваког решења.

§ 204. — ⁽¹⁾ Окривљени државни службеник има право на једног браниоца на претресу, и може га узети између државних служ-

беника у седишту дисциплинског суда, или из реда јавних правозаступника.

⁽²⁾ Ако окривљени сам не одреди браниоца, суд ће му га поставити за претрес.

⁽³⁾ Сваки службеник у седишту дисциплинског суда дужан је да се одазове позиву суда на дужност браниоца.

⁽⁴⁾ Бранилац је слободан у одбрани, и обавезан да чува поверену му тајну.

§ 205. — У погледу изузећа судија дисциплинских судова, поступиће се по прописима кривичног поступка.

§ 206. — ⁽¹⁾ У случају премештаја службеника који је учинио неки дисциплински претступ, остаје надлежан суд који је већ започео поступак.

⁽²⁾ Државни савет може, по потреби, а на предлог надлежног министра, одредити и који други суд.

§ 207. — Непосредни старешина, кад дозна за дисциплински преступ службеника, извршиће претходно кратко извиђање, и предаће, службеним путем, акта надлежном дисциплинском суду, а о томе известити непосредног вишег старешину.

§ 208. — ⁽¹⁾ Дисциплински суд одлучује да ли ће се окривљени ставити под дисциплинско поступање или не. Пре те одлуке може наредити претходно ислеђење.

(²) Кад одлучи да се окривљени стави под дисциплинско поступање, наредиће дисциплинско ислеђење, односно ако сматра да је предмет довољно ислеђен, одредиће, једном одлуком, стављање под дисциплинско поступање и претрес.

(³) Кад одлучи да нема места стављању под дисциплинско поступање, било за то што нема дела или за то што постоји дело које се казни као неуредност, вратиће акта непосредном старешини на надлежно поступање.

§ 209. — (¹) Кад се против једног службеника поведе судско кривично поступање, било по тужби државе или по тужби приватног тужиоца, дужност је његовог непосредног старешине да о томе одмах извести надлежни дисциплински суд.

(²) Исто тако, кад дисциплински суд, поступајући по § 208, нађе да у радњи службеника стоји дело кажњиво по Кривичном законнику, доставиће сва акта редовном суду, и о томе извести надлежног старешину.

(³) У случају и првог и другог става, дисциплински суд ће одлучити да ли ће против службеника повести дисциплинско поступање упоредо са кривичним, или ће га одложити до свршетка кривичног поступка.

§ 210. — Судови, као и све остале власти, кад против државног службеника отпочну поступање због каквог кривичног дела, или га казне, дужни су о томе извести непосредног старешину дотичног службеника.

Старешина ће о томе извести непосредног вишег старешину и надлежни дисциплински суд, ради даљег поступања.

§ 211. — Кад дисциплински суд одлучи да се окривљени стави под дисциплинско поступање, и нареди дисциплинско ислеђење, затражиће од обласног односно централног старешине окривљенога да постави једног иследника између подручних чиновника, који ће ислеђивати по прописима кривичног поступка. Ако има окривљеника из више управних грана, старешине ће се споразумети о лицу једног, а по потреби и више иследника. Ако се старешине не споразумеју, решиће дисциплински суд.

§ 212. — (¹) Од саопштења одлуке о одређивању претреса имају окривљени и његов бранилац право разматрати сва акта, осим записника о већању.

(²) Дисциплински тужилац има право разматрати акта у свако доба, осим записника о већању.

(³) Забрањено је објављивање аката.

(⁴) Кад дисциплински иследник заврши ислеђење, доставиће сва акта суду.

§ 213. — (¹) Ако суд нађе да нема дела, или да стоји дело неуредности, прекинуће дисциплинско поступање и поступити по § 208.

(²) Ако суд нађе да у радњи окривљенога стоји кривично дело, поступиће по ставу другом и трећем § 209. На ову одлуку нема места жалби.

§ 214. — (¹) Кад суд нађе да је предмет потпуно ислеђен одређује претрес. На ову одлуку нема места жалби.

(²) У одлуци којом се одређује претрес има се назначити дело за које се службеник окривљује, са образложењем, и све што је потребно за претрес. Окривљеном се има, заједно са том одлуком, доставити и листа имена судија на претресу. Оптужени и тужилац, док не прође осам дана од дана саопштења одлуке којом се одређује претрес, имају право подносити дисциплинском суду своје доказе и захтеве. Против одлуке којом се ово одбија нема места жалби.

§ 215. — (¹) Кад прође рок од осам дана од дана саопштења одлуке којом се одређује претрес, председник дисциплинског суда одређује дан претреса, позива тужиоца, оптуженог и његовог браниоца, сведоке и вештаке, и издаје сва друга наређења која су потребна за обављање претреса.

(²) Ако оптужени не дође, а до претреса не поднесе доказе којима правда свој изостанак, претрес ће се обавити, и пресуда изрећи и без њега, у присуству његовог браниоца.

§ 216. — Претрес је усмен и јаван за државне службенике. Претрес може бити та-

јан, кад суд нађе да државни интереси то захтевају. У овом случају оптужени има право довести на претрес два државна службеника. Ако је више оптужених, сваки има право довести по једнога, с тим да тај број не може бити већи од десет.

§ 217. — (¹) Претрес се почиње читањем одлуке којом се одређује претрес, затим се саслушавају оптужени, позвани сведоци и вештаци, и, по потреби, читају се записници о ислеђењу и друга важна акта.

(²) Оптужени и његов бранилац, као и дисциплински тужилац, имају право давати изјаве, о сваком доказу стављати предлоге, и, преко претседника суда, стављати питања сведоцима и вештацима.

(³) По завршеном доказивању добија реч дисциплински тужилац, за њим бранилац, а последњу реч има оптужени.

§ 218. — (¹) На претресу се води записник, у који се уписује дан претреса, имена судија, деловође и странака, и ток претреса у главним тачкама.

(²) О већању и гласању, које је тајно, води се одвојени записник.

(³) Оба записника потписују претседник и деловођа.

§ 219. — (¹) Суд има право заклињати сведоке и вештаке на претресу, ако нађе да је то потребно.

(²) Сведоци се заклињу после испита, а вештаци пре вештачења.

§ 220. — Дисциплински суд суди по слободном уверењу добијеном на претресу.

§ 221. — (¹) Пресудом дисциплинског суда оптужени се или ослобођава или казни за дисциплински преступ.

(²) Пресуда има да садржи и одлуку о накнади трошкова дисциплинског поступка. У колико се оптужени ослободи, трошкове поступка сноси држава, иначе оптужени.

§ 222. — Пресуда се усмено објављује на завршетку претреса, а најдаље за осам дана од дана објављивања, писмено саопштава тужиоцу и оптуженоме заједно са образложењем. У случају потребе, суд може објављивање пресуде одложити најдаље за осам дана.

§ 223. — (¹) На пресуду дисциплинског суда првог степена могу се жалити оптужени и тужилац. Жалбом се одлаже извршење.

(²) Жалба се предаје дисциплинском суду који је изрекао пресуду, а он је, са свима актима, шаље дисциплинском суду другог степена, ако је благовремена, и ако ју је поднело надлежно лице. У противном случају суд ће је одбацити.

(³) На ово решење може се жалити вишем суду, у року од осам дана.

§ 224. — Кад дисциплински суд другог степена нађе да је жалбу предало лице које је за то овлашћено, да је жалба благовремено предана, да не треба вршити никакво дослеђење, да нема битних недостатака због којих би требало поновити претрес пред судом првог степена, одредиће претрес, ради пресуђења. Поступак на овом претресу пред судом другог степена исти је као и пред судом првог степена.

§ 225. — Дисциплински суд другог степена решаваће без претреса, и то:

1) ако се жалба односи само на онај део пресуде којом се одлучује о трошковима;

2) кад нађе да је жалбу предало лице које за то није овлашћено, или да жалба није благовремено поднета, у ком случају ће је вратити нижем суду на законски поступак;

3) кад нађе да треба извршити дослеђење, у ком случају ће наредити дисциплинском суду првог степена да то учини;

4) кад нађе да има битних недостатака због којих би требало поновити претрес пред судом првог степена, у ком случају ће поништити пресуду, и предмет вратити суду првог степена.

§ 226. — Кад пресуда постане извршна, председник дисциплинског суда првог степена послаће је, у овереном препису, старешини врховног централног надлештва и непосредном старешини службеника, ради извршења и уписа у Службенички лист.

§ 227. — Кривице које, поред дисциплинске одговорности, повлаче и кривичну одговорност за злочинство или друго нечасно дело не застаревају дисциплински. Остале дисциплинске кривице застаревају за пет година.

§ 228. — Смрћу оптуженог прекида се дисциплински поступак.

§ 229. — Ако је дисциплински поступак прекинут, или ако је оптужени пресудом ослобођен, дисциплински тужилац може захтевати поновљење дисциплинског поступка, ако изнесе нове чињенице и доказе који, по себи или у вези са пређашњим доказима, доказују дисциплинску кривицу која још није застарела.

§ 230. — Службеник осуђен на дисциплинску казну која је постала извршна, а тако исто и његови законити наследници или супружник, могу, и по извршеној казни, затражити поновљење дисциплинског поступка, ако изнесу нове чињенице и доказе који, по себи или у вези са пређашњим доказима, могу утврдити његову невиност или утицати на смањење казне.

§ 231. — О поновљењу дисциплинског поступка одлучује дисциплински суд који је судио у првом степену, и то без усменог претреса.

§ 232. — Дозволом поновљења дисциплинског поступка обуставља се извршење дисциплинске казне, ако већ није извршена.

§ 233. — ⁽¹⁾ Ако се поновљење допусти у корист службеникову, па буде опет осуђен, не може се казнити оштријом казном од пређашње. Извршена казна се увек рачуна у нову казну.

⁽²⁾ Дисциплински суд, кад допусти поновљење у корист оптуженог, може га одмах, без претреса, и ослободити, или осудити на мању казну, ако обе стране на тај скраћени поступак пристану.

§ 234. — ⁽¹⁾ У случају поновљеног поступка, ако је службеник првом пресудом био осуђен на казну из тачке 1 или 2 § 189, па се новом пресудом ослободи или казни мањом казном, има му се накнадити све што је, и у колико, по првој пресуди више изгубио.

⁽²⁾ У случају ако је прва казна била казна премештаја са умањеном накнадом или без права на накнаду путних и селидбених трошкова, а друга пресуда одређује блажу казну, службенику се имају накнадити путни и селидбени трошкови.

⁽³⁾ У случају ако је службеник првом пресудом био осуђен на казну из тачке 4 или 5 § 189, па се новом пресудом ослободи или казни казном из тачке 1, 2 или 3 § 189, дисциплински суд ће одредити да ли ће му се, и у колико, признати накнада за време између прве и друге пресуде, с тим да му та накнада

не може бити већа од пензијских припадљивости које би имао да је пензионисан на дан прве пресуде. Ако такав службеник на дан прве пресуде не би још имао право на пензију, онда му та накнада не може бити већа од пензијских припадљивости које би имао да је на дан прве пресуде пензионисан са десет година службе.

§ 235. — Службеника против кога се започео кривични или дисциплински поступак може дисциплински суд удаљити од дужности, ако то изискује врста или тежина дисциплинског преступа.

§ 236. — (1) Ако државни службеник буде стављен у иследни притвор, или због злочинства или каквог другог нечасног дела стављен под оптужбу, његов ће непосредни или посредни старешина одмах наредити претходно удаљење од дужности.

(2) Осим случаја у предњем ставу, сваки орган коме је поверен непосредни или посредни службени надзор може у особито важним и хитним случајевима наредити претходно удаљење од дужности, кад год службеник неће да изврши службено наређење, осим неизвршена дела које закон забрањује и казни, или кад му је службени преступ такав да би било штетно, по интересе и углед службе, кад би даље остао на дужности.

(3) О претходном удаљењу од дужности сваки орган који је то наредио мора одмах извести вишег старешину, који ту одлуку може поништити.

(1) Свако претходно удаљење има се у року од три дана, службеним путем, доставити надлежном дисциплинском суду, који ће га, без одлагања, оснажити или поништити.

§ 237. — (1) Службенику који је по одлуци дисциплинског суда удаљен од дужности, било да је том одлуком оснажена одлука старешине о претходном удаљењу или да је сам суд одредио удаљење, обуставља се, почев од првог наредног месеца од дана одлуке дисциплинског суда, половина чистих припадљивости.

(2) Ако кривична казна повлачи губитак службе, односно ако је службеник дисциплински кажњен по тач. 4 или 5 § 189, губи право на обустављене припадљивости у корист државне касе.

(3) Ако кривична казна не повлачи губитак службе, односно ако је службеник дисциплински кажњен по тач. 1, 2 или 3 § 189, дисциплински суд ће решити да ли ће му се и у колико вратити обустављене припадљивости, с тим да му се не може вратити више од половине тих обустављених припадљивости.

(4) Ако је државни службеник по одлуци надлежне државне власти осуђен на казну затвора, мању од једне године, дисциплински суд пресудом својом, у колико не би изрекао да му престаје служба, одлучиће да ли му за то време припадају његове припадљивости, односно који му део припада, и да ли ће му се то време рачунати за напредовање и за пензију.

§ 238. — ⁽¹⁾ О удаљењу од дужности одлучује дисциплински суд првог степена, без усменог претреса.

⁽²⁾ На одлуку о удаљењу могу се жалити и државни тужилац и службеник. Жалба не обуставља удаљење.

§ 239. — Службеник за кога се донесе одлука о удаљењу од дужности не може отићи из места службовања без дозволе старешине надлештва у ком је са службом.

§ 240. — Сва саопштења о дисциплинском поступку чиниће се непосредно окривљеном или лицу које је окривљени за то овластио.

§ 241. — ⁽¹⁾ Против сваке одлуке у дисциплинском поступку жалба је допуштена, ако у закону није изречно искључена.

⁽²⁾ Све жалбе по дисциплинском поступку предају се дисциплинском суду првог степена, у року од петнаест дана од дана саопштења.

⁽³⁾ Предаја пошти на рецепис важи као да је предаја извршена самом суду.

⁽⁴⁾ Ако је последњи дан рока недеља или празник, рок истиче првог наредног радног дана.

§ 242. — Све државне власти, грађанске и војне, и све самоуправне власти, дужне су поступати по захтевима дисциплинских су-

дова и њихових органа, и сматрати их као хитне.

§ 243. — Пензионери ће одговарати дисциплински:

1) за дисциплинске преступе учињене за време док су били активни службеници;

2) за тешке повреде угледа њиховог реда учињене у пензији;

3) за злочинства и нечасна дела за која је надлежан редовни суд.

§ 244. — ⁽¹⁾ Дисциплинске су казне за пензионере:

1) умањење пензијских принадажности, највише до 20% за неко ограничено време, највише до десет година;

2) губитак права на пензију.

⁽²⁾ Умањење пензијских принадажност односи се на пензију и лични додатак на скупоћу.

§ 245. — За дисциплински поступак против пензионера, у колико не потпадају под дисциплинску власт Државног савета, као дисциплинског суда првог и последњег степена, надлежан је Управни суд у чију област спада место њиховог сталног пребивања, а ако стално живе у иностранству, онда онај Управни суд који је надлежан за места у којима су били последњи пут у активној служби.

§ 246. — Дисциплински је поступак за пензионере исти као и за активне службенике,

с тим да улогу старешине има обласни односно централни старешина оне струке у којој је пензионер служио.

§ 247. — У дисциплинском поступку не плаћају се таксе.

Глава дванаеста. Прелазна и завршна наређења.

§ 248. — Одредбе овог Закона важе за оне државне службенике који се на дан његовог ступања на снагу затеку у активној служби или после тога дана у њу ступе, било да ступају у службу први пут или су већ раније у њој били, без обзира на законске прописе који су важили пре ступања на снагу овог Закона, и без обзира на то да ли им је пензија била регулисана по прописима који су раније важили, или не.

§ 249. — Досадашње положајне групе одговарају групама по § 22, и то:

			групи степен
1	група I категорије		I
2-a	" 1 "		II 1.
2	" 1 "		II 2.
3-a	" 1 "		III 1
3	" 1 "		III 2.
4-a	" 1 "		IV 1
4	" 1 "		IV 2.
5	" 1 "	и 1-a група II категорије	V
6	" 1 "	и 1 " II "	VI
7	" 1 "	и 2 " II "	VII

8 група I категорије, 3 група II категорије и 1 група III категорије	VIII
4 група II категорије и 2 група III категорије	IX
3 " III "	X

§ 250. — Досадашњи чиновници 9 групе I категорије, 5 групе II категорије и 4 групе III категорије добијају плате чиновничких приправника по § 23.

§ 251. — Досадашње групе званичника и служитеља одговарају групама предвиђеним у §§ 24 и 25.

§ 252. — ⁽¹⁾ Државни службеници који су се на дан ступања на снагу овог Закона затекли у активној државној служби остају у групама у којима су се затекли (§§ 249 и 251), односно у којима би имали бити на тај дан по пресудама Државног савета и управних судова. Исправке затеченог стања не могу се вршити административним путем.

⁽²⁾ Ако се службеник затекао у звању које је по Распореду звања предвиђено у нижој групи него што је група у којој се је затекао, он задржава то звање у групи у којој се је затекао, а ако му је звање у Распореду предвиђено у вишој групи, он добија првенствено право да се унапреди у најнижу групу свога звања.

§ 253. — По ступању на снагу овог Закона, за даље напредовање, у рок из § 49 рачуна

се само оно време које је службеник ефективно провео у групи у којој се је затекао на дан ступања овог Закона на снагу.

§ 254. — Рокови из § 49, става првог, умањују се за једну трећину државним службеницима који су се затекли у државној служби на дан ступања овог закона на снагу, а који су били ратом, или лишењем слободе од стране непријатељских власти из политичких разлога за време рата, ометени, било у свршавању школе или у ступању у службу. Изузимају се они којима је још раније уважен такав разлог за повољније напредовање у служби.

§ 255. — У групама у којима су предвиђене периодске повишице, припада службенику, по ступању на снагу овог Закона, она периодска повишица на коју има право према годинама ефективно проведеним у групи у којој се је затекао.

§ 256. — Од времена за напредовање по групама односно периодским повишицама у смислу §§ 253 до 255, има се одбити оно време које је службеник због слабе оцене или по дисциплинској пресуди изгубио за напредовање по досадашњим законским прописима, за време док је био у групи у којој се је затекао на дан ступања на снагу овог Закона.

§ 257. — ⁽¹⁾ Чиновници у звањима која су по § 45, ставу 3, распоређена од VIII групе на више, ако немају за та звања предвиђену школ-

ску спрему, могу напредовати само до IV групе 1 степена закључно. Ако се такав чиновник затекао у III групи, може бити унапређен у 1 степен исте групе, ако је звање у ком се налази распоређено и у том степену.

⁽²⁾ Чиновници које овај Закон затекне у активној државној служби а који су, на основу чл. 230, под II, Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31 јула 1923 године, предведени у звања II категорије, могу у тим звањима напредовати до закључно VI групе.

§ 258. — ⁽¹⁾ До доношења закона предвиђеног у § 46, професори средњих и њима равних стручних школа, судије трговачких, окружних, среских и шеријатских судова, државни тужиоци и њихови заменици и срески начелници могу бити унапређени у III групу 2 степена ако поред осталих услова из § 49 имају тридесет година ефективне државне службе и шездесет година живота.

⁽²⁾ Учитељи народних школа могу бити, до доношења закона предвиђеног у § 46, унапређени у V групу ако поред осталих услова из § 49 имају тридесет година ефективне државне службе и педесетпет година живота и ако су за последње три године одлично оцењени.

⁽³⁾ Рачуноиспитачи Главне контроле, док не буде донет закон предвиђен у § 46, могу бити унапређени у V групу ако, поред осталих услова из § 49, имају тридесет година ефективне државне службе и шездесет година живота.

§ 259. — (1) Ако службеник по овом Закону има да прима на име плате мање од онога што је раније примао на име основне и положајне плате, примаће разлику између тих принадежности све дотле док напредовањем његова плата по овом Закону не достигне висину раније основне и положајне плате.

(2) Исто тако, чиновници који по овом Закону добију мањи положајни додатак од додатка да службу који су по досадашњим законским прописима имали, примаће ту разлику све дотле док напредовањем не постигну положајни додатак који је једнак или већи од досадашњег додатка на службу.

(3) Разлике по првом и другом ставу показиваће се одвојено од принадежности по овом Закону и улазе у основ за личну пензију, ако службеник за време док ову разлику прима буде пензионисан.

§ 260. — Правила о испитима, у смислу § 14, имају се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог Закона саобразити његовим прописима. До тога времена важе досадашњи правилници о испитима.

§ 261. — Док се не донесе уредба предвиђена у § 28, за услове под којима се стичу или губе права на лични и породични додатак на скупоћу важе досадашњи прописи.

§ 262. — Уредбе предвиђене у § 29 прописале се најдаље за шест месеци од дана сту-

пања на снагу овог Закона. До тог времена важе у том погледу досадашњи прописи.

§ 263. — (1) Државни службеници грађанског реда, као и службеници државних саобраћаја установа, који после ступања на снагу овог Закона буду унапређени или наименовани на звање више групе, и тиме добију веће принадежности, остају за једну годину на принадежностима везаним за групу коју су до тога дана имали. Ово важи и за случај повећања њихове основне плате и станарине као и за периодске повишице. Рок од једне године има се рачунати за сваку од поменутих принадежности посебице од дана када је службеник први пут после ступања на снагу овог Закона добио повећање дотичне принадежности.

(2) Одредбе првог става не важе за принадежности које службеници добијају приликом првог постављења као и враћања у активну државну службу. Даље и за такве служнике важе у свему одредбе првог става.

(3) Одредбе првог става важе и за официре и војне чиновнике који после ступања на снагу овог Закона буду унапређени у први наредни већи чин односно класу, у погледу свих принадежности везаних за чин односно класу, као и приликом повећања основне плате и станарине. Од овога се изузимају питомци Војне, Интендантске и Поморске академије, подофицири сувоземне војске и морнарице, граничне трупе и жандармерије, војнодржавни питомци и сва остала лица из војске и морнарице и грађанства када се унапреде у чин потпоручника — поручника корвете — одно-

сно нижег војног чиновника IV класе, као и лица која се враћају у активну службу војске и морнарице. Даље и за њих важе у свему одредбе првог става.

(4) Одредбе првог става не важе за унапређење у чин каплара и у подофицирске чинове, код војске и морнарице, граничне трупе и жандармерије.

(5) За породичне додатке на скупоћу службеника грађанског и војног реда и службеника државних саобраћајних установа, и за њихове личне додатке на скупоћу у случају промене месног разреда скупоће, као и за додатке ових службеника које примају кад су са службом или на школовању у иностранству, не важе одредбе првог става.

(6) По истеку рока од једне године из првог става па у будуће службеник ће примати потпуне принадлежности које му по закону припадају, с тим да се тада има извршити уступа по тач. 2 § 134.

§ 264. — (1) Док Закон о извршењу и обезбеђењу не ступи на снагу, државним службеницима, активним или у пензији, као и њиховим породицама које уживају породичне пензије, може се ставити забрана на једну трећину њихових принадлежности, осим личног и породичног додатка на скупоћу, и то судским путем или по њиховом пристанку. Од ове трећине одбијаће се и порез и улог за пензионни фонд.

(2) За издржавање породице може се забранити и више од трећине принадлежности,

заједно са личним додатком на скупоћу, ако би надлежном пресудом било више пресуђење. Исто тако, за државна потраживања може се ставити забрана, и на лични додатак на скупоћу, до 50% активних а 30% пензијских принадлежности, и то административним путем.

(3) За потраживања која проистичу услед откупа земљишта и подизања кућа преко задруга за подизање станова може се допустити забрана до 50% активних и пензијских принадлежности, осим породичних додатака на скупоћу, чланова ових задруга, по њиховом пристанку, под условом да се забрана може ставити тек кад им буду предате куће и издате тапије, односно извршени уписи њихова права својине у земљишним књигама. Таква забрана може се допустити само за амортизациона потраживања која не трају дуже од двадесет година.

§ 265 — (1) Државним службеницима који су се на дан ступања на снагу овог Закона затекли у активној државној служби, или су у њој раније били, па доцније, после ступања на снагу овог Закона, понова ступе у активну државну службу, рачуна се као време улагања у Чиновнички пензионни фонд све оно време до дана ступања на снагу овог Закона које се овим Законом признаје за пензију.

(2) Не признаје се време по ком је службенику била одређена лична пензија коју је он откупио по одредбама ранијих закона.

§ 266. — Државним службеницима којима је била државна служба престала, по поднетој оставци, пре ступања на снагу овог Закона, па се у часу ступања на снагу у њој затеку или после тога понова у њу ступе, ранија служба пре оставке рачуна се у целисти, како за пензију тако и за време улагања.

§ 267. — Званичницима који су, по навршетку три ефективне године званичничке службе, непосредно даље задржани на раду у служби државе као дневничари, ако су били или буду опет непосредно примљени у државну службу званичника или чиновника, време проведено у својству дневничара, рачуна се како у рок из § 8 тако и у рок за стицање права на пензију и за одређивање количине пензије.

§ 268. — ⁽¹⁾ Лице које се вратило у државну службу, а било је пензионисано односно дало оставку или отпуштено за време важења ранијег Закона када за службенике његове струке није био предвиђен додатак на службу, па буде пензионисано пре истека од три године од дана враћања у службу, не може добити пензијске припадљивости по овом Закону, већ му исте припадају по закону који је важио када је било пензионисано, дало оставку или отпуштено. Од овога се изузимају они службеници који пре истека рока од три године морају по самом закону бити пензионисани, као и они који су навршили број година за пуну пензију, ако не буду пензи-

онисани по својој молби. Исто тако ово не важи за породичне пензије службеника који су као активни умрли пре истека трогодишњег рока.

⁽²⁾ У случају да се службенику има пензија одредити, према одредби претходног става, по ранијим прописима, у време службе рачунаће се и време проведено после враћања у службу, а основ за пензију биће припадљивости по ранијем закону које одговарају звању и положају са ког је пензионисан.

§ 269. — Онима који су пре ступања на снагу овог Закона били државни подсекретари, то ће се време рачунати по ставу 2 § 113 и по ставу 1 § 115, као министрима.

§ 270. — ⁽¹⁾ Оним државним службеницима грађанског реда који су то били пре 1 септембра 1923 године, па буду пензионисани после ступања на снагу овог Закона, а који испуњавају услов за стицање права на личну пензију одређен у § 113, рачунаће се од времена проведеног пре 1 септембра 1923 године, за одређивање количине пензије, поред времена из § 116, још и ово време:

1) Све време назначено под 1) у § 116, било непрекидно или с прекидом.

2) Време које је државни службеник у Србији и Црној Гори после навршене осамнаесте године живота провео у служби која по овом Закону одговара служби званичника или служитеља.

3) Време проведено после навршене осамнаесте године живота у својству сталног дневничара (дневничара, канцеларијског помоћника или дневничара са месечном платом), ако је прелази на звање које по овом Закону даје право на пензију извршен најдаље у року од шест месеци, с тим да у овај рок не улази служба у војсци.

4) Време које је државни службеник, као активни или пензионер, провео на војној дужности у рату, рачуна се тако да се за сваку годину у којој је било рата рачуна још по једна година.

5) Време проведено ефективно на војној дужности преко обавезног рока од највише две године у сталном кадру, и преко војних вежби. Оним службеницима који су ступили у државну службу грађанског реда пре 6 септембра 1919 године а којима се је по ранијим законским прописима у крајевима ван Србије и Црне Горе признавало и време обавезног рока и војних вежби, признаје се и то време у ефективном трајању, ако су добили државну службу до навршетка 32 године живота.

6) Године које је неко провео у војсци Србије и Црне Горе на војној дужности, било по својој војној обавези или као добровољац у ратовима од 1912 до 1920 године закључно, па је пре 1 септембра 1923 године постао активни државни службеник са правом на пензију рачунају се двоструко, по одбитку обавезног рока у сталном кадру. Обавезни рок у колико је пао у то време износи осамнаест месеци ако није био краћи.

7) Лицима која су у ратним годинама од 1912 до 1920 били активни указни чиновници Србије или Црне Горе, али нису били на војној дужности у рату, признаје се свака таква година у 18 месеци.

8) Време проведено пре ступања у државну службу, у служби покрајинске, окружне (жупанијске), среске (котарске) и општинске самоуправе признаје се у онолико у колико је било признато по законима који су у то време важили.

9) Државним службеницима који су у бившим верско-просветним аутономијама вршили административну или наставничку службу, па су доцније непосредно ступили у државну службу, као и пензионерима таквих установа под истим условима, време проведено у служби тих установа признаје се за пензију.

10) Државним службеницима који су пре уједињења, били у крајевима ван Србије и Црне Горе радници слободних професија, па су после уједињења, у циљу олакшања организације државне управе у тим крајевима ступили у државну службу, и то најмање две године пре обнародовања Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31 јула 1923 године, и у њој се у том часу затекли, признаће се за сваку годину државне службе по једна година проведена у слободној професији пре уједињења.

11) Време признато по чл. 3 и 6 Закона о признавању и урачунавању времена службе оних службеника који су радили на националним пословима, од 28 маја 1922 године, без

обзира да ли су ступили у државну службу пре ступања на снагу овог Закона или после.

12) Време проведено у затвору за време рата због националног рада.

13) До 30 јула 1923 године закључно, од времена стварно проведеног у државној служби у Јужној Србији у својству чиновника, званичника или служитеља рачуна се сваких осам месеци у дванаест, а од 31 јула 1923 до 30 јула 1930 године закључно, двоструко.

14) Лицима која су на дан објаве рата били у служби у бившој Аустро-Угарској, па су из службе током рата из политичких разлога отпуштени без отпремнине и права на пензију, а после ослобођења враћени у службу, рачуна се време које су провели ван службе до 1 децембра 1918 године но без права накнаде за протекло време.

(²) Време које се по тач. 5, 6, 8, изузев покрајинске службе, 9, 10, 11, 12 и 14 признаје за одређивање количине пензије не рачуна се као време које је по ставу првом § 113 услов за стицање права на пензију. Тако исто не рачуна се као време које је по ставу првом § 113 услов за стицање права на пензију и увећано време које се признаје за пензију по чл. 4, 7 и 13.

(³) Изузетно, лицима којима је признато време по тач. 11, и то за службу у Јужној Србији, рачуна се то време као време које је по ставу првом § 113 услов за стицање права на пензију. Осталим лицима којима је признато време по тач. 11, може се Краљевим указом, на предлог надлежног министра у сагласности са Претседником Министарског са-

вета, признати то време као време које је по ставу првом § 113 услов за стицање права на пензију.

§ 271. — Министрима, бановима и другим државним службеницима који по овом Закону буду пензионисани, време проведено у звању покрајинског намесника или претседника покрајинске управе рачунаће се као време проведено у звању бана.

§ 272. — (¹) Државни службеници које је овај Закон затекао као пензионисане са пензијским припадностима по Закону о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31 јула 1923 године дужни су од дана ступања на снагу овог Закона улагати у чиновнички пензиони фонд. Као основ за улагање, саобразно § 136, службе оне припадности које су им биле основ за одређивање личне пензије, а као време улагања из § 143 рачуна им се све оно време до дана пензионисања које им је било извршим решењем признато за личну пензију. За време од пензионисања до ступања на снагу овог Закона, овакви пензионисани државни службеници могу накнадно уплатити улоге у Чиновнички пензиони фонд, у ком случају им се то време рачуна за одређивање породичне пензије.

(²) Државним службеницима које је овај Закон затекао као пензионисане са пензијским припадностима по законима који су важили пре Закона о чиновницима и осталим

државним службеницима грађанског реда од 31 јула 1923 год. признаје се као време улагања у Чиновнички пензиони фонд оно време до дана пензионисања које им је било извршним решењем признато за личну пензију. Овакви пензионисани државни службеници могу, по својој вољи, после ступања на снагу овог Закона, постати улагачи у Чиновнички пензиони фонд, као и накнадно уплатити улоге у тај фонд и то за оно време за које они сами то желе. Време за које овако уплате улоге рачуна се за одређивање породичне пензије. Као основ за улагање, саобразно § 136, служе оне принадлежности које су им биле основ за одређивање личне пензије.

§ 273. — Породицама државних службеника којима је породична пензија припала пре ступања на снагу овог Закона, остају пензијске принадлежности по одредбама ранијих закона.

§ 274. — ⁽¹⁾ У року од четири месеца од дана ступања овог Закона на снагу, активни државни службеници грађанског реда биће дужни, у колико нису то раније већ учинили, да преко непосредног старешине поднесу, у оригиналу или овереном препису, надлештву код ког се воде централни Службенички листови све оне документе којима желе да попуне податке Службеничког листа у погледу признавања времена пре ступања на снагу овог Закона које се по овом Закону признаје за пензију.

⁽²⁾ Службеник који је био ван активне државне службе па се врати у њу после ступања на снагу овог Закона, односно који је после ступања на снагу овог Закона био у активној служби, па је пре истека рока од четири месеца дао оставку или био отпуштен из службе, дужан је да уз молбу за поновно ступање у службу поднесе, поред осталих, и све документе којима доказује раније време које се по овом Закону признаје за пензију, а орган који доноси одлуку о постављењу дужан је једновременно са доношењем те одлуке утврдити које му се време признаје за пензију по овом Закону. Ако је одлука о постављењу Указ, утврђивање времена извршиће се нарочитим решењем које се доноси једновременно са Указом, а ако се одлука о постављењу доноси решењем, онда се утврђивање времена има извршити истим решењем.

§ 275. — Специјалним законом извршиће се ликвидација фондова из којих су исплаћиване породичне пензије до 1 септембра 1923 године.

§ 276. — ⁽¹⁾ Основ за улагање у чиновнички пензиони фонд код официра војске и морнарице је плата, основна и положајна, редовна станарина, специјални војни додатак и додатак на чин и звање; код сталних војних професора плата, основна и положајна, редовна станарина и додатак сталних војних професора; код војних чиновника и подофицира војске и морнарице плата, основна и положајна, и редовна станарина.

(²) Основ за улагање у Чиновнички пензиони фонд код особља државних саобраћајних установа је плата, основна и положајна, редовна станарина и додатак на службу.

§ 277. — Све одредбе досадашњих закона којима се уређују односи државних службеника, у колико овим Законом већ нису изрично укинуте, престају важити од дана ступања на снагу овог Закона, осим одредаба које се овим Законом нарочито остављају на снази.

§ 278. — Закон о заклетвама и заверама од 15 фебруара 1929 године, и Уредбе издате на основу тога Закона, остају на снази.

Закон о заклетвама и заверама од 15. фебруара, 1929.—I год.:

Чл. 1. — Ресорни Министри, сваки у кругу своје надлежности, прописаће уредбом са законском снагом, текстове заклетви и завера.

Чл. 2. — Овај закон ступа у живот и добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним новинама”.

(Први пут обнародован у Бр. 39. Службених новина од 16. фебруара, 1929. — I год., — а за тим у Бр. 40. — XVIII од 18. фебруара, 1929. — I год.).

Уредба Бр. 9347. од 27. фебруара, 1929. — I год., о полагању заклетве у ресору Министарства пошта и телеграфа:

На основу чл. 1. Закона о заклетвама и заверама од 15. фебруара, 1929. године, прописује

се ова уредба о полагању заклетве у ресору Министарства Пошта и Телеграфа:

Чл. 1. — Чиновници и службеници поштанско-телеграфске и телефонске струке, поштанско-штедионицке струке и уговорни поштари полажу ову заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се Свемогућим Богом да ћу Краљу и Отаџбини бити веран, да ћу своју дужност по законима и законитим наредбама тачно и савесно вршити. Тако ми Бог помогао”.

Чл. 2. — Заклетва се полаже на исти начин као што се полаже пред грађанским судијом односно судом.

Чл. 3. — Заклетву полажу:

а) у Министарству Пошта и Телеграфа, особље појединих одељења пред својим начелником;

б) у Дирекцији Пошта и Телеграфа, у Поштанској Штедионици и њеним филиалама пред директором односно његовим заступником;

в) у свим осталим п. т. и т. надлештвима пред старешином односно његовим заступником;

г) уговорни поштари пред органом кога одреди надлежна Дирекција Пошта и Телеграфа.

Чл. 4. — Заклетву полаже сваки чиновник или службеник понаособ и то само једанпут пре ступања на дужност, ако раније нису заклетву већ положили, пошто је она предуслов за отпљивање поверене им дужности.

Чл. 5. — О положеној заклетви сачињава се за сваког службеника у два оригинална примерка записник о положеној заклетви који гласи: „Записник рађен... 19.. год. о полагању заклетве... чиновника... категорије... групе:

По позиву председаде данас именовани и по пропису чл. 1. Уредбе о полагању заклетве у ре-

сору Министарства Пошта и Телеграфа положи ову заклетву (следеће текст из чл. 1.).

Потпис службеника,
— — — — —

Преда мном:
— — — — —

Потпис старешине,

Округли жиг надлештва”.

Један примерак записника о положеној заклетви чува се у службеничком листу Министарства за чиновнике и службенике Министарства, односно службеничком листу обласног надлештва за остале чиновнике и службенике, а други примерак добија службеник који је положио заклетву.

Подаци о положеној заклетви уносе се у оба примерка службеничког листа.

Чл. 6. — Ова Уредба ступа на снагу од дана објаве у „П. Т. Веснику” и од тада престаје важити распис Број 381. од 1924. године.

(Службене новине Бр. 59. — XXIV од 12. марта, 1929. — I год.).

Уредба од 15. марта, 1929. — I год., о полагању заклетве за све чиновнике и службенике у Министарству просвете:

На основу чл. 1. Закона о заклетвама и заверама од 15. фебруара 1929. год. прописује се следећа Уредба о полагању заклетве за све чиновнике и службенике у Министарству Просвете:

Чл. 1. — Сви чиновници и службеници у ресору Министарства Просвете полажу следећу заклетву, односно заверу:

„Ја Н. Н. заклињем се јединим Богом да ћу Краљу и Отаџбини бити веран; да ћу се у раду придржавати земаљских закона и нареда-

ба; да ћу све дужности свога звања савесно и тачно вршити, и просветне и државне интересе заступати и бранити. Тако ми Бог помогао”.

Чл. 2. — Заклетву ће полагати:

а) Помоћник Министра Просвете, председници Академије наука, ректори Универзитета, ректори Виших Педагошких Школа и начелници одељења, пред Министром; сви остали виши чиновници у Министарству Просвете, пред Помоћником, а нижи чиновници пред начелницима појединих одељења;

б) Просветни инспектори пред Баном а остало особље Просветних Одељења, директори средњих и њима равних стручних школа, шефови свију других просветних установа (Позоришта, Музеја, Библиотека, Уметничких школа и т. д.), као и градски школски надзорници пред Помоћником или просветним инспектором; управитељи народних школа пред среским школским надзорником, а наставници свију школа, као и особље појединих установа, пред својим непосредним старешином.

Сваки чиновник полаже једну заклетву макар истовремено вршио два звања (професор универзитета и директор музеја; директор гимназије и в. д. просветног инспектора итд.), али мора испод свога имена назначити оба звања.

Чл. 3. — Поред усмене заклетве, сваки чиновник и службеник мора својеручно да напише у два примерка горњу заклетву, да је датира и да је потпише пуним именом и презименом, означивши тачно своје звање. Оба примерка овериће дотични старешина пред којим је заклетва положена, званичним печатом и својим потписом. Један примерак остаје у архиви самога тог над-

лештва, а други се доставља првој вишој непосредној власти.

Чл. 4. — Датум заклетве уноси се у Службени лист.

Чл. 5. — Ова Уредба ступа на снагу кад се обнародује у „Службеним новинама”.

(Службене новине Бр. 82. — XXXIV од 8. априла, 1929. — I год.).

Уредба Бр. 1783. од 1. априла, 1929. — I год., о полагању заклетве у Министарству шума и рудника по шумарској струци:

На основу чл. 1. Закона о заклетвама и верама од 15. фебруара 1929. г. прописује се ова Уредба о полагању заклетве у ресору Министарства Шума и Рудника по шумарској струци.

Чл. 1. — Чиновници полажу ову заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се свемогућим Богом, да ћу Краљу и Отаџбини бити веран, да ћу своју дужност по законима и законским наредбама тачно и савесно вршити. Тако ми Бог помогао”.

Чл. 2. — Надлугари, лугари, чувари шума и њихови заменици полажу ову заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се свемогућим и свезнајућим Богом, да ћу Краљу и Отаџбини веран бити, да ћу на поверену ми шуму, дивљач и у опште на све оно што шуми припада пазити са марљивошћу и безусловном верношћу и да ћу то сачувати по могућности од какве год штете, да ћу од свих оних, који би покушали оштетити, или оштетили шуму, или ма што од онога што њој припада, без обзира на лице према закону залог одузети и да ћу их према својој савести и без оклевања пријавити и у пријави истину исказати; да невинога нећу никад обедити. Чување шуме или службу нећу напу-

стити без знања и пристанка претпостављених ми, и о свему што ми је поверено полагаћу исправне рачуне у свако доба. Тако ми Бог помогао.”

Чл. 3. — Заклетве се полажу на исти начин као што се полаже пред грађанским судом.

Чл. 4. — Заклетву полажу:

а) у Генералној Дирекцији Шума особље појединих одељења пред Генералним Директором;

б) у Дирекцији Шума пред Директором;

в) у Шумским Управама пред својим старшином;

г) код политичких управа Обласни шумарски референти и поверено им особље код Бана, а срески шумарски референти и додељено им особље код среског поглавара;

д) Надлугари, лугари, чувари недржавних шума и њихови заменици полажу заклетву у смислу ове Уредбе код надлежног среског поглавара.

Чл. 5. — Заклетву полаже сваки чиновник и службеник понаособ и то само једанпут преступања на дужност ако раније већ нису заклетву положили, пошто је она предуслов за отпостављање поверене му дужности.

Чл. 6. — О положеној заклетви сачињава се за сваког службеника у два оригинална примерка записник о положеној заклетви, који гласи:

„Записник рађен у 19... г. о полагању заклетве . . . категорије ; групе.

По позиву предстаде данас именовани и по пропису чл... Уредбе о полагању заклетве у ре-

сору Министарства Шума и Рудника шумарске струке положи ову заклетву:

(следује текст из чл. 1 и 2).

Потпис службеника,
предамном

потпис старешине,

Округли жиг надлештва."

Један примерак записника о положеној заклетви чува се у службеничком листу Министарства, за остале чиновнике и службенике код надлежних Дирекција, а други примерак добија службеник, који је положио заклетву.

Подаци о положеној заклетви уносе се у оба примерка службеничког листа.

Чл. 7. — Службеници именовани у чл. 2. ове Уредбе текст заклетве морају носити увек кад су на служби.

Чл. 8. — Ова Уредба ступа на снагу од дана објаве у „Службеним Новинама."

(Службене новине Бр. 100. — XLI од 29. априла, 1929. — I год.).

Уредба Ком. Бр. 598. од 6. августа, 1929. — I год., о шексту заклетве која се полаже приликом ступања у службу у жандармерији:

На основу чл. 1. Закона о заклетвама и заверама од 15. фебруара, 1929. — I год. (Службене новине од 8. фебруара, 1929. — I год., Бр. 40.—XVIII) прописује се следећа Уредба о тексту заклетве која се полаже поводом ступања у службу у жандармерији:

Чл. 1. — При ступању у жандармерију (чл. 3. Закона о жандармерији од 18. фебруара, 1922. год.), жандармеријски официри, официри родова војске на служби у жандармерији, припремни и привремени жандарми, као и војници, који су на

служби у жандармерији, полажу заклетву, која гласи:

„Ја (породично и рођено име) заклињем се свемогућим Богом: да ћу Врховном Заповеднику све војне силе Краљу Југославије, Александру Првом, свагда и у свима приликама, бити веран, свом душом одан и послушан; да ћу као жандарм (жандармеријски официр) у служби јавне безбедности и реда и мира дужност моју по законима, правилима и наређењима савесно и верно извршивати и да ћу чувати службену тајну.

Тако ми Бог помогао!"

Жандармеријски официри, официри родова војске у служби у жандармерији и припремни жандарми сем усмене заклетве дају и писмену.

Једном положена заклетва важи за све време служења у жандармерији, а у колико се односи на чување службене тајне, и после разрешења службе у жандармерији.

Чл. 2. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама."

(Службене новине Бр. 185. — LXXVI од 10. августа, 1929. — I год.).

Уредба од 7. септембра, 1929. — I год., о полагању заклетве у ресору Министарства шума и рудника по рударској струци:

На основу чл. 1. Закона о заклетвама и заверама од 15. фебруара, 1929. г., прописујем ову Уредбу о полагању заклетве у ресору Министарства шума и рудника по рударској струци.

Чл. 1. — Чиновници и сви службеници полажу ову заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се свемогућим Богом, да ћу Краљу и Отаџбини бити веран, да ћу

своју дужност по законима и законским прописима тачно и савесно вршити. Тако ми Бог помогао.”

Чл. 2. — Заклетва се полаже на исти начин као што се полаже пред грађанским судом.

Чл. 3. — Заклетву полагају:

а) — у Генералној рударској дирекцији о собље појединих одељења пред генералним директором;

б) — у Сатништвима и Рударском главарству пред дотичним старешинама;

в) — код Дирекције државних рударских предузећа у Сарајеву пред директором.

Чл. 4. — Заклетву полаже сваки чиновник понаособ и то само једанпут пре ступања на дужност, ако раније већ нису заклетву положили, пошто је она предуслов за отправљање поверене му дужности.

Чл. 5. — О положеној заклетви сачињава се за сваког службеника у два оригинална примерка записник о положеној заклетви, који гласи:

„Записник рађен у 19.. о полагању заклетве . . . категорије . . . групе:

По позиву престаде данас именовани и по пропису чл... Уредбе о полагању заклетве у ресору Министарства шума и рудника рударске струке положи ову заклетву:

(слеђује текст из чл. 1).

Потпис службеника,

Предамном:

Потпис старешине,

Округли жиг надлештва”.

Један примерак записника о положеној заклетви чува се у службеничком листу Министарства, за остале чиновнике и службенике код

надлежног Сатништва, Главарства, Дирекције, а други примерак добија службеник, који је положио заклетву.

Подаци о положеној заклетви уносе се у оба примерка службеничког листа.

Чл. 6. — Ова Уредба ступа на снагу од дана објаве у „Службеним новинама.”

(Службене новине Бр. 215. — LXXXV од 14. септембра, 1929. — I год.).

Уредба I Бр. 32435. — О. од 8. новембра, 1929. — I год., о полагању заклетве за све чиновнике и службенике у ресору Министарства трговине и индустрије:

На основу чл. 1. Закона о заклетвама и заверама од 15. фебруара 1929. године, прописујем ову Уредбу о полагању заклетве за све чиновнике и службенике у ресору Министарства трговине и индустрије:

Чл. 1. — Сви државни чиновници и службеници у ресору Министарства трговине и индустрије полажу ову заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се Свемогућим Богом да ћу Краљу и Отаџбини бити веран, да ћу своју дужност по законима и законским наредбама тачно и савесно вршити и да ћу државне интересе увек заступати и бранити.”

Чл. 2. — Заклетву полагају:

а) Помоћник Министра трговине и индустрије, начелници одељења, управник Државне хипотекарне банке, претседник Управе за заштиту индустријске својине, управник Средишне управе за мере и драгоцене метале, индустрије и занатства, пред Министром трговине и индустрије;

б) Сви остали виши чиновници у Министарству, директор Државне трговачке академије у Београду, управник-ца Више женске занатске школе у Београду и комесар Привилеговане народне банке Краљевине Југославије пред Помоћником, а у његовој отсуности пред начелником Општег одељења. Сви остали чиновници и службеници у Министарству и старешине надлештва у Београду пред начелником Општег одељења односно заступником;

в) Чиновници одељења при Краљевским банским управама пред помоћником бана односно његовим заступником;

г) Сви чиновници и службеници посебних установа, које по закону постоје:

у Београду: пред старешинама истих, односно пред његовим заступником; а

у бановинама: старешине надлештава у местима, у којима је седиште бана, пред помоћником бана односно његовим заступником а у осталим местима пред начелником среза, у коме се надлештво налази, ако нису по рангу старији од њега; у противном пред помоћником бана односно његовим заступником. Сви остали чиновници и службеници ових надлештава пред својим непосредним старешином.

Чл. 3. — Директори трговачких академија, пом. трг. академија, средњих техничких школа и управници-це више женске занатске школе (сем у Београду) пред обласним школским инспекторима, под чију инспекцију долазе где оних има, и ако нису старији од њих, а у противном пред помоћником бана односно његовим заступником.

Директори и управитељи-це трговачких и других стручних школа у местима, у којима је

седиште школских инспектора, где их има и под чију инспекцију долазе, пред њима, а ако ових нема, онда пред помоћником бана, односно његовим заступником или пред начелником среза, у чијем се седишту школа налази, ако нису по рангу старији од средњег начелника, у противном пред помоћником бана, односно његовим заступником. Сви остали чиновници и службеници пред својим непосредним старешином.

Чл. 4. — Управници главних филијала, шедфови агенција и чиновници Државне хипотекарне банке у централи пред управником Државне хипотекарне банке односно његовим заступником, а сви остали чиновници и службеници пред својим непосредним старешином.

Чл. 5. — Сваки чиновник и службеник полаже заклетву само једанпут и то приликом ступања на дужност, ако раније већ није заклетву положио. Он полаже једну заклетву макар истовремено вршио дужност — и два звања (директор и вршилац дужности школског инспектора и др.), само мора испод свога имена да назначи оба звања.

Чл. 6. — О положеној заклетви саставља се записник у два примерка, који морају бити истоветни. Чиновник или службеник, који заклетву положи потписаће пуним потписом оба примерка, означивши тачно своје звање. Оба примерка овериће старешина, пред којим је заклетва положена, својим потписом и званичним печатом, па ће се завести у деловодном протоколу надлештва и један примерак прикључити Службеничком листу, који се налази у надлештву, а други доставити Министарству трговине и индустрије за други примерак Службеничког листа.

Чл. 7. — Ова Уредба ступа на снагу кад се обнародује у „Службеним новинама.”

(Службене новине Бр. 270. — СХ од 18. новембра, 1929. — I год.).

§ 279. — Ранг и положај Министра Двора, Маршала Двора, Канцелара Краљевских орде-на, Управника Двора, Помоћника управника Двора и осталих службеника Канцеларије Краљевог Двора, као и организација службе у Двору прописане се посебним законом, До доношења тога закона, сви ови службеници задржавају своја звања и групе.

§ 280. — ⁽¹⁾ У Закону о уређењу Претседништва Министарског савета од 1 маја 1929 године, са изменама и допунама од 20 јануара 1930 год., остају на снази § 27; § 28, став први и § 31.

⁽²⁾ Чиновници из § 113, става 3 и шеф кабинета Претседништва Министарског савета, који су као пензионери ступили у службу, Претседништва, а уживали раније пензију, имаће право на пензију која ће им се регулисати према групи у којој буду пензионисани.

Закон о уређењу Претседништва Министарског Савета од 1. маја, 1929. — I год., са изменама и допунама:

§ 27. — Врховни инспектори морају имати факултетску спрему, или коју другу стручну школу.

Шеф Централног Пресбироа може бити лице по одредбама чл. 2. Закона о Пресбироу.

Начелник Општег Одељења и Начелник Опште Државне Статистике морају имати факултетску спрему.

Шеф Кабинета мора имати факултетску спрему или коју стручну школу.

Шеф Одсека у Општем Одељењу и Одељењу Опште Државне Статистике морају имати факултетску спрему, сем шефа одсека рачуноводства, који може бити без факултетске спреме.

Остали чиновници и службеници Општег Одељења и Одељења Опште Државне Статистике, морају имати квалификације из Закона о чиновницима и службеницима грађанског реда.

§ 28. — За шефа Канцеларије, Врховне Инспекторе, шефа Кабинета и чиновнике Пресбироа, не важе одредбе Закона о чиновницима и службеницима грађанског реда, у погледу квалификација и стажа за добијање положаја по овом Закону.

§ 31. — Чиновници, именовани у § 27., при прелазу у другу струку, морају испуњавати потребне услове по Закону о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда.

§ 281. — У Закону о уређењу редовних судова од 18 јануара 1929 године укида се § 94, а остаје на снази § 114.

Закон о уређењу редовних судова од 18. јануара, 1929. — I год.:

§ 114. — До установљења среских судова у Србији и Црној Гори, у овим областима за судију окружног суда може бити постављен онај, који је после судијског испита, провео у суду најмање једну годину.

§ 282. — Претседници садашњих одељења Касационог суда (претседници Касационог суда у Београду, Б Одељења београдског Касационог суда у Сомбору, Стола седморице у Загребу, Б Одељења Стола седморице у Загребу, Великог суда у Подгорици и Врховног суда у Сарајеву) имају положај I групе.

§ 283. — У Закону о судијама редовних судова од 8 јануара 1929 године укидају се: чл. 17, 18, 19, 47, 48, 49, 50, 51, 52 и 53, а остају на снази чл. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 16, 20; 21, 22, 23, 24, и 25.

Закон о судијама редовних судова од 8. јануара, 1929. — I год:

Чл. 3. — За судију средског суда може бити постављен онај који је провео, после судијског испита, најмање годину дана у суду, а за судију окружног суда онај који је, после судијског испита, провео у суду најмање две године.

За председника у окружним и трговачким судовима и за судије у Апелационим судовима поред услова из чл. 2. тражи се још и то да су та лица:

служила најмање три године као редовни професори права на Универзитету; или да су служила најмање пет година као судије окружних, трговачких или средских судова; или као секретари виших судова; или као државни тужиоци или њихови заменици; или као управници казних завода; или као инспектори или начелници Министарства Правде; или као ванредни професори права на Универзитету; или да су:

радили најмање седам година као адвокати или секретари Министарства Правде.

Чл. 4. — За претседнике и потпретседнике у Апелационом суду, претседника, потпретседника и судије у Касационом суду, поред услова из чл. 2., тражи се још и то, да су та лица:

служила најмање пет година као редовни професори права на Универзитету; или као судије Апелационог суда; или као претседници окружних или трговачких судова; или као виши државни тужиоци или њихови заменици; или да су:

служила најмање десет година као судије окружних, трговачких или средских судова; или као секретари виших судова; или као државни тужиоци или њихови заменици; или као управници казних завода; или као инспектори или начелници Министарства Правде; или као ванредни професори права на Универзитету; или да су радила најмање дванаест година као адвокати.

Чл. 5. — За квалификацију по чл. 3. и 4. овога закона године проведене на разним положајима срачунавају се, ако се тим наређењима тражи подједнак број година за те положаје, а ако није одређен подједнак број година, онда се године проведене на тим положајима сразмерно срачунавају и допуњају.

Чл. 6. — Не могу бити постављени за претседника, потпретседника или судију ма кога суда они који су судском пресудом осуђени за кривично дело с којим је везан губитак грађанске части, или су пресудом осуђени на губитак грађанске части, па ма је доцније и повратили; као ни они који су пресудом дисциплинског суда отпуштени из државне службе, или који

су пресудом редовних судова осуђени на лишење звања или на казну лишења слободе с којом је по закону везан губитак државне службе за кривична дела која су потекла из нечасних побуда.

Чл. 7. — Судије при ступању на дужност полажу пред старешином ову заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се свемогућим Богом да ћу владајућем Краљу веран бити, да ћу дужност своју тачно и савесно извршивати и да ћу се при изрицању правде једино закона држати. Тако ми Бог помогао.”

Старешине среских судова полажу ову заклетву пред претседником надлежног окружног суда, а претседници окружних и трговачких судова и потпретседници Апелационих судова пред претседником надлежног Апелационог суда.

Претседници Апелационих и потпретседници Касационог суда полажу ову заклетву пред претседником Касационог суда, а претседник Касационог суда пред Министром Правде.

Чл. 8. — Право на полагање судијског испита има сваки онај, који уз друге законске услове за државну службу докаже да је, пошто је свршио правни факултет и положио испите као редовни слушаца, служио три године у судској струци, или да је служио две године у судској струци и три године у административној служби, или у сталној служби код адвоката као адвокатски приправник две године и једну годину у судској струци; или да је три године служио код државног правобраниоштва или државних заступништава, или био доцент правног факултета, и служио једну годину у судској струци.

Судијска приправна служба вршиће се тако да се кандидат извезба у свима грађанско-правним и кривично-правним судским пословима, као и да се упозна са вођењем послова судске писарнице.

Ближе одредбе о вршењу судијске приправне службе прописале Министар Правде.

Чл. 9. — Судијски испит полаже се у Апелационом суду пред испитним одбором, који се састоји из претседника и четири члана, од којих мора бити један адвокат.

Молбе за полагање испита подносе се Апелационом суду непосредно или преко претседника окружног суда у чијем подручју кандидат служи. Уз доказе о условима из члана 8. кандидат полаже за претседника, чланове испитног одбора и записничара прописани хонорар.

На крају сваке године за наредну годину Министар Правде поставља претседника овог одбора, чланове и њихове заменике. Чланови испитног одбора постављају се из реда судија Апелационог суда, а члана адвоката предлаже Министру Правде Адвокатска Комора из места Апелационог суда.

Комора ће предложити Министру Правде четири кандидата.

Претседник испитног одбора је претседник Апелационог суда или његов заменик.

Хонорар члановима испитног одбора и записничару прописује се правилником о полагању судијског испита.

Ако се покаже потреба да се који члан редовни или заменик замени другим чланом одбора, ову ће замену извршити претседник Апелационог суда из судија Апелационог суда од-

носно адвоката предложених од стране Адвокатске Коморе.

Чл. 10. — Испит је јаван и држи се у згради Апелационог суда.

Кандидат на испиту треба да покаже довољно теоријско и практично разумевање законских прописа материјалне и формалне природе из приватно-правне и кривично-правне области, као и познавање државног и административног уређења државе.

Испит се састоји из писменог и усменог испита.

Писмени испит састоји се из једног писменог задатка из области материјалног или процесног приватног и једног писменог задатка из области материјалног или процесног кривичног права. Овај је испит тајан за време израде задатка.

Чл. 11. — Кандидат је положио испит, ако за то гласа већина чланова комисије. Гласање је тајно.

Оцене су: „положио” или „није положио.”

Ако је оцена „положио,” комисија може, ако се сви чланови сагласе, дати оцену „врло добро” или „одлично” положио.

Кандидат који није положио испит може га полагати после шест месеци.

Ко и по други пут не положи испит, може га полагати само још једанпут и то по истеку једне године од дана другог испита.

Чл. 13. — За свако упражњено судијско место среског, окружног и трговачког суда и старешине среског суда, Министар Правде расписује стечај преко „Службених новина.” Ближа наређења о овом стечају прописује Министар Правде Уредбом. Министар Правде изабра-

ће између пријављених кандидата једнога, који се Краљевим Указом поставља на упражњено место.

Исто тако Министар Правде предлаже Краљу претседнике окружних и трговачких судова, претседнике, потпредседнике и судије Апелационих судова и судије Касационог Суда.

Претседника и потпредседнике Касационог суда поставља Краљ на предлог Министра Правде а по саслушању Министарског Савета из реда судија Касационог суда.

За свако упражњено место претседника окружних и трговачких судова и претседника, потпредседника и судија Апелационих судова и судија Касационог суда Министар ће Правде саслушати мишљење Касационог суда.

Чл. 16. — Не могу бити судије у исто време у једном суду, нити заједно судити, сродници по крви у правој линији у коме било степеноу, у побочној до четвртог степена завршно, као ни пашенози, чије су жене рођене сестре.

Кад се међу судијама појави овакво сродство, а не постигне се други споразум међу њима, премешта се онај судија, који је дао повода сродству.

Чл. 20. — За кривична дела по казеном закону учињена у вршењу службене дужности, судија потпада под суђење редовних судова.

Ово вреди и за лица која нису судије у смислу овог закона, а по закону о уређењу судова врше судијску дужност.

Чл. 21. — За отварање истраге због поменутих кривичних дела потребно је одобрење Министра Правде.

Тужилац је дужан именовати судију кога тужи, јасно, разложити зашто га тужи и под-

нети у изворнику или потврђеном препису доказе о његовој одговорности, у колико тих доказа нема у самим списима предмета, који је дао повода за тужбу против судије.

Ако су докази сведоци, онда треба да означи име и презиме свакога сведока, где се налази и шта ће који сведок сведочити.

Ово тражење подноси се у два примерка.

Чл. 22. — Министар Правде, има да реши да ли има довољно основа, да се судија тужби редовном суду за кривично дело.

Чл. 23. — Министар Правде ако реши да има места истражи за кривично дело, даће одобрење тужиоцу за даље поступање и саопштите му то одобрење преко претседништва надлежног окружног суда.

Чл. 24. — Тужба против судије у случају датог одобрења, да има места гоњењу због кривичног дела, мора се поднети надлежном редовном суду у року од 60 дана, рачунајући од дана, кад је тужиоцу достављена одлука Министра Правде.

Чл. 25. — Грађанин има право да подиже код редовног суда тужбу за оштету против државе због штете коју му је нанео судија при вршењу службене дужности. Ова тужба застарева за девет месеци, рачунајући од дана када је одлука из које је штета произашла правноснажном постала, а ако та одлука није оштећенику предата, или ако је оштећење учињено другом другом радњом или нерадњом, онда од дана када је оштећеник за оштећење сазнао. За доказивање ове чињенице може се тужилац послужити свима предвиђеним доказним средствима. Судија се овом застарелошћу може, у парници

државе против њега, бранити све док одлука, којом је осуђен, не постане правноснажна.

Тужба за одштету подноси се против државе по редовном грађанском поступку.

Редовни судови судиће и о накнади штете држави коју је судија учинио у службеној дужности грађанима, злонамерно или из крајњег нехата, ако је држава осуђена на плаћање накнаде по тужби приватног лица за штету.

Право државе на тужбу суду против судије за накнаду застарева за три године рачунајући од дана кад је правноснажном постала пресуда којом је држава осуђена на накнаду штете.

Наређења ставова 1 до 4 вреде и за лица која нису судије у смислу овога Закона, а по Закону о уређењу редовних судова врше судску власт, затим за све органе постављене код суда за вршење судских званичних послова, даље за судске поверенике (јавне бележнике), одређене за вршење судских званичних послова и напоследку за чиновнике пореских власти и Државне хипотекарне банке у погледу њиховог рада са судским депозитима и новцем лица под старатељством.

§ 284. — У Закону о измени прописа који се односи на плате и остале принадлежности особља правосудне струке од 13 јула 1929 године укидају се: §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 (у колико се овај параграф односи на друге службенике осим судија), и § 11, став 2.

Закон о измени прописа који се односе на плате и остале принадлежности особља правосудне струке од 13. јула, 1929. — 1 год.

§ 9. — Овлашћује се Министар правде да изда уредбу о оцењивању судија... —

§ 285. — Укида се Закон о допуни прописа којима се регулишу припадности чиновника Министарства правде од 31 децембра 1929 године.

§ 286. — (1) У Закону о државном тужиштву од 21. марта 1929 године укидају се: 1, 2 и 3 став § 9, § 20 и § 21, став 2 и 3.

(2) Четврти став § 9 Закона о државном тужиштву од 21 марта 1929 године мења се и гласи:

„Државни тужиоци код окружних судова имаће особену награду од 300.—, а њихови заменици од 200.— динара месечно.”

§ 287. — Укида се Закон о платама и осталим припадностима управника и заменика управника казних завода од 3 јула 1930 године.

§ 288. — У Закону о уређењу шеријатских судова и о шеријатским судијама од 21 марта 1929 године укидају се: §§ 37 и 40; а остају на снази: §§ 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, осим у колико се односи на оне одредбе Закона о судијама редовних судова које су овим Законом укинуте; и најзад § 44.

Закон о уређењу шеријатских судова и о шеријатским судијама од 21. марта, 1929. — I год.:

§ 29. — За судију средњег шеријатског суда може бити постављен онај, који је после шеријатског судијског испита провео у шеријатском суду, ако је са факултетском спремом,

најмање једну годину, а иначе најмање две године а за врховног шеријатског судију онај, који је служио као средњи шеријатски судија са факултетском спремом најмање пет, а иначе најмање осам година.

§ 30. — Шеријатске судије поставља Краљ на предлог Министра Правде.

Прописи чланова 6. и 7. Закона о судијама редовних судова од 8. јануара, 1929. године вреде и овде.

§ 31. — Право на полагање шеријатског судијског испита има сваки онај, који уз друге законске услове за државну службу још докаже, да је по свршетку правног факултета са шеријатским курсом на њему или шеријатске судијске школе служио три године у средњем шеријатском суду или две године у средњем шеријатском суду и једну годину у врховном шеријатском суду.

§ 32. — Шеријатски судијски испит полаже се код врховног шеријатског суда оног подручја, у којем је кандидат у вежби или је у последње време био у вежби. Молбе за полагање испита подносе се уз доказе о условима за испит врховном шеријатском суду преко оног средњег шеријатског суда, код којег је кандидат вршио последњу вежбу.

§ 33. — Испитна комисија се састоји од двојице судија врховног шеријатског суда и једног судије апелационог суда. Судије врховног шеријатског суда учествоваће наизменце у испитној комисији, а члана из реда судија апелационог суда и његове заменике поставља Министар Правде на крају сваке године за наредну годину.

Испитној комисији председава по рангу најстарији врховни шеријатски судија.

§ 34. — Испит је писмен и усмен. Усмени је испит јаван.

Судија апелационог суда, који учествује у испитној комисији, питаће кандидата о уређењу канцеларијске службе и о општем грађанском, кривичном и јавном праву, колико је познавање тог права потребно за службу шеријатског судије.

Кандидат је положио испит, ако за то гласа већина чланова одбора.

Гласање је тајно.

Оцене су „положио” или „није положио”.

Ако је оцена „положио,” комисија може, ако се сви чланови сагласе, дати оцену „врло добро” или „одлично положио.”

Кандидат који није положио испит може га полагати после шест месеци.

Ко и по други пут не положи испит може га полагати само још једанпут, и то по истеку једне године од дана испита.

§ 36. — Прописи Закона о судијама редовних судова од 8. јануара, 1929. године о постављању судија, о полагају судија, о одговорности судија и о праву надзора (Глава III. до укључиво Главе VI. чл. 13. до 46.) затим о одсуству и о рангу судија (Главе VIII. и IX. чл. 52. и 53.) вреде и овде са изменом, да ће у дисциплинском суду апелационог суда ступити у случају, ако се дисциплински поступак води против којег шеријатског судије, место једног члана судије апелационог суда као члан један врховни шеријатски судија. Који ће од чланова судија апелационог суда у таквом случају одступити, одлучује коцка.

Члан дисциплинског суда и његов заменик из реда врховних шеријатских судија постављају се на начин, који је прописан у чл. 31. став 1. Закона о судијама редовних судова.

§ 44. — У циљу уређења шеријатских судова на подручју Врховног Шеријатског суда у Скопљу (§ 3. одељ. 2.) овлашћује се Министар Правде:

1) да за време од пет година, рачунајући од дана кад овај Закон добије обавезну снагу, може за ово подручје постављати за шеријатске судије и лица, која немају квалификацију прописану овим Законом, али имају сведочбу о свршеним теолошким наукама, и то првенствено између садашњих муфтија. Али ће се та лица морати обвезати, да за три године, рачунајући од дана постављења, положи прописани шеријатски испит. Од овог испита ослобађају се садање муфтије који буду постављени за шеријатске судије, а имају најмање десет година ефективне службе или који су до дана ступања на снагу овог Закона положили стручни испит за ову струку по прописима Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда.

Свим овим шеријатским судијама одредиће Министар Правде категорију и групу као и судијске додатке по овом Закону.

2) да за исто време може шеријатско-судијским приправницима на подручју Врховног Шеријатског Суда у Скопљу скратити до две године вежбу која је по § 31. прописана за полагање шеријатског судијског испита.

§ 49. — Овај Закон ступа у живот кад се обнародује у „Службеним Новинама” а добија обавезну снагу за подручје Босне и Херцеговине на дан 1. априла, 1929. године, а за остала

подручја поменута у овоме Закону по истеку шест месеци од дана обнародовања овог Закона, осим што ће прописи § 26. добити обавезну снагу када стане на снагу цео Закон о уређењу редовних судова од 18. јануара. 1929. године.

На подручју Врховног Шеријатског Суда у Скопљу предаће се сви они предмети, о којима још није донесена коначна одлука у првом степену новим шеријатским судовима првог степена.

(Обнародован у Бр. 73. — XXIX „Службених Новина” од 28. априла, 1929. год.).

§ 289. — Члан 48 Уводног закона за Законик о судском поступку у грађанским парницама од 9 јула 1930 године остаје на снази.

Уводни закон за Закон о судском поступку у грађанским парницама од 9. јула, 1930. — II год.:

Чл. 48. — (1) За време од две године од дана обнародовања овога Закона могу се судијски приправници постављати за судије среских судова одмах по положеном судијском испиту.

(2) За исто време скраћује се за подручја данашњег Банског стола у Загребу и Вишег земаљског суда у Сплиту приправна служба прописана чл. 8. Закона о судијама редовних судова од 18. јануара 1929. године од три на две године.

(Обнародован у Бр. 171. — LXV Службених новина од 30. јула, 1930. — II год.).

§ 290. — Овлашћује се Министар правде да, изузетно од прописа овог Закона, пропише Уредбом услове о спреми и рачунању вре-

мена службе за пензију чуварског особља казних и сличних завода и васпитачког особља завода за васпитање и поправљање малолетника, као и да изда дисциплинске прописе за чиновнике и друге службенике помених завода.

§ 291 — У Уредби о уређењу Министарства просвете од 26 јула 1929 године укидају се: последња реченица става првог, одредбе трећег, седмог, осмог и деветог става чл. 22, као и одредба чл. 24, у колико су у свима овим одредбама предвиђени рокови.

§ 292. — У Закону о народним школама од 5 децембра 1929 године укидају се: последња реченица § 72; § 73, став 3; § 87; § 94; § 95, став 3; § 116, став 1; § 121; § 166 и § 176, а остаје на снази одредба § 95, став 2.

Закон о народним школама од 5 децембра, 1929. — I год, са изменама и допунама:

§ 95. — ...Оставка се може поднети по истеку школске године, и онда мора бити уважена у смислу Закона о чиновницима и осталим службеницима грађанског реда. Оставка поднета пре истека школске године не мора бити уважена, а ако се уважи, учитељ не може добити друго место у току те школске године...

§ 293. — (1) Одредба става првог § 118 Закона о народним школама од 5 децембра 1929 године, мења и гласи:

„Ако се за среског школског надзорника постави чиновник са факултетском спремом, задржава припадљивости своје положајне групе.”

(²) Став други § 118 Закона о народним школама од 5 децембра 1929 године, мења се и гласи:

„Срески школски надзорници у групама у којима су распоређени учитељи народних школа имаће особену награду од 300 динара месечно.”

§ 294. — Став први § 180 Закона о народним школама од 5 децембра 1929 године мења се и гласи:

„Државни наставници у школама за недовољно развијену и дефектну децу, ако имају за ову врсту наставе специјалну спрему и испит, уживаће стан односно станарину у смислу § 84 овог Закона.”

§ 295. — У Закону о средњим школама од 31 августа 1929 године укидају се: § 75, став 1; §§ 88; 89; 90; 91; 92; 93; 117; 121 и 122.

§ 296. — Последња реченица § 118 Закона о средњим школама од 31 августа 1929 године мења се и гласи: „Прописи овог параграфа важе и за супленте по Уредби од 14 фебруара 1920 године и по чл. 13 Уредбе од 12 априла 1921 године.”

Уредба о регулисању положаја наставницима и наставницама средњих школа, ратом ометеним у полагању државног испита од 14. фебруара, 1920. год., са изменама и допунама од 12. априла, 1921. год.:

Чл. 1. — Изузетно од чл. 59. Закона о средњим школама, професором може постати и суплент (помоћница), предметни и привремени предметни учитељ са квалификацијама суплента (помоћнице) средње или стручне школе, који је навршио најмање пет година наставничке службе а због рата или поданства није могао полагати професорски испит. Ово вреди само за оне наставнике (наставнице), који до 1. маја, 1912. године нису имали пуних пет година наставничке службе а и даље су остали у просветној струци. За оне привремене предметне учитеље, који због поданства нису могли постати суплентима нити на време полагати професорски испит а са територије су Краљевине Југославије, не важи ово ограничење у годинама.

Сви ови наставници (наставнице) имаће од сада сва права и дужности професорске.

Професором по овоме члану може постати и суплент (помоћница) с квалификацијама у измењеним члановима 2. и 13. ове Уредбе, ако још до 1. јула, 1921. године положи дипломски испит и наврши пет година службе.

Чл. 2. — Свима суплентима који су због ступања у војску, пре или у току рата, морали дати оставку на државну службу, па за време рата нису поново постављени, а при том били на војној дужности, као и наставницима који су пре рата 1914. године дипломирали на философском или техничком факултету, али због

ступања у војску нису добили службу, рачунаће се у године указне службе по одбитку шест месеци као обавезног рока служења у кадру, све време проведено у војсци, т. ј. до повратка у државну службу односно до постављења.

Чл. 3. — Наставници, који по чл. 1. ове Уредбе добију звање професора и права с тим звањем везана, дужни су најдаље за четири године по свршеној демобилизацији, накнадно положити професорски испит. Овај се испит састоји из: општег испита (чл. 112., 113. и 114. Закона о средњим школама) и два практична предавања из главне и споредне групе (чл. 129. Закона о средњим школама), по упуству које пропише Министар просвете, за ове скраћене испите.

Чл. 4. — Годишња плата професора по чл. 1. ове уредбе износи (3000.—) три хиљаде динара, ако до дана ступања у живот ове Уредбе буде имао мање од (8) осам година наставничке службе, а (3600.—) три хиљаде и шест стотина динара, ако до тога рока буде имао више од (8) осам година наставничке службе.

Чл. 5. — Професори, који према овој Уредби имају да полажу испит остаће са платом која им припада по претходном члану све до накнадно положеног испита, после чега ће им се регулисати плата по садашњем Закону о средњим школама урачунавањем свих година наставничке службе, ако су испит положили у одређеном року.

Чл. 6. — Професор, који је то звање добио по овој Уредби, ако и после рока предвиђена у чл. 3. не буде положио професорски испит, остаће и даље у том звању с платом коју је по овој Уредби добио, све до накнад-

но положеног испита. Време између истека четворогодишњег рока и положеног испита неће се рачунати за периодску повишицу.

Чл. 7. — Одредбама досадашњих чланова ове Уредбе могу се користити и сви остали кандидати побројани у чл. 105. Закона о средњим школама, ако испуњавају све погодбе предвиђене у тим члановима, а правом на скраћени професорски испит без обзира на време проведено у средњој школи по чл. 105. Закона и сви они који су пре рата 1914. године дипломирали или епсолвирали на философском или техничком факултету, а службу нису добили или су је морали напустити због тога што су били на војној дужности у рату, као и они, које је рат затекао на Универзитету ако положи дипломски испит до краја јуна, 1921. године.

Чл. 8. — Изузетно од чл. 65. Закона о средњим школама, предметним учитељем (учитељицом) или учитељем (учитељицом) вештина може постати и онај привремени учитељ (учитељица) средњих и стручних школа, који је навршио најмање пет година наставничке службе, а због рата није могао полагати стручни учитељски испит. Ово вреди само за оне привремене учитеље (учитељице), који до 1. маја, 1912. године нису имали пуних пет година наставничке службе.

Чл. 9. — Сви наставници побројани у чл. 8. ове Уредбе, који су без испита добили звање предметног учитеља (учитељице) вештина и права с тим звањем везана, дужни су најдаље за четири године по свршеној демобилизацији положити стручни учитељски испит по Правилима о полагању тога испита.

Чл. 10. — Годишња плата предметног учитеља (учитељице) и учитеља (учитељице) вештина по чл. 8. ове Уредбе износи (2550.—) две хиљаде пет стотина педесет динара, ако до дана ступања у живот ове Уредбе буду имали мање од осам година наставничке службе, а (3000.—) три хиљаде динара, ако до тога рока буду имали више од осам година наставничке службе.

Чл. 11. — Предметни учитељ (учитељица) или учитељ (учитељица) вештина који је ово звање добио без испита, остаће са платом која му припада по чл. 10. ове Уредбе све до накнадно положеног испита, после чега ће му се регулисати плата по Закону о средњим школама (чл. 75. први став) урачунавши за повишицу и време протекло од 1. маја, 1912. године до дана када по овој Уредби добива ново звање.

Чл. 12. — Учитељ (учитељица) који је то звање добио по овој Уредби, ако ни после рока предвиђена у чл. 9. ове Уредбе не буде положио стручни учитељски испит, остаће и даље у томе звању, са платом која му по чл. 10. ове Уредбе припада, све до накнадно положена испита. Време између истека четворогодишњег рока и положена испита неће се рачунати за периодску повишицу.

Чл. 13. — Изузетно од чл. 62. Закона о средњим школама, суплентом може постати и привремени предметни учитељ и учитељица, који је пре 1. јула, 1914. године имао испит зрелости у средњој школи и најмање осам учених или признатих семестара на Университету или политехници, као и они наставници, који имају исте школске квалификације, али службу нису

добили или су је због војне дужности у рату морали напустити. Време у служби или на војној дужности у рату проведено рачунаће им се по одбитку шест месеци на отслужење обвезног рока у кадру, у погледу права на полагање професорског испита, за личну пензију и повишице.

Чл. 14. — Плате професора, суплената, предметних и привремених предметних учитеља, остају по чл. 72. и 75. досадашњег Закона о средњим школама, до општег уређења чиновничких плата.

Чл. 15. — Чл. 78. досадашњег Закона мења се и гласи:

У недостатку кандидата с професорским квалификацијама, могу се за учитеље веронауке у средњим школама постављати лица с пуном богословском спремом, а по Уредби о хонорарним наставницима коју ће прописати Министар просвете.

Чл. 16. — Чл. 79. мења се и гласи:

У свакој гимназији има и гимназијски пословођа за помоћ директору у вршењу административних послова, вођења записника на седницама наставничког савета, одржавања школске архиве и томе слично. — На ово место могу бити постављена лица с квалификацијама и правима, судских писара и секретара или лица са најмање четири разреда средње школе и свршеном стручном (учитељском, трговачком и др.) школом. — У недостатку ових лица могу те послове вршити и поједини наставници, које изабере наставнички савет. Рад оваквих пословођа хонорисаће се по правилима која о томе пропише Министар просвете по саслушању Главног просветног савета.

Чл. 17. — Редовне наставнице добијају назив професор и сва професорска права и дужности, помоћнице, назив, права и дужности суплента, а предметне учитељице плату и сва права и дужности предметних учитеља.

Чл. 18. — Изузетно од чл. 136. и 137. Закона о средњим школама, садашње предметне учитељице без факултетских квалификација, које су при ступању у живот Закона од 1912. године биле разредне (класне) учитељице и предавале научне предмете, ако су се радом у школи и ван ње нарочито одликовале, могу после двадесет година службе, према оцени Главног просветног савета, добити назив професор и сва права професорска, одбијајући им шест година као да су провеле у привременој служби. Остале наставнице са истим квалификацијама изједначају се по плати с учитељицама основних школа.

Чл. 19. — Изузетно од чл. 136. и 137. садашњег Закона, садашње предметне или разредне учитељице, које су свршиле као ванредне ученице философски факултет, добивају звање, плату и права предметних учитеља по овој Уредби, с правом на полагање професорског испита изузетно од чл. 105. Закона о средњим школама а по чл. 3. ове Уредбе, после чега ће им се регулисати положај и плата као професорима, одбијајући онима које су свршиле шест разреда средњих школа две године, као да су проведене у привременој служби. Учитељицама које су свршиле нижу гимназију и четири године учитељске школе неће се одбијати ништа. Оне које су до ступања у живот Закона од 1912. године имале најмање (10) десет година наставничке службе, превешће се у професоре без ис-

пита. Са наставницама које имају квалификације предвиђене у овоме члану, али до горњег рока нису имале (10) десет година наставничке службе, поступиће се аналого члановима 1—6 ове Уредбе

Чл. 20. — Наставнице, које су положили испит зрелости у средњој школи, и, као редовне ученице, свршиле философски или технички факултет, ако су до ступања у живот Закона од 1912. године имале најмање (10) десет година наставничке службе, превешће се у професоре. Са наставницама које имају квалификације предвиђене у овоме члану, али до горњег рока нису имале (10) десет година наставничке службе, поступиће се аналого члановима 1—6 ове Уредбе.

Чл. 21. — Наставници и наставнице који су служили у нашим школама Јужне Србије од њена ослобођења 1912. године, ако имају законске квалификације за редовне наставнике средњих и стручних школа, превешће се на положаје који одговарају њиховим квалификацијама, а по одредбама закона о тим школама, у вези са овом Уредбом, признајући им све године проведене у наставничкој служби за личну пензију и повишице.

Чл. 22. — Затечени наставници и наставнице у области поменутој у претходном члану, који немају законом прописане квалификације за редовне наставнике, превешће се у предметне учитеље (учитељице) и учитеље (учитељице) вештина, ако су у средњим или стручним школама тих крајева отслужили најмање петнаест година до дана ступања у живот ове Уредбе.

Исто се тако могу превести у предметне учитеље (учитељице) они наставници с редовном

факултетском спремом који су у тим крајевима отслужили најмање пет година пре њихова ослобођења.

Свима онима наставницима, који до ступања у живот ове Уредбе буду имали више од двадесет година наставничке службе а нарочито се одликовали радом, признаће се, према мишљењу Главног просветног савета, назив „професора” (чл. 77. Закона) и сва права везана с њим.

Проведене године наставничке службе у тим крајевима урачунаће се у године за личну пензију и повишицу.

Чл. 23. — Држава ће уложити у удовички фонд десетогодишњи улог за све наставнике (наставнице) поменуте области, који по овој уредби стекну право на улагање у тај фонд, ако су до ослобођења имали више од десет година службе, а петогодишњи за оне, који су до ослобођења имали мање од десет година службе. Разлику преко десет односно пет година provedених у Јужној Србији платиће сам наставник. И једни и други биће дужни уплатити улоге са интересом у удовички фонд за све време од ослобођења до дана регулисања њихова положаја Сав улог, од ослобођења до дана регулисања положаја по овој Уредби, имају са интересом уплаћивати у једномесечним свотама уз редовни улог, тако, да га исплате најдаље за пет година од дана регулисања положаја.

Чл. 24. — Породицама оних наставника тих крајева, који су умрли пре регулисања положаја, те нису могли платити улоге на основу којих би њихове породице имале право на пензију, држава ће давати сталну месечну помоћ из ре-

довних буџетских сретстава. Та помоћ не може бити мања од 100.— ни већа од 200.— динара месечно.

Чл. 25. — Овлашћује се Министар просвете, да у духу ове Уредбе, а према специјалним законима појединих области, може на целој територији Краљевине Југославије регулисати питање о професорском испиту и положају суплената који су ратом ометени у полагању овог испита.

Чл. 26. — Сва превођења по овој Уредби вршиће се без икакве новчане накнаде за све време протекло пре њена ступања у живот.

Чл. 27. — Ова Уредба ступа на снагу кад буде објављена, а важност појединих њених одредаба трајаће само до рокова у тим одредбама предвиђеним.

Но поједини чланови ове Уредбе не поништавају право поступка по појединим члановима Закона о средњим школама, за случај нормалне примене тога закона.

Препоручујемо Нашем Министру просвете, да ову Уредбу објави, и о њену се извршењу стара.

(Уредба од 14. фебруара, 1920. год., објављена је у Бр. 74. Службених новина од 2. априла, 1920. год.)

Уредба о изменама и допунама од 12. априла, 1921. год., објављена је у Бр. 106. Службених новина од 14. маја, 1921. год.).

§ 297. — Законодавно решење од 20 јула 1922 године о признању времена службе учитељима и учитељицама ратом ометеним, остаје на снази.

§ 298. — У Закону о универзитетима од 28 јула 1930 године укидају се: у трећем ставу § 18 реченице: „као и број наставног особља”; став први § 28, осим одредбе да секретар универзитета мора имати факултетску спрему и положен државни стручни испит; став други § 28, осим одредбе да млађи секретар универзитета мора имати свршени правни факултет и државни стручни испит; у ставу трећем § 28, одредба о положају и плати факултетских секретара са факултетском спремом; последњи став § 28; сви ставови § 30, осим претпоследњег; § 31, став први, други, четврти и пети; и § 44; а остају на снази последњи став § 19 и § 20 сем осмог става.

Закон о универзитетима од 28. јуна, 1930. — II год:

§ 19. — Професори универзитета постављају се краљевим указом и стичу одмах сталност и непокретност у државној служби.

§ 20. — За универзитетске доценте могу бити постављена, на основу стечаја и по избору факултетском, а према предлогу једног професора исте струке, лица која имају докторску диплому и за која факултетски савет на основу објављених научних радова нађе да могу радити на којој науци или грани научној, а са овим избором се сагласи универзитетски сенат.

Ради процењивања подобности појединаца за рад на науци и давања могућности да спреме и објаве своје научне радове, потребно је да протече најмање три године од дана кад је кандидат положио дипломски испит до дана његовог избора за доцента. Пре навршетка тога

рока не може ни једно лице бити бирано ни постављено за доцента.

Кандидатима који су свршили факултет на коме се не полаже дипломски испит, рачуна се овај рок од дана кад се, према прописима тога факултета, сматра да су у потпуности завршили редовно универзитетско школовање.

За кандидате у Техничком и Пољопривредно-шумарском факултету може докторску диплому заменити сведожба дипломских испита.

За приватног доцента може по властитој молби бити на основу избора у факултетском савету и по одобрењу сената постављено лице са квалификацијама које се траже за универзитетске доценте. После сваких пет година приватни се доценти на мотивисану молбу поново подвргавају избору.

Избор приватних доцената одобрава Министар просвете.

Доцент који је на основу расписаног стечаја изабран не полаже државни стручни испит.

После сваких пет година рачунајући од дана указа или декрета универзитетски доценти подвргавају се поновном избору, ако не буду изабрани, стављају се на расположење Министру Просвете. —

(Службене новине Бр. 149. — LV. од 4. јула, 1930. — II. год.).

§ 299. — Став осми § 20 Закона о универзитетима од 28 јуна 1930 год. мења се и гласи:

„Доценти филозофског факултета који су у том звању провели најмање пет година могу бити постављени за професоре средњих

школа, и ослобођавају се полагања професорског испита.”

§ 300. — Став трећи § 31 Закона о универзитетима од 28 јуна 1930 године мења се и гласи:

„Ректор универзитета има особену награду од 3000.—, декани од 1500.—, а управници завода, института, семинара и лабораторија по 500.—, динара месечно”.

§ 301. — (1) Садашње звање предметних учитеља распоређује се у IX, VIII, VII и VI групу.

(2) Досадашње звање учитеља вештина III категорије предвиђа се и у X, IX, VIII и VII групи, с тим да се у VII групу могу унапредити под условом из § 258, став 2.

§ 302. — У Закону о Геолошком институту Краљевине Југославије од 29 децембра 1930 године укида се § 9, став 1, 4, 5 и 6.

§ 303. — (1) Уредба о разврставању и распоређивању техничког особља у Државним штампаријама у Београду, Сарајеву и Цетињу од 11 маја 1927 године озакоњује се, с тим да се по стању до дана ступања овог Закона на снагу утврди положај тих службеника и са њима даље поступи по одредбама овог Закона.

(2) Садањи помоћник уредника „Службених новина” распоређује се у VI групу, с тим да се може унапредити у наредну вишу групу.

Уредба од 11. маја, 1927. год., о разврставању и распоређивању техничког особља у Државним Штампаријама у Београду, Сарајеву и Цетињу.

Чл. 1. — Чиновници и службеници на које се односи ова Уредба разврставају се по групама III категорије и по групама званичника и служитеља, а звања се распоређују по групама на овај начин:

III Категорија.

1. група: фактори и шефови радионица, који по изученом занату и положеном калфенском или помоћничком испиту, поред истакнутог рада, имају најмање 20 година државне службе односно најмање 20 година (без ученичких година) проведених на раду у државним штампаријама.

2. група: фактори и шефови радионица, који по изученом занату и положеном калфенском или помоћничком испиту, поред истакнутог рада, имају најмање 15 година државне службе, односно најмање 15 година (без ученичких година) проведених на раду у државним штампаријама.

3. група: фактори, шефови радионица, који по изученом занату и положеном калфенском или помоћничком испиту, поред истакнутог рада, имају мање од 10 година државне службе односно мање од 10 година (без ученичких година) проведених на раду у државним штампаријама и квалификовани радници-це који су испунили услове из чл. 18. и 54. Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда, као и они квалификовани радници-це који имају на дан ступања на снагу ове Уредбе више од 3 године (без ученичких година) проведених у државним штампаријама.

4. група: (приправна) квалификовани радници-це који по изученом занату и положеном кал-

фенском или помоћничком испиту први пут ступају у државну службу или имају мање од 3 године (без ученичких година) проведених на раду у државним штампаријама.

Чл. 2. — Званичници 1. група: Уметачице, савијачице и бројачице које имају стручни испит (према пропису чл. 231. Закона о чиновницима) са 15 и више године признате службе на дан ступања ове Уредбе на снагу, с тим да им се не рачунају ученичке године и године које нису провеле на раду у државним штампаријама.

2. група: уметачице, савијачице и бројачице које имају стручни испит (према пропису чл. 231. Закона о чиновницима) са 7 и више година признате службе на дан ступања ове Уредбе на снагу, с тим да им се не рачунају ученичке године и године које нису провеле на раду у државним штампаријама.

3. група: (приправна) уметачице, савијачице и бројачице које имају стручни испит са мање од 3 године признате службе на дан ступања ове Уредбе на снагу, с тим да им се не рачунају ученичке године и године које нису провеле у државним штампаријама, као и оне уметачице, савијачице и бројачице које по положеном стручном испиту први пут ступају у државну службу.

Чл. 3. — Служитељи 1. група: формоноше и чистачи одељења и машина и сви неквалификовани радници-це (према пропису чл. 231. Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда) са 12 и више година службе проведених у државним штампаријама на дан ступања ове Уредбе на снагу.

2. група: (приправна): формоноше и чистачи одељења и машина и сви неквалификовани радници-це са мање од 12 година службе проведене

у државним штампаријама на дан ступања ове Уредбе на снагу, као и оне формоноше, чистачи одељења и машина и неквалификовани радници-це који први пут ступају у државну службу.

Чл. 4. — За звања која нису поменута у претходним члановима Господин Министар Просвете на предлог Управника Државних Штампарија, одредиће у коју групу имају да уђу, с тим да не могу та звања бити већа од положаја 1. групе III категорије.

Чл. 5. — Радницима-ама државних штампарија, који за годину дана од дана ступања на снагу ове Уредбе, не буду хтели да се разврстају, неће се при доцнијем разврставању признати више од 2 године службе проведене у државним штампаријама.

Чл. 6. — Од дана обнародовања ове Уредбе нарочито одређена комисија за разврставање при Министарству Просвете, примаће преко Министарства Просвете пријаве се потребним документима за разврставање.

Чл. 7. — Унутрашњи ред и рад у радионицама државних штампарија прописиће Господин Министар Просвете на предлог управника државних штампарија, Правилницима и Уредбама.

Чл. 8. — Радно време радника-ца државних штампарија траје осам часова дневно радним даном.

У случају преке потребе могу управници државних штампарија наредити и прекорвремени рад обичним данима као и рад у недеље и празнике.

Овај рад хонорисаће се посебно, што ће бити регулисано Правилником.

Чл. 9. — Изузетно од чл. 1. ове Уредбе може се у случају службене потребе узети за чиновника 1. и 2. групе III категорије лице које се

нарочито истакло својим признатим стручним радом, ако по томе да повољно мишљење Стручни Савет при Министарству Просвете.

Чл. 10. — Сви чиновници и службеници који буду по овој Уредби разврстани имају сва права и обавезе државних чиновника и службеника које су предвиђене Законом о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923. године, те не подлежу више ни јединственој ни специјалној тарифи за раднике државних штампарија.

Чл. 11. — Превођење и разврставање по овој Уредби извршиће се према стању на дан добијања обавезне снаге ове Уредбе.

Чл. 12. — Ова Уредба ступа у живот кад је Краљ потпише а обавезну снагу добија од дана обнародовања у „Службеним Новинама“.

(Службене новине Бр. 109. — XXX од 18. маја, 1927. год.)

§ 304. — У Уредби о Економско-комерцијалној високој школи од 23 децембра 1925 године укида се последњи став чл. 6.

§ 305. (1) У Закону о уређењу Министарства иностраних послова и дипломатских и конзуларних заступништва Краљевине Југославије у иностранству од 25 марта 1930 године укидају се: § 3, друга реченица „Први помоћник има ранг I категорије 1 групе, а помоћник 2 и 2 а групе“; § 4, став 2, друга реченица „начелници могу бити само дипломатско-конзуларни чиновници 2, 3а или 3 групе I категорије“, као и став 3 тачке 3 тога парагра-

фа; § 9, тачка 1, осим одредбе да „опуномоћени министри и изванредни посланици могу бити постављени на те положаје без обзира на време проведено у државној служби и квалификације“, тачка 2 и тачка 3; даље §§ 10; 14; 20; 21; 24; 26; 27, став 3; 28, став 2 и 3; 29; 32, став 5; 44; 45; 47 и 48, а остају на снази §§ 11; 12; 13; 15; 16; 18; 19; 22; 23; 25 и 27, став 1 и 2, с тим да се има сматрати да се односе на чиновничке приправнике; § 30, став 2; §§ 34 и 37 као и прва реченица § 41.

(2) Уредба о пријему у службу и полагању испита чиновника и службеника Министарства иностраних послова од 31 јула 1930 године остаје на снази.

(3) Изузетно од одредаба §§ 61 и 63, пензионисани државни чиновник када се враћа из које друге струке у активну службу Министарства иностраних послова, као и чиновник у оставци када улази у службу Министарства иностраних послова, полагаће пријемни и државни стручни испит прописан за чиновнике Министарства иностраних послова.

Закон о уређењу Министарства иностраних послова и дипломатских заступништва Краљевине Југославије у иностранству од 25. марта. 1930. год., са изменама и допунама од 28. фебруара, 1931. год.:

§ 11. — Поред квалификација које закон о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда прописује за чиновнике I категорије, лице које жели да буде постављено за дипломатско-конзуларног приправника мора:

1. бити испод 30 година старости;
2. имати диплому факултета кога домаћег или страног универзитета или диплому државних или

економских наука универзитета коју признаје Београдски универзитет као равну својој;

3. положити нарочити испит чији ће програм и начин полагања прописати министар Иностраних послова Уредбом о пријему у службу и полагању испита чиновника и службеника Министарства иностраних послова.

Предње одредбе не важе за опуномоћене министре и изванредне посланике, као ни за слушајеве предвиђене у § 15. овог Закона.

§ 12. — Пријем приправника у дипломатско-консуларну струку врши се два пута годишње, избором Министра иностраних послова, после положеног пријемног испита, а према буџетским могућностима на следећи начин:

1) Министарство иностраних послова расписује сваке године најдаље до 1 априла конкурс за онолики број приправника, колико је за ту годину предвиђено буџетом. Они који желе да буду примљени за дипломатско-консуларне приправнике дужни су пријавити се Министарству иностраних послова најдаље до 1 маја, подносећи истовремено и све потребне исправе за процену њихових квалификација. Пријављени кандидати имају се подвргнути испиту по оном реду, на онај начин и у оно време како одреди претседник испитне комисије, а најдаље до 1. јуна. Ако би био пријављен већи број кандидата, Министар иностраних послова може на предлог испитне комисије тај рок продужити до 1 јула.

Најдаље до 1 августа исте године Министар иностраних послова поставиће од оних кандидата који су положили пријемни испит, одређени број приправника, узимајући при избору у обзир све околности, и у првом реду опште особине, стручне квалификације и испитне оцене.

2) На случај да и после конкурса од 1 априла остане још слободних у буџету предвиђених приправничких положаја, Министар иностраних послова расписује и други конкурс у односној буџетској години и то најдаље до 1. октобра за онолики број приправника колико је за ту годину остало буџетом предвиђених приправничких места. Они који желе да буду примљени на овом конкурс у дипломатско-консуларне приправнике дужни су пријавити се Министарству иностраних послова најдаље до 1 ноембра, подносећи истовремено и све потребне исправе за процену њихових квалификација. Пријављени кандидати имају се подвргнути испиту по оном реду, на онај начин и у оно време како одреди претседник испитне комисије а најдаље до 1. децембра. Ако би био пријављен већи број кандидата Министар иностраних послова може на предлог испитне комисије тај рок продужити до 1. јануара. Најдаље до 1 фебруара исте године Министар иностраних послова поставиће од оних кандидата, који су положили пријемни испит, одређени број приправника, узимајући у обзир све околности и у првом реду опште особине, стручне квалификације и испитне оцене.

После 1 фебруара до новог конкурса неће се вршити постављање нових приправника.

Састав испитне комисије, начин наименовања претседника и чланова прописује Министар иностраних послова Уредбом о пријему у службу и полагању испита чиновника и службеника Министарства иностраних послова. Кандидати који на првом конкурс у нису положили поједине предмете, неће полагати на поновном пријемном испиту оне предмете које су већ са успехом положили на ранијем пријемном испиту. Кандидати

који су положили пријемни испит, а нису постављени за приправнике, узмеће се без новог испита у обзир за постављање приликом новог конкурса, ако до напред предвиђених рокова пријаве Министарству иностраних послова, да још увек желе ступити у дипломатско-консуларну струку и ако у међувремену нису навршили 30 година.

§ 13. — Дипломатско-консуларни приправници могу бити постављени само у самом Министарству и не могу бити премештени у иностранство.

Дипломатско-консуларни приправници стичу право после две године приправничке службе да полажу стручни дипломатско-консуларни (писарски) испит. Они су дужни положити тај испит најдаље за даље две године. Стручни испит може се једанпут поновити. Приправници који немају успеха ни приликом поновног стручног испита или га не положи у року од четири године од постављења отпуштају се из службе.

Како ће се, када и из којих предмета полагати стручни дипломатско-консуларни испит, састав испитне комисије и начин полагања прописаће Министар иностраних послова уредбом о пријему у службу и полагању испита чиновника и службеника Министарства иностраних послова. Претседника и чланове испитне комисије поставља Министар иностраних послова.

§ 15. — Особље I категорије сталне делегације у међународној дунавској комисији не мора имати квалификације предвиђене у § 11. овог закона, но у том случају мора имати технику спрему равну факултету.

Библиотекар Министарства иностраних послова је чиновник I категорије са дипломом фило-

зофског, правног или државно-економског факултета. Библиотекар не може бити преведен у дипломатско-консуларну струку нити бити премештен у иностранство. За његово напредовање у служби важе прописи Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда, с тим да може напредовати до 3 а групе.

§ 16. — С изузетком изванредних посланика и опуномоћених министара, ни један новопостављени чиновник или службеник Министарства иностраних послова не може се послати на службу у иностранство ако претходно није провео 2 године на служби у Министарству иностраних послова (у центрالي).

За званичнике, дневничаре и служитеље заступништва могу се постављати само она лица, која су претходно провела у служби најмање 2 године у Министарству иностраних послова (централи) и били одлично оцењени. Предња се одредба не односи на дневничаре и служитеље који се узимају из реда становника у коме се налази дотично заступништво, као и на званичнике и служитеље заступништва изван Европе.

§ 18. — Министар иностраних послова може посланике на страни, шефове и чиновнике дипломатско консуларних заступништва доводити, по своје решењу, на рад у Министарство на одговарајуће положаје. Принадлежности таквим чиновницима исплаћују се у динарима као и осталим чиновницима у Министарству иностраних послова.

§ 19. — Ни један чиновник или службеник Министарства иностраних послова не може се оженити без претходног одобрења Министра иностраних послова по саслушању стручног савета.

Службеник који противно поступи не може остати чиновник Министарства иностраних послова.

§ 22. — Поред квалификација које Закон о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда прописује за чиновнике II категорије, лице које жели да буде постављено за канцеларијског чиновника Министарства иностраних послова мора положити нарочити пријемни испит чији ће програм и начин полагања прописати Министар иностраних послова Уредбом о пријему у службу и полагању испита чиновника и службеника Министарства иностраних послова. Без претходно положеног пријемног испита нико не може бити примљен за канцеларијског чиновника Министарства иностраних послова.

§ 23. — Пријем помоћног протоколисте врши се избором Министра, после положеног пријемног испита, а према буџетској могућности.

У току треће године по ступању у службу ови чиновници имају да полажу стручни испит. Како ће се, када и из којих предмета полагати стручни испит, састав комисије и начин оцењивања прописује Министар иностраних послова Уредбом о пријему у службу и испитима чиновника и службеника Министарства иностраних послова. Претседника и чланове испитне комисије поставља Министар иностраних послова. Чиновник II категорије који није положио стручни испит не може бити унапређен.

Кретање у служби канцеларијских чиновника врши се по одредбама Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда.

§ 25. — Поред квалификација које Закон о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда прописује за чиновнике III

катеорије, лице које жели да буде постављено за чиновника поменутих звања у § 24. мора положити пријемни испит чији ће програм и начин полагања прописати Министар иностраних послова Уредбом о пријему у службу и полагању испита чиновника и службеника Министарства иностраних послова. Без претходно положеног пријемног испита нико не може бити примљен за чиновника III категорије Министарства иностраних послова.

§ 27. — Пријем чиновника поменутих претходном члану врши се избором Министра, после положеног пријемног испита, а према буџетској могућности.

У току треће године по ступању у службу ови чиновници имају да полажу стручни испит. Како ће се, када и из којих предмета полагати стручни испит, састав комисије и начин оцењивања, прописује Министар иностраних послова Уредбом о пријему у службу и испитима чиновника и службеника Министарства иностраних послова. Претседника и чланове комисије поставља Министар иностраних послова. Чиновник треће категорије који није положио стручни испит не може бити унапређен... —

§ 30. — Повећање броја и врста службеника... услед отварања нових заступништава, утврђује се указом којим се заступништво отвара.

§ 34. — Дипломатске агенције отварају се по потреби Краљевим указом у државама које нису потпуно независне. Оне могу бити спојене са Генералним консулатима у коме случају њихов шеф носи назив генералног консула и дипломатског агента. Дипломатски агент је у рангу генералног консула.

Уредбом је одређено у коме случају и под каквим условима дипломатско-консуларни чиновник који заступа отсутног дипломатског агента прима отправнички додаток.

§ 37. — Консуларна заступништва деле се на:

1. Генералне консулате,
2. Консулате,
3. Вице консулате и
4. Консуларне агенције.

Консуларна заступништва отварају се и укидају према потреби службе Краљевим указом на предлог Министра иностраних послова а по са слушању претседника Министарског савета.

§ 41. — Чиновници и остали службеници Канцеларије Њ. В. Краља, Управе Двора и Канцеларије Краљевских ордена имају принадлежност као и чиновници и службеници Министарства иностраних послова. Тако исто они имају са овима до закључно За групе I категорије једнака звања, док звања која су по досадашњим законским прописима распоређивана у 1 и 2 групу I категорије, остају иста с тим да се из 2 групе може напредовати у 2а групу под условима које прописује овај закон.

§ 306. — У Закону о унутрашњој управи од 19 јуна 1929 године укидају се: чланови 15; 85; 91; 99; 100; 101, став 2; 102; 103; 107; 110; 111; 113, став 4; 121; 195, став 3; 197 и 199.

§ 307. — Последња реченица става 2, чл. 50, Закона о унутрашњој управи од 19 јуна 1929 године мења се и гласи:

„За стан среског начелника општина ће примати у име накнаде станарину која је припадала чиновнику III групе I категорије по Закону о чиновницима и осталим државним службеницима грађ. реда од 31 јула 1923 год.”.

§ 308. — У Закону о изменама и допунама Закона о унутрашњој управи, од 9 октобра 1929 године укидају се: §§ 17, 18 и 24.

§ 309. — Закон о измени и допуни Закона о унутрашњој управи од 30 јула 1930 године као и Закон о измени и допуни Закона о унутрашњој управи од 17 октобра 1930 године укидају се.

§ 310. — У ресору Министарства унутрашњих послова, до 31 марта 1934 године:

1) ослобођавају се полагања политичко-управног стручног испита они који су положили судијски или адвокатски испит;

2) чиновници других ресора са положеним судијским или адвокатским испитом, прелазећи у ресор Министарства унутрашњих послова могу, изузетно од § 58, добити звање у непосредној вишој положајној групи, ако испуњавају услове из § 49; а ако прелазе из групе коју према годинама службе не би могли добити у политичко-управној служби, по Закону о унутрашњој управи, могу бити постављени на одговарајуће звање са том групом, али неће моћи добити наредну вишу групу док не наврше број година који је потребан за ту групу;

3) за политичко-управног чиновника могу бити, изузетно од прописа чл. 84 Закона о унутрашњој управи, постављена и лица која нису свршила правни факултет, већ су свршила који други факултет или коју средњу или средњу стручну школу или су у политичко-управној струци већ служила или сада служе. За ове чиновнике, ако су се на дан кад овај Закон ступи на снагу затекли у I категорији, а без факултетске спреме, не важи ограничење из § 257;

4) за окружне инспекторе могу се поставити од IV до III групе I степена закључно лица која нису старија од 65 година, ако испуњавају опште услове из § 3 и 4 и имају најмање десет година државне или јавне службе, без обзира на остале услове овог Закона, Закона о унутрашњој управи и Закона о називу и подели Краљевине на управна подручја. Овакви чиновници не могу бити постављени на друга звања, док не испуне све законом прописане услове за иста;

5) на звања среских начелника, претстојника градске полиције у градовима са 30,000 и више становника, среских подначелника, секретара, претстојника полиције у градовима испод 30,000 становника, старешина квартова и виших полицијских комесара могу се поставити у VI групу и активни, пензионисани и бивши чиновници ресора Министарства унутрашњих послова који имају факултетску спрему, положени државни стручни испит за звања Министарства унутрашњих послова за која се тражи факултетска спрема и најмање пет година ефективне државне службе. Ови чиновници не могу бити унапређени у наредну вишу

групу, и ако су у групи у којој се налазе провели број година предвиђен у § 49, док не наврше дванаест година ефективне државне службе;

6) пензионисани, бивши и затечени чиновници ресора Министарства унутрашњих послова, који немају факултетску спрему, могу бити постављени на звања предвиђена Законом о унутрашњој управи у групама у којима су раније били, а наредну групу могу добити кад испуне услове из § 49;

7) чиновници ресора Министарства унутрашњих послова који су се на дан 24 октобра 1930 год. затекли у служби остају у својим звањима и групама у којима су се затекли, а за њихово даље унапређење важе одредбе овога Закона.

§ 311. — (1) У Закону о државним полицијским извршним службеницима од 24 октобра 1930 године укидају се одредбе §§ 3, става 1 и 2; 18, става 3; 21, става 2; 22; 23 и 27, а остају на снази одредбе §§ 8, става 3 и 4; 10; 11; 12; 15; 17; 18, става 4; 19; 21, става 1, осим одредбе последње реченице у тачкама 1, 2, 3 и 4 која се у погледу лица са квалификацијом I категорије позива на укинути чл. 100 Закона о унутрашњој управи.

(2) Одредба § 14 мења се и гласи: „С обзиром на нарочиту тешкоћу и одговорност полицијске извршне службе одређује се нарочити додатак на службу који износи месечно:

За положај I-а групе . . .	300 динара,
За положај I и II групе . .	200 динара,
За положај III групе осим при-	
правника	150 динара,

и за приправнике 100 динара, но стим да тај додатак не уживају приправници док су у школи”.

(3) Одредба последње реченице § 13 мења се и гласи: „Положајна плата I-а групе званичнице има три степена и то: 840, 920 и 1000 динара месечно а четврти степен II групе из § 24 Закона о чиновницима не важи за ове званичнице. Лични додатак на скупоту I-а групе је исти као и додатак I групе, према одредби поменутог параграфа Закона о чиновницима”.

(4) Одредба првог става § 18 мења се с тим да полугодишњи проценат износи 1.125% тако да се за тридесет година добија 95% од пензијског основа као пензија која даље не може да се увећава.

(5) Одредба другог става § 18 мења се с тим да се после тридесет година ефективне службе добија 95% од додатка о ком је реч у том ставу, а који се проценат даље не може повећати.

(6) Одредба § 20 мења се и гласи: „Код постављења по ставу другом § 19, дотично лице ће се поставити у X групу, и то на периодску повишицу која је његовој дотадањој плати најближа, с тим да неће полагати испит који је прописан за постављење приправника за чиновника.

Закон о државним полицијским извршним службеницима од 24 октобра, 1930 — II год.

§ 8. — (3) Полицијски извршни службеник не може без одобрења старешине надлежности бити члан ма којег удружења нити може узимати учешћа у друштвеним покретима и привредним предузећима.

(4) Полицијски извршни службеник не сме се у опште бавити другим занимањем, а дужан је пријавити старешини надлежности занимање оних чланова своје породице, који живе с њиме у заједничком кућанству. Уколико би занимање ових могло бити штетно по интерес службе, може им речени старешина забранити вршење овог занимања.

§ 10. — (1) Кандидат за полицијског стражара и агента мора испуњавати ове услове:

- 1) да је држављанин Краљевине;
- 2) да је навршио 21 годину, а није још прекорачио 30 годину живота;
- 3) да је телесно и душевно здрав;
- 4) да је нежењен или удовац без деце или судбено разведен од жене без деце;
- 5) да је беспрекорног владања у прошлости;
- 6) да уме читати, писати и рачунати, и
- 7) да се писмено обавезе, да ће остати у полицијској извршној служби најмање три године, и да ће на случај самовласног неодслужења платити државној каси једну половину оних принадежности, које би примио за оно време, које не одслужи.

(2) Осим тога мора кандидат за полицијског стражара бити висок најмање 164 сантиметара и мора да је одслужио рок у сталном кадру у главним родовима војске или морнарице.

(3) Министар унутрашњих послова може изнимно поједине кандидате, у случајевима који заслужују нарочити обзир, ослободити од услова наведених под тач. 2 и 4 ст. 1.

(4) При једнаким условима имају првенство полицијски стражари односно агенти, даље испужени подофицији или кандидати с већом општом спремом, или лица која вези са својим ранијим

занимањем, располажу с нарочитим личним или стручним знањем.

§ 11. — (1) Приправна служба полицијског стражара односно агента траје три године. Ова почиње примањем у Централну школу за полицијске извршне службенике. Приправници се примају у школу на основу надтечаја банских управа односно Управе града Београда, а према условима и максималном броју, који одреди Министар унутрашњих послова. Ближе одредбе о овој школи прописује Министар унутрашњих послова својом уредбом.

(2) По успешно свршеној школи Министар унутрашњих послова распоређује дотичне приправнике полицијских стражара и агената по појединим бановима односно у Управи града Београда.

(3) Стражар — односно агент — приправник може се за време приправне службе отпустити без свакога права на било какво потраживање спрам државе; напротив нема стражар — односно агент — приправник право да му се уважи оставка на службу, већ његова служба траје обавезно три године.

(4) После три године приправне службе, у коју се рачуна и време школовања, оцениће се приправник у погледу стицања звања полицијског стражара — агента, и том приликом подврћи поновном лекарском прегледу.

§ 12. — (1) Стражар — односно агент — приправник поставља се као званичник треће групе. Кад отслужи три године приправне службе и повољно буде оцењен, поставиће се за полицијског стражара III класе, односно полицијског агента III класе, и то као званичник треће групе.

(2) Полицијски стражар III класе односно полицијски агент III класе може се после четири го-

дине, проведене на том положају унапредити за полицијског стражара II класе односно полицијског агента II класе, и то као званичник друге групе.

(3) Полицијски стражар II класе — односно полицијски агент II класе може се после четири године, проведене на том положају, унапредити за полицијског стражара I класе односно полицијског агента I класе, и то као званичник прве групе.

(4) Полицијски стражар I класе односно полицијски агент I класе може се после четири године, проведене на том положају, унапредити за полицијског надстражара односно полицијског вишег агента, и то као званичник прве а) групе.

(5) Код унапређивања полицијских стражара и агената према одредбама овога Закона неће важити рокови одређени чл. 58 Закона о чиновницима.

§ 15. — (1) Полицијски стражари и агенти могу се за особите успехе у служби посебице наградити:

- 1) похвалом у дневној заповести;
- 2) похвалом писменом похвалом старешине надлештва, која се објављује свим службеницима тога надлештва;
- 3) новчаном наградом, коју одређује по предлогу старешине надлештва бан односно по предлогу Управника града Београда Министар унутрашњих послова;

4) унапређењем, које у ванредним случајевима по предлогу бана односно Управника града Београда, а по саслушању Стручног савета, одобрава Министар унутрашњих послова.

(2) За случај тач. 4 предњег става не важе одредбе ст. 1—4 § 12 о роковима који су по-

ребни за унапређење, но на тај начин ће се службеник моћи унапредити само за једну вишу групу и највише једаред у року од три године.

(³) Све напред побројане награде уносе се у службенички лист дотичног службеника.

§ 17. — Оставка на службу коју поднесе полицијски стражар односно агент не мора се уважити, ако овај службеник није још отслужио трогодишњи обавезни рок. Иначе се мора оставка уважити најдаље у року од три месеца.

§ 18. — (⁴) Ако је полицијски стражар или агент навршио 30 година ефективне службе или 60 годину живота, на његову молбу, мора се ставити у пензију.

§ 19. — (¹) Поред услова које тражи Закон о чиновницима за ступање у чиновничку службу, потребно је за кандидата, да је навршио 21 годину, а није још прекорачио 30 година живота и по врх тога за кандидата за надзорне чиновнике полицијске страже, да је отслужио рок у сталном кадру у главним родовима војске и морнарице. И овде важи у ст. 3 § 10 наведено право ослобођења.

(²) Лица из струке полицијских стражара и агената могу се поставити за надзорне полицијске чиновнике III категорије без школске квалификације прописане чиновничким законом, ако имају најмање десет година беспрекорне полицијско-извршне службе и ако су у тој служби за последње три године добили оцену „одличан”. Места надзорних чиновника III категорије попуњавање се искључиво с оваквим лицима.

(³) Ближе одредбе о похађању школе односно курса за надзорне полицијске чиновнике прописује Министар унутрашњих послова својом уредбом. Надзорни полицијски извршни чиновници

I и II категорије који по свршеном курсу положи испит, неће полагати испит за струку полицијско-извршину при прелазу из приправне групе (чл. 54 чиновничког закона).

§ 21. — (¹) Звања надзорних полицијских извршних чиновника су ова:

1) Заповедник полицијске страже и Шеф полицијских агената, који се постављају у другу групу II категорије с тим, да се после проведене четири године на том положају могу унапредити у прву групу.

2) Виши надзорник полицијске страже и Виши надзорник агената, који се постављају у трећу групу II категорије с тим, да се после проведених пет година на том положају могу унапредити у другу групу.

3) Надзорник полицијске страже и Надзорник агената који се постављају у четврту групу II категорије с тим, да се после проведених четири године, на том положају могу унапредити у трећу групу.

4) Приправни надзорник полицијске страже и приправни надзорник агената који се постављају у пету групу II категорије.

5) Поднадзорник полицијске страже I класе и поднадзорник агената I класе, који се постављају у другу групу III категорије с тим, да се после проведених пет година на том положају могу унапредити у прву групу.

6) Поднадзорник полицијске страже II класе и поднадзорник агената II класе, који се постављају у трећу групу III категорије с тим, да се после проведених пет година на том положају, могу унапредити у другу групу.

7) Поднадзорник полицијске страже III класе и поднадзорник агената III класе, који се поста-

вљају у четврту или трећу групу III категорије (§ 20) с тим, да се они из четврте групе после проведених пет година на том положају могу унапредити у трећу групу.

§ 312. — Ступањем на снагу овог Закона престаје важити решење Министарског савета Ј.Б.Бр. 15637 од 12 јула 1920 године са свима изменама и допунама.

§ 313. — Закон о нарочитим додацима на плату чиновника ресора Министарства унутрашњих послова од 4 јула 1930 године остаје на снази, с тим, да се у § 1 тач. а) иза речи „Помоћник министра унутрашњих послова” стави „Управник града Београда”.

§ 314. — У Закону о банској управи од 7 новембра 1929 год. укида се § 47, у колико садржи распоред звања по групама, а називи звања остају на снази.

§ 315. — У Закону о организацији Финансијске управе од 7 децембра 1929 године укидају се: §§ 12, тачка а); 37, став 1; 38, став 1, 3 и 4; 39; 41, став 6; 42; 43; 44; 45; 47; 60; 78; 111, последње речи тачке 3 „при чему се сходно примењују и одредбе § 60.”; 114; 115; 116; 117 и 122, а остају на снази §§ 33 и 40.

Закон о организацији финансијске управе од 7. децембра, 1929. — I год.

§ 33. — (1) Служба у финансијској управи финансијска служба — је концептна, стручна, финансијска контрола и манипулативна.

(2) Стручна финансијска служба је: рачуноводска (под којом се разумева и благајничка), пореска, царинска и катастарска.

(3) Поред рачуноводске (благајничке) службе, већ предвиђене овим законом, постоје још и:

А Специјална рачуноводства и благајнице, организација којих није обухваћена овим законом, код:

1. Министарства војске и морнарице,
2. Државне хипотекарне банке,
3. Државне класне лутрије,
4. Управе речне пловидбе,
5. Министарства саобраћаја,
6. Министарства шума и рудника,
7. Министарства иностраних послова,
8. Министарства грађевина,
9. Самосталне управе држав. монопола,
10. Централних царинских благајница, и
11. Југословенске слободне зоне у Солуну.

Старешине рачуноводства и благајница поменутих под 1—4 поставља и смањује ресорни министар по пристанку Министра финансија.

Старешину рачуноводства и благајница поменутих под 5—8 поставља Министар финансија, а остале чиновнике ресорни министар по пристанку Министра финансија.

Код специјалних рачуноводстава и благајница поменутих у тачки А, број 9, упослују се чиновници Самосталне управе државних монопола а у тачки А, број 10 и 11, чиновници царинарница.

Код осталих непоменутих министарства као и код државних штампарија и народних позоришта постоји посебни одсек рачуноводства, чије чиновнике поставља Министар финансија.

Б Споредна рачуноводства и благајнице у појединим државним установама (болнице, огледне и привредне станице, казени заводи, државна имања у експлоатацији државе и т. сл.), код којих поставља чиновнике ресорни министар.

(4) Специјална и споредна рачуноводства и благајнице, и када се не налазе у саставу надлештава финансијске управе, подлеже надзору Министра финансија и врше службу по правилнику који он пропише.

(5) Свакој банској управи и свим апелационим судовима и Врховном суду у Сарајеву доделиће финансијске дирекције потребан број рачуноводских финансијских чиновника за вршење државне рачуноводске службе.

§ 40. — (1) Начелници за поједина одељења, државни правобраниоци за поједина државна правобраниоштва, финансијски директори и помоћници финансијских директора за поједине финансијске дирекције постављају се Краљевим указом.

(2) На све остале положаје предвиђене овим законом врши постављења Министар финансија у колико се тиме не мења група и не врши премештај.

(3) Унапређења на положај из ниже у вишу групу врши Министар финансија у колико је за то по важећим законским прописима надлежан.

§ 316. — Изузетно од одредаба тач. 3 и 4, чл. 36 Закона о организацији Финансијске

контроле могу се превести за званичнике Финансијске контроле дневничари руске народности а држављани Краљевине Југославије, који се на дан 1 априла 1931 године затеку у служби Финансијске контроле и ако су ожењени или старији од 35 година. Број овако преведених ожењених дневничара не улази у квоту ожењених званичника Финансијске контроле, предвиђену у чл. 63 Закона о организацији Финансијске контроле.

§ 317. — Одредба § 21, става 1, и § 31 Закона о организацији Финансијске управе од 7 децембра 1929 године има се тако разумети да се не односи на регулисање питања која су уређена овим Законом, а одредба § 21, става 2, тога Закона има се тако разумети да се на њеном основу не могу оснивати звања и мимо систематизације места придвиђене у § 46.

§ 318. — (1) У Закону о примени закона о организацији финансијске управе на службенике Управе државних монопола од 30 августа 1930 године, укидају се одредбе § 3, става 1; § 4, у колико је у овом параграфу предвиђен распоред звања по групама, и §§ 5; 6; 7; 8; 10; 12 и 13.

(2) Монополски чиновници који се на дан ступања на снагу овог Закона затеку у звању IV групе монополске концептне службе, ако имају факултетску спрему и ако су вршили дужност начелника одељења најмање годину дана до ступања на снагу овог Закона, могу се, без обзира на одредбе § 49, унапредити на положај III групе 2 степена.

§ 319. — (1) У Закону о устројству Министарства грађевина и његове спољне службе од 16 јануара 1930 године, укидају се: §§ 24; 25; 26, осим одредбе тога параграфа, да се у техничким одељцима при среским начелствима не могу постављати чиновници са звањем инспектора; §§ 27; 28; 29, став 1 и 2; 33; 34 и 39, став 2.

(2) Уредбе прописане на основу § 26 Закона о државним путовима од 8 маја 1929 године, остају на снази, али их Министар грађевина има саобразити овом Закону.

§ 320. — (1) У Закону о уређењу Министарства пољопривреде од 25 марта 1930 године укидају се: §§ 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19 и 21.

(2) Чиновници пољопривредних огледних и контролних станица, енолошких станица, државних ергела, бактериолошких и серолошких завода и државних пољопривредних доbara имају називе из § 47 Закона о банској управи и распоређују се као и ови по Распореду звања из Главе XIII.

(3) Укида се Закон о платама, сталним месечним и осталим додатцима, унапређењу и пензијским принадељностима наставника средњих и стручних школа у ресору Министарства пољопривреде од 10 јануара 1930 године.

(4) У Министарству пољопривреде звање пољопривредних и административних чиновника (§ 45, ст. 2) добија назив: „Помоћни секретар”. Звања аграрних чиновника при банским управама и среским начелствима доби-

јају називе: „Аграрни референт” (§ 45, ст. 2), „Аграрни помоћни секретар” (§ 45, ст. 2), „Аграрни писар” (§ 45, ст. 2) и „Аграрни архивски чиновник” (§ 45, ст. 1).

§ 321. — У Закону о положајима и звањима, условима за стицање истих, постављању, распоређивању, унапређивању, платама и осталим принадељностима чиновника Министарства трговине и индустрије од 15 марта 1930 године укидају се одредбе свих параграфа, осим § 5 и § 23, става 3, као и §§ 2, 4 и 20 у колико предвиђају називе звања. Први став § 23 мења се и гласи:

„Комесар Народне банке има најмање ранг и принадељности начелника Министарства, а ако долази са положаја 1 групе или са још већег положаја у активној служби или из пензије, прима принадељности тога положаја”.

Закон о положајима и звањима, условима за стицање истих, постављању, распоређивању, унапређивању, платама и осталим принадељностима чиновника Министарства трговине и индустрије од 15 марта, 1930. — II год.:

§ 5. — Школски референти и банкарски ре-визори морају имати најмање потпуну средњу стручну школу са прописаним завршним испитом (Средње-техничку школу, Вишу женску занатску школу, Учитељску школу, односно Трговачку академију) у земљи или на страни.

§ 23. — Принадељности комесара Народне банке падају на терет Народне банке према чл. 38. Закона о Народној банци Краљевине Југославије. —

§ 322. — Укида се Закон о платама, сталним месечним и осталим додацима и принадежностима, унапређењу и пензијским принадежностима наставника средњих стручних школа у ресору Министарства трговине и индустрије од 4 новембра 1929 године.

§ 323. — Овлашћује се Министар трговине и индустрије да стручне учитеље са квалификацијама за досадашњу II категорију, које овај Закон затекне у досадашњој III категорији, по досадашњим прописима преведе у одговарајуће групе II категорије, па потом поступи по одредбама § 252 у вези са § 249.

§ 324. — У Закону о шумама од 21 децембра 1929 године укидају се: §§ 128, 129 и 130.

§ 325. — ⁽¹⁾ У Министарству шума и рудника и његовим подручним надлештвима постоје ова звања, и то:
по ставу 3 § 45:

Помоћник министра, начелник министарства, инспектор министарства, виши саветник министарства, директор шума, рударски главар (сатник), централни директор државних рударских предузећа, рударски инспектор, директор рударске школе, виши саветник Дирекције шума, рударски виши саветник, директор рудника (жељезаре, соларе), саветник министарства, управник рудничке гране, саветник Дирекције шума, шумарски саветник, рударски

саветник, виши секретар министарства, секретар министарства, виши пристав министарства, шумарски виши пристав, рударски виши пристав министарства, шумарски пристав, рударски пристав;

по ставу 2 § 45;

виши геоматар, виши рачунски инспектор у Министарству, шеф одељка за рачуноводство и финансије централне дирекције државних рударских предузећа, технички инспектор, виши шумарски повереник, виши геоматарски повереник, рачунски инспектор шеф рачуноводства Дирекције рудника (жељезаре, соларе), технички виши надзорник, шумарски повереник, геоматарски повереник, рачунски контролор, технички надзорник, шумар, геоматар, економ, књиговођа, технички нижи надзорник, помоћни књиговођа, технички помоћник;

по ставу 1 § 45:

подшумар I класе, главни архивар (шеф архиве), главни складиштар, виши технички манипулант, архивар, подшумар II класе, помоћни складиштар, помоћни технички манипулант, архивски чиновник, подшумар III класе.

⁽²⁾ У року од месец дана од дана ступања на снагу овог Закона Министар шума и рудника одредиће свима службеницима свога ресора називе из става првог, с тим да за ове службенике не важи одредба става другог § 252 овог Закона.

§ 326. — ⁽¹⁾ У ресору Министарства шума и рудника могу се поставити за званичнике сва она лица која су свршила практичну шумарску односно лугарску школу (курс), без обзира на

рок трајања дотичне школе односно курса, као и она лица која су положила прописни лугарски испит код шумарских власти, а која се на дан обнародовања овог Закона затекну у државној шумарској служби или у служби код општих шумарских власти ма у ком својству.

(²) Службеници који буду постављени према предњем ставу, постављају се у најнижу групу званичника, а проведене године службе код горе наведених установа, у својству дневничара, признају им се за периодску повишицу, и за пензију као служба из става првог § 113.

(³) Код државних рударских предузећа могу се превести у званичнике лица која су провела најмање десет година на предрадничком односно надстојничком послу, без обзира на њихове квалификације, с тим да Министар шума и рудника може таквим лицима признати у године службе за ово превођење у минималне рокове из § 50 и за пензију као службу из става првог § 113 време проведено у предрадничкој, надзорничкој односно надстојничкој служби. У случају таквог признања сматраће се да су ти службеници улагали у Чиновнички пензионир фонд за све време које им буде признато, а братимске благајне предаће ради преношења осигурања Чиновничком пензионир фонду резервне премије од осигурања таквих лица.

§ 327. — У Закону о устројству социјалне и здравствене управе од 19 марта 1930 године укидају се: §§ 10; 11; 12; 13; 14; 15, став 1, 2 и 3; 17; 18; 20; 22; 23 и 24.

§ 328. — У Закону о болницама од 27 фебруара 1930 године укидају се: §§ 22; 25, став 1, 2, 6 и 7; 40, став 7 и § 42, а остају на снази § 25, став 4 и § 44, у колико се овај не позива на одредбе које се овим Законом укидају.

Закон о болницама од 27. фебруара, 1930. —

II од:

§ 25. — Управници болница када су нарочито постављени и секундарни лекари не могу се бавити приватном лекарском праксом.

§ 44. — Одредбе става 2. § 3., §-а 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 17, става 1 §-а 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 31, 40 и 41 важе и за „Закладну болницу у Загребу”.

§ 329. — Одредбе трећег и петог става § 25 Закона о болницама од 27 фебруара 1930 године мењају се и гласе:

„Шеф одељења или примарни лекар, ако врши дужност управника болнице, прима за вршење ове службе особену награду од 400.— динара, а секундарни лекари од 300.— динара месечно”.

„Управници и лекари у болницама за душевне болести или у одељењима за душевне болести државних или бановинских болница, као и просектори, примају као особене награде у III групи 2 степена 1720.—, у IV групи 1 степена 1320.—, у IV групи 2 степена 920.—, у V групи 800.—, у VI групи 650.—, у VII групи 500.— и у VIII групи 400.— динара месечно, и не смеју се бавити приватном праксом.

§ 330. — У Закону о служби епидемијских лекара од 25 новембра 1921 год., члан 4 остаје на снази а први и други став члана 6 мењају се и гласе:

„(1) Ако лекар у државној служби на својој дужности при сузбијању епидемије онеспособи или умре, припада њему односно његовој породици лична односно породична пензија коју би имали да је он служио двадесет година више, а за основ службе припадљености V групе, у колико није био у вишој групи.

(2) Одредба претходног става важи и за приватне лекаре који се одреде да за време епидемије заступају ког лекара у државној служби, а лична и породична пензија одређиваће се према припадљеностима V групе”.

Закон о служби епидемијских лекара од 25 новембра, 1921. год.:

Чл. 4. — Ако је епидемијски лекар у државној служби, онда добија као додаток разлику између своје плате до награде од 3000.— динара на месец или другу, која буде одређена.

§ 331. — (1) Државни мајстори са свршеном војно-занатлијском школом а који су у служби код војске и морнарице провели најмање три године као дневничари и који се затекну на дан ступања на снагу овог Закона на дневничарској служби, ако буду непосредно примљени у државну службу државних стручних мајстора (§ 45, став други) ослобођавају се приправничке службе и полагања државног стручног испита. Време проведено у државној служби мајстора дневничара рачуна се у

рок за стицање права на пензију и за одређивање количине пензије.

(2) Мајстори разних заната на служби код војске и морнарице, без свршене школе према првом ставу, са мајсторским писмом или положеним мајсторским испитом у дотичној струци, који су навршили три године непрекидне и ваљане службе на раду и оцењени као стручно спремни за послове своје струке, распоредиће се као ниже стручно особље сходно § 45 став 1 почев са X групом. Њихово даље напредовање биће по одредбама овога Закона закључно са VIII групом.

§ 332. — У Закону о продужењу важности одредаба досадашњих финансијских закона и закона о буџетским дванаестинама од 30 јула 1929 године укидају се: §§ 2, 105 и 106, а остају на снази §§ 18, 21, 51 и 107.

Закон о продужењу важности одредаба финансијских закона и закона о буџетским дванаестинама од 30. јула, 1929. — I год:

§ 18. — Изузетно од чл. 123. Закона о државном рачуноводству и чл. 101. Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда, овлашћује се Министар Просвете, да може употребити професоре Универзитета по пристанку Универзитетских Савета, професоре средњих и стручних школа, наставнике и наставнице грађанских и народних школа — на рад у Министарству Просвете, Обласним Просветним Одељењима, Музејима, Позориштима, стручним школама, културним и хуманим установама, на положајима вршилаца дужности школских надзорника према указаној потреби, а тако-

исто и чиновнике Министарства Просвете и просветних одељења на рад у позориштима и другим уметничким заводима, опет по указаној потреби.

§ 21. — Отправници послова привремени и стални кад заступају посланика, генералног конзула или конзула, примаће месечно 15% од укупних принадлежности старешина које заступају, односно чије послове отправљају. Овај 15% отправнички додатак пада на терет државе кад старешина заступништва осуствује од своје редовне дужности по званичном послу. У противном кад старешина заступништва осуствује од своје дужности по свом приватном послу, 15% отправнички додатак исплаћује се из његових укупних принадлежности, све са применом решења Министра Иностраних Послова од 25. марта 1926. године ПрПов. Бр. 729. и тумачења Главне Контроле од 14 јуна 1926. године Бр. 34028.

§ 51. — Рад Самосталне Монополске Управе надгледа Министар Финансија преко свог изасланика Комесара, који се поставља Краљевим Указом на предлог Министра Финансија. Изасланик Министра Финансија може бити постављен са рангом и платом начелника министарства. Плата и остале принадлежности изасланика Министра Финансија падају на терет буџета самосталне Монополске Управе. Изасланик Министра Финансија има право присуствовати свима седницама Управног Одбора Самосталне Монополске Управе и он подноси писмене предлоге Министру Финансија по одлукама Управног Одбора по којима Управни Одбор коначно не одлучује.

Изузетно од последњег става чл. 6. Уредбе о Самосталној Монополској Управи и чл. 95-г. закона о државном рачуноводству, одлуке управ-

ног одбора по свима пословима Управе Државних Монопола у вредности до 500.000.— динара, као и решења Управника о набавкама, продаји и расходовањима до 25.000.— динара, извршне су и не подлеже одобрењу Министра Финансија. Ово важи и за одлуке и решења донесена по чл. 86. тач. 1. закона о државном рачуноводству.

§ 107. — Лица која су навршила 60 година живота не могу бити примљена у државну службу сем свештена лица.

Одредбе овог закона као и претходна два члана овога закона не односе се на министре, помоћнике министра и велике жупане.

§ 333. — Председници Државног савета и Главне контроле и први помоћник министра финансија који су се на тим положајима затекли на дан ступања на снагу овог Закона, задржавају досадашње принадлежности. Као основ за улагање у Чиновнички пензионери фонд служиће основ по коме по овом Закону улаже чиновник I положајне групе, што ће служити и као основ по § 139.

§ 334. — У свима законима у којима је предвиђено звање првог помоћника министра укида се та одредба.

§ 335. — Где год се у одредбама специјалних закона, које нису укинуте, одређује да важе прописи Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31 јула 1923 године, има се сматрати да се то односи на овај Закон.

§ 336. — (1) Где год се у специјалним законима, у одредбама које нису укинуте, помињу категорије, има се сматрати да се I категорија односи на звања из става 3 § 45, која су распоређена од VIII групе на више, II категорија на звања из става 2 § 45, која су распоређена од IX до V групе, а III категорија на звања из става 1 § 45, која су распоређена од X до VII групе.

(2) У свима неукинутим одредбама специјалних закона у којима се помињу групе, има се сматрати да се односе на групе па овом Закону аналого пропису § 249. Где се говори о главним и помоћним групама подразумевају се као помоћне групе, и то: за звања из става 3 § 45 група VII и VIII, за звања из става 2 § 45 група VIII и IX, и за звања из става 1 § 45 група IX и X, а као главне остале групе звања из тих ставова. Приправне групе имају се сматрати као укинуте.

§ 337. — Где год се у одредбама специјалних закона које нису укинуте помиње основна и положајна плата сматра се да се односи на плату по овом Закону. Где год се у тим одредбама спомиње степен основне плате, сматра се да се односи на периодску повишицу по овом Закону.

§ 338. — Све одредбе досадашњих закона којима се предвиђају специјални додатци односно додатци на службу, а које овим Законом већ нису изрично укинуте, престају важити од дана његова ступања на снагу, осим

оних одредаба које се овим Законом нарочито остављају на снази.

§ 339. — Укидају се све овим Законом изрично неукинуте одредбе специјалних закона којима се за опште кретање по положајним групама предвиђају рокови који не одговарају роковима из § 49. Одредбе специјалних закона које у погледу службе у појединим струкама прописују још и нарочите рокове без којих се поједина звања не могу стећи, остају на снази поред одредаба из § 49.

§ 340. — Чланови Државног савета и Касационог суда, који су се на дан 1 септембра 1923 године затекли на том положају сматрају се да су у смислу члана 11 Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31 јула 1923 год. разврстани у другу групу I категорије, те према томе све одлуке о њиховом разврставању, које би биле у супротности са овом одредбом, донете после тога датума (1-IX-1923) до дана ступања на снагу овог Закона, немају правне важности нити се могу извршити.

§ 341. — (1) Решења о личним пензијама донета после 1 јануара 1929 године, у којима је као основ за пензију узет и додатак на службу имају се у року од шест месеци од дана ступања овог Закона на снагу саобразити одредбама §§ 123 и 124 овог Закона, и то на тај начин што ће се утврдити колике би пензиске

принадлежности биле када се примене проценти из §§ 123 и 124, па у колико би овако утврђене пензиске принадлежности биле мање од пензиских принадлежности које су пензионисаном службенику до дана ступања на снагу овог Закона припадале, разлика се има одбити од личног додатка на скупоћу.

(²) Ово исто важи и за официре и сталне војне професоре који су пензионисани после 1 октобра 1929 године, као и за оне који буду пензионисани после ступања на снагу овог Закона по Закону о устројству војске и морнарице од 6 септембра 1929 године.

(³) Проценти из § 123 имају се применити код службеника грађанског реда и осталих војних професора на плату, основну и положајну, станарину и лични додатак на скупоћу, а код официра на плату, основну и положајну, станарину, специјални војни додатак и лични додатак на скупоћу; проценти из § 124 имају се применити код службеника грађанског реда на додатак на службу, код официра на додатак на чин и звање а код сталних војних професора на додатак сталних војних професора. Ово обрачунавање има се извршити према основу за пензију по коме је пензија била одређена, као и према личним додацима на скупоћу, који су службенику припадали у времену пензионисања, и то према времену службе које је решењем о пензији било признато.

§ 342. — (¹) Духовна звања као и звања парохијског свештенства на територији раније Краљевине Црне Горе која су била распоређена према одредбама Закона о чиновницима

и осталим државним службеницима грађанског реда од 31 јула 1923 године, остају у својим досадашњим положајним групама, према распореду из § 249, док по законима о дотичним верским заједницама не пређу у самоуправну службу верске заједнице.

(²) Свештеницима признатих вероисповести кад ступе у наставничку државну службу признају се парохијске (свештеничке) године за периодске повишице у групи у коју буду постављени. За даље кретање по периодским повишицама важе одредбе овог Закона.

(³) Свештеницима признатих вероисповести кад добију звање претседника или судије Духовног суда или каноника (конзултора), признају се парохијске (свештеничке) године за одређивање положајне групе на тај начин што по одбитку три године на име приправне службе могу добити највише ону групу у коју би могли доћи да су, почев од најниже групе (§ 45, ст. 2 и 3), у свакој групи провели 5 година.

§ 343. — У року од године дана од дана ступања на снагу овог Закона могу се постављати инспектори Министарства просвете изузетно од услова из § 12 и § 49 овог Закона као и члана 22 Уредбе о уређењу Министарства просвете.

§ 344. — Државни службеници који су свршили виши течај, са дипломским испитом, Више педагошке школе превешће се сходно §§ 249 и 252 овог Закона, а даље њихово кретање

у служби регулисаће се Законом о Вишим педагошким школама.

§ 345. — (1) У року од три месеца од дана ступања на снагу овога Закона сва постојећа удружења имају се саобразити прописима § 76 и о томе поднети извештај ресорним министима односно Претседнику Министарског савета.

(2) Удружења која тако не поступе у томе року имају у даљем року од три месеца ликвидирати.

(3) Ванредна скупштина удружења одлучиће на шта ће се употребити имовина удружења и ова ће одлука постати извршна кад је одобри ресорни министар у споразуму са Министром унутрашњих послова. Ако удружење не донесе одлуку о употреби имовине или је министар не одобри имовина удружења употребитиће се на циљеве предвиђене у статутима.

Глава тринаеста. Распоред звања.

§ 346. — Чиновничка звања распоредјују се:

I њруја

Претседник Државног савета.
Претседник Касационог суда.
Претседник Главне контроле.
Опуномоћени министар - изванредни посланик.

Стални делегат код Друштва народа.
Шеф канцеларије Председника Министарског савета.

Врховни инспектор Претседништва Министарског савета.

II њруја 1 степена

Потпретседник Државног савета.
Потпретседник Касационог суда.
Члан Државног савета.
Судија Касационог суда.
Члан Главне контроле.
Опуномоћени министар - изванредни посланик.
Стални делегат код Друштва народа.
Врховни инспектор.
Помоћник министра.
Претседник Апелационог суда.
Врховни државни тужилац.
Претседник Управног суда.
Редовни професор универзитета и Економско - комерцијалне високе школе.
Директор Геолошког института.
Ректор Више педагошке школе.
Генерални директор Управе државних монопола.
Заменик врховног државног тужиоца.

II њруја 2 степена

Члан Државног савета.
Судија Касационог суда.
Члан Главне контроле.
Опуномоћени министар — изванредни посланик.
Стални делегат код Друштва народа.
Врховни инспектор.
Помоћник министра.

Претседник Апелационог суда.
 Претседник Управног суда.
 Заменик врховног државног тужиоца.
 Редовни професор универзитета и Економско-комерцијалне високе школе.
 Директор Геолошког института.
 Ректор Више педагошке школе.
 Управник Државне архиве у Београду.
 Управник Народне библиотеке у Београду.

Управник града Београда.
 Помоћник бана.
 Генерални директор Управе државних монопола.
 Управник Државне хипотекарне банке.
 Генерални директор Поштанске штедионице.

Шеф Централног пресбиороа.

III група 1 степена.

У више-ресора

Начелник министарства.

Врхова државна управа

Шеф Централног пресбиороа.
 Начелник Опште државне статистике.
 Начелник Општег одељења Претседништва Министарског савета.
 Главни секретар Државног савета.
 Начелник одељења Главне контроле.
 Шеф кабинета Претседништва Министарског савета.

Министарство правде

Потпретседник Апелационог суда.
 Виши државни тужилац.

Судски инспектор.
 Претседник Окружног суда.
 Претседник Трговачког суда.
 Судија Апелационог суда.
 Судија Управног суда.
 Врховни шеријатски судија.
 Заменик вишег државног тужиоца.
 Државни тужилац при Окружном суду у седишту Апелационог суда.
 Шеф Отсека за земљишне књиге.

Министарство просвете

Управник Државне архиве у Београду.
 Управник Народне библиотеке у Београду.
 Ванредни професор универзитета и Економско-комерцијалне високе школе.
 Редовни професор Више педагошке школе.
 Управник универзитетске библиотеке.
 Директор потпуне средње школе.
 Директор учитељске школе.
 Директор шеријатске судијске школе.
 Директор Велике медресе.
 Ректор (директор) Уметничке академије.
 Директор Музичке академије.
 Равнатељ Конзерваторија.
 Управник (директор, равнатељ) музеја.
 Управник народног позоришта у Београду, Загребу и Љубљани.
 Управник Државне штампарије у Београду.

Министарство иностраних послова

Генерални конзул.
 Стални делегат.

Дипломатски агент.
Саветник.

Министарство унутрашњих послова

Управник града Београда.
Помоћник бана.
Генерални инспектор.

Министарство финансија

Финансијски директор.
Државни правобранилац.
Помоћник генералног директора Управе државних монопола.

Министарство војске и морнарице

Инспектор техничке службе ваздухопловства.

Министарство грађевина

Генерални инспектор.

Министарство пољопривреде

Врховни аграрни повереник.
Директор Државне класне лутрије.

Министарство трговине и индустрије

Управник државне хипотекарне банке.
Претседник Управе за заштиту индустријске својине.
Директор Југословенске слободне зоне у Солуну.
Управник Средишне управе за мере и драгоцене метале.

Директор Завода за унапређење индустрије и занатства.

Директор Трговачке академије, Поморско-трговачке академије и Средње техничке школе.

Министарство социјалне политике и народног здравља

Генерални инспектор за хигијену.

Министарство саобраћаја

А. Управа пошта и телеграфа

Директор Дирекције пошта и телеграфа.

Б. Поштанска штедионица

Генерални директор.

III група 2 степена

У више ресора

Начелник министарства.
Инспектор министарства.
Виши саветник министарства.
Начелник одељења банске управе.

Врховна државна управа

Претседништво Министарског савета

Шеф Централног пресбирора.
Начелник Опште државне статистике.
Начелник Општег одељења Претседништва Министарског савета.
Шеф кабинета Претседништва Министарског савета.
Шеф отсека претседништва Министарског савета.

Шеф отсека Опште државне статистике.
Шеф отсека Централног пресбиороа.

Државни савет

Главни секретар Државног савета.

Главна контрола

Начелник одељења Главне контроле.
Шеф месне контроле при Финансијској дирекцији.

Министарство правде

Судски инспектор.
Претседник Окружног суда.
Претседник Трговачког суда.
Судија Апелационог суда.
Судија Управног суда.
Врховни шеријатски судија.
Шеф отсека за земљишне књиге.
Заменик вишег државног тужиоца.
Државни тужилац при Окружном суду у седишту Апелационог суда.
Судија Окружног, Трговачког и Среског суда.
Старешина Среског суда.
Секретар Касационог суда.
Државни тужилац.
Заменик Државног тужиоца.
Управник Казненог завода.

Министарство просвете

Управник Државне архиве у Београду.
Управник Народне библиотеке у Београду.

Ванредни професор Универзитета и Економско-комерцијалне високе школе.
Редовни професор Више педагошке школе.
Управник универзитетске библиотеке.
Секретар универзитета.
Директор потпуне средње школе.
Директор учитељске школе.
Директор шеријатске судијске школе.
Директор Велике медресе.
Ректор (директор) Уметничке академије.
Директор Музичке академије.
Равнатељ Конзерваторија.
Управник (директор, равнатељ) музеја.
Управник Народног позоришта у Београду, Загребу и Љубљани.
Управник Државне штампарије у Београду.
Професор средње и учитељске школе.

Министарство иностраних послова

Генерални конзул.
Стални делегат.
Дипломатски агент.
Саветник.

Министарство унутрашњих послова

Управник града Београда.
Генерални инспектор.
Помоћник управника града Београда.
Бански инспектор.
Окружни инспектор.
Срески начелник.

Министарство финансија

Финансијски директор.

Државни правобранилац.

Помоћник генералног директора Управе државних монопола.

Помоћник начелника Одељења државног рачуноводства и буџета.

Виши саветник Државног правобраниоштва.

Виши монополски саветник.

Помоћник финансијског директора.

Министарство војске и морнарице

Инспектор техничке службе ваздухопловства.

Технички помоћник Управника завода.

Инспектор техничке службе завода и установа.

Професор академије.

Министарство грађевина

Генерални инспектор.

Управник завода за метеорологију.

Министарство пољопривреде

Врховни аграрни повереник.

Директор Државне класне лутрије.

Директор дирекције свиларства.

Министарство трговине и индустрије

Управник Државне хипотекарне банке.

Претседник Управе за заштиту индустријске својине.

Управник Средишне управе за мере и драгоцене метале.

Директор Југословенске слободне зоне у Солуну.

Директор Завода за унапређивање индустрије и занатства.

Директор Трговачке академије, Поморско-трговачке академије и Средње техничке школе.

Главни секретар Државне хипотекарне банке.

Професор Трговачке академије, Поморско-трговачке академије и Средње техничке школе.

Министарство шума и рудника

Директор шума.

Рударски главар (сатник).

Централни директор државних рударских предузећа.

Министарство социјалне политике и народног здравља

Генерални инспектор за хигијену.

Директор централног хигијенског завода у Београду.

Директор школе народног здравља у Загребу.

Директор хигијенског завода.

Управник болнице.

Министарство саобраћаја

А. Управа пошта и телеграфа

Директор Дирекције пошта и телеграфа.

Б. Поштанска штедионица

Генерални директор.

IV група 1 степена

У више ресора

Инспектор министарства.
 Виши саветник министарства.
 Саветник министарства.
 Начелник одељења банске управе.
 Инспектор код банске управе.
 Виши саветник код банске управе.

Врховна државна управа

Претседништво Министарског савета

Шеф кабинета Претседништва Министарског савета.

Шеф отсека Претседништва Министарског савета.

Шеф отсека Опште државне статистике.
 Шеф отсека Централног пресбиоа.
 Шеф Статистичког уреда.
 Саветник Опште државне статистике.

Државни савет

Референт.

Главна контрола

Шеф месне контроле при Финансијској дирекцији.

Инспектор.
 Шеф отсека.
 Шеф месне контроле.

Министарство правде

Претседник Окружног суда.
 Претседник Трговачког суда.
 Судија Апелационог суда.

Судија Управног суда.

Заменик вишег државног тужиоца.

Државни тужилац при Окружном суду у седишту Апелационог суда.

Врховни шеријатски судија.

Судија окружног, трговачког и среског суда.

Старешина среског суда.

Секретар Касационог суда.

Државни тужилац.

Заменик државног тужиоца.

Секретар Апелационог суда.

Секретар Управног суда.

Управник Казненог завода.

Лекар Казненог завода.

Шеријатски судија.

Министарство просвете

Ванредни професор универзитета и Економско-комерцијалне високе школе.

Редовни професор Више педагошке школе.

Управник универзитетске библиотеке.

Секретар универзитета.

Директор потпуне средње школе.

Директор учитељске школе.

Директор шеријатске судијске школе.

Директор Велике медресе.

Ректор (директор) Уметничке академије.

Директор Музичке академије.

Равнатељ Конзерваторија.

Ректор (директор, равнатељ) музеја.

Управник Народног позоришта.

Управник Државне штампарије.

Директор непотпуне средње школе.

Бански школски надзорник.

Професор средње и учитељске школе.

Уредник „Службених новина”.
 Управник Геофизичког завода.
 Ванредни професор Више педагошке школе.

Доцент универзитета.
 Геолог, агрогеолог, хемичар и инжињер
 Геолошког института.

Помоћник управника универзитетске библиотеке.

Управник универзитетског узорног (огледног) добра.

Управник клиничке болнице.
 Управник ветеринарске клинике.
 Управник универзитетског завода.
 Универзитетски инжињер.

Просектор.
 Школски лекар.

Астрономски опсерватор.
 Опсерватор Геофизичког завода.
 Кустос (на универзитету).
 Библиотекар Народне библиотеке.
 Књижничар универзитетске библиотеке.
 Конзерватор музеја.

Архивар Државне архиве у Дубровнику
 и Скопљу.

Управник-архивар Државне архиве у Новом Саду.

Виши универзитетски учитељ вештина.
 Лектор универзитета.

Професор Уметничке академије.
 Професор Музичке академије.

Професор Конзерваторија.

Директор драме и опере.

Технички шеф Народног позоришта.

Сценограф Народног позоришта.

Редитељ Народног позоришта.

Капелник Народног позоришта.

Помоћник библиотекара Народне библиотеке.

Управник Државне библиотеке у Љубљани.

Референт Министарства.

Наставник Учитељске школе.

Министарство иностраних послова

Генерални конзул.

Стални делегат.

Дипломатски агент.

Саветник.

Библиотекар министарства.

Министарство унутрашњих послова

Помоћник Управника града Београда.

Бански инспектор.

Окружни инспектор.

Бански саветник.

Управник полиције.

Полициски инспектор.

Полициски саветник.

Срески начелник.

Претстојник полиције у градовима преко 30.000 становника.

Министарство финансија

Помоћник начелника Одељења државног рачуноводства и буџета.

Помоћник финансиског директора.

Виши финансиски саветник.

Виши саветник Државног правобраниоштва.

Саветник Државног правобраниоштва.

Виши монополски саветник.
Монополски саветник.

Министарство војске и морнарице

Инспектор техничке службе ваздухопловства.

Технички помоћник управника завода.
Инспектор техничке службе завода и установа.

Професор академије.
Начелник одељења.
Управник одељења радионице и лабораториума.

Инжињер.
Хемичар.
Свештеник.

Министарство грађевина

Управник завода за метеорологију.

Министарство пољопривреде

Директор дирекције свиларства.
Директор пољопривредне огледне и контролне станице.

Директор енолошке станице.
Директор државне ергеле.
Директор бактериолошког и серолошког завода.

Директор државног пољопривредног добра.
Шеф административног одељења Државне класне лутрије.

Министарство трговине и индустрије

Директор завода за унапређивање индустрије и занатства.

Главни секретар Државне хипотекарне банке.

Главни инспектор Државне хипотекарне банке.

Правобранилац Државне хипотекарне банке.

Шеф дирекције Државне хипотекарне банке.

Управник Главне филијале Државне хипотекарне банке.

Директор дворазредне трговачке школе.

Професор Трговачке академије, Поморско-трговачке академије и Средње техничке школе.

Министарство шума и рудника

Директор шума.

Рударски главар (сатник).

Централни директор државних рударских предузећа.

Рударски инспектор.

Виши саветник Дирекције шума.

Рударски виши саветник.

Директор рударске школе.

Директор рудника (жељезаре, соларе).

Министарство социјалне политике и народног здравља

Директор Централног хигијенског завода у Београду.

Директор Школе народног здравља у Загребу.

Директор хигијенског завода.

Управник болнице.

Шеф одељења болнице.

Шеф Ортопедског завода у Београду.

Шеф иселјеничког комесаријата у Загребу.

Управник дома слепих у Земуну.
Управник инвалидског завода.

Министарство саобраћаја

А. Управа пошта и телеграфа

Виши саветник Дирекције пошта и телеграфа.

Инспектор Дирекције пошта и телеграфа.

Б. Поштанска штедионица

Главни секретар.

Инспектор.

Директор филијале.

IV група 2 степена

У више ресора

Инспектор министарства.

Виши саветник министарства.

Саветник министарства.

Инспектор код банске управе.

Виши саветник код банске управе.

Саветник код банске управе.

Врховна државна управа

Претседништво Министарског савета

Шеф кабинета Претседништва Министарског савета.

Шеф отсека Претседништва Министарског савета.

Шеф отсека Опште државне статистике.

Шеф отсека Централног пресбиороа.

Шеф статистичког уреда.

Саветник Опште државне статистике.

Референт Централног пресбиороа.

Државни савет

Референт.

Главна контрола

Инспектор.

Шеф отсека.

Шеф месне контроле.

Министарство правде

Судија окружног, трговачког и среског суда.

Старешина среског суда.

Секретар Касационог суда.

Државни тужилац.

Заменик државног тужиоца.

Управник казног завода.

Секретар Апелационог суда.

Секретар Управног суда.

Лекар Казног завода.

Шеријатски судија.

Министарство просвете

Управник универзитетске библиотеке.

Директор шеријатске судијске школе.

Директор Велике медресе.

Ректор (директор) Уметничке академије.

Директор Музичке академије.

Равнатељ Конзерваторија.

Управник (директор, равнатељ) музеја.

Управник Народног позоришта.

Управник Државне штампарије.

Директор непотпуне средње школе.

Бански школски надзорник.

Професор средње и учитељске школе.

Уредник „Службених новина.”

Управник Геофизичког завода.
Ванредни професор Више педагошке школе.

Доцент универзитета.

Геолог, агрогеолог, хемичар и инжињер
Геолошког института.

Помоћник управника универзитетске библиотеке.

Управник универзитетског узорног (огледног) добра.

Управник клиничке болнице.

Управник ветеринарне клинике.

Управник универзитетског завода.

Универзитетски инжињер.

Просектор.

Школски лекар.

Астрономски опсерватор.

Опсерватор Геофизичког завода.

Кустос (на универзитету).

Библиотекар Народне библиотеке.

Књижничар универзитетске библиотеке.

Конзерватор музеја.

Архивар Државне архиве у Дубровнику
и Скопљу.

Управник-архивар Државне архиве у Новом Саду.

Виши универзитетски учитељ вештина.

Лектор универзитета.

Професор Уметничке академије.

Професор музичке академије.

Професор конзерваторија.

Директор драме и опере.

Технички шеф Народног позоришта.

Сценограф Народног позоришта.

Редитељ Народног позоришта.

Капелник Народног позоришта.

Помоћник библиотекара Народне библиотеке.

Управник Државне библиотеке у Љубљани.

Референт министарства.

Наставник учитељске школе.

Кустос музеја.

Асистент универзитета и Економско-комерцијалне високе школе.

Пољопривредни пристав универзитета.

Асистент универзитетске библиотеке.

Асистент музеја.

Асистент Геофизичког завода.

Помоћник конзерватора музеја.

Млађи секретар универзитета.

Секретар факултета и Економско-комерцијалне високе школе.

Министарство иностраних послова

Генерални конзул.

Стални делегат.

Дипломатски агент.

Саветник.

Библиотекар министарства.

Министарство унутрашњих послова

Помоћник управника града Београда.

Бански инспектор.

Окружни инспектор.

Бански саветник.

Управник полиције.

Полицијски инспектор.

Полицијски саветник.

Срески начелник.

Претстојник полиције у градовима преко 30.000 становника.

Министарство финансија

Помоћник начелника одељења државног
рачуноводства и буџета.

Помоћник финансијског директора.

Виши финансијски саветник.

Финансијски саветник.

Виши саветник државног правобраниоштва.

Саветник државног правобраниоштва.

Виши монополски саветник.

Монополски саветник.

Министарство војске и морнарице

Професор академије.

Начелник одељења.

Управник одељења, радионице и лабора-
ториума.

Помоћник начелника одељења.

Помоћник управника одељења, радиони-
це и лабораториума.

Шеф отсека.

Инжињер.

Хемичар.

Свештеник.

Министарство грађевина

Управник завода за метеорологију.

Министарство пољопривреде

Директор дирекције свиларства.

Директор пољопривредне огледне и кон-
тролне станице.

Директор енолошке станице.

Директор државне ергеле.

Директор бактериолошког и серолошког
завода.

Директор држ. пољопривредног добра.
Шеф административног одељења држав-
не класне лутрије.

Министарство трговине и индустрије

Главни секретар Држ. хипотекарне банке.
Главни инспектор Државне хипотекарне
банке.

Правобранилац Држ. хипотекарне банке.
Шеф дирекције Држ. хипотекарне банке.
Управник Главне филијале Државне хи-
потекарне банке.

Директор дворазредне трговачке школе.
Професор Трговачке академије, Поморско-
трговачке академије и Средње техничке школе.

Министарство шума и рудника

Виши саветник Дирекције шума.

Рударски виши саветник.

Директор рударске школе.

Директор рудника (жељезаре, соларе).

Управник рудничке гране.

Саветник Дирекције шума.

Шумарски саветник.

Рударски саветник.

Министарство социјалне политике и народног здравља

Директор хигијенског завода.

Управник болнице.

Шеф одељења болнице.

Примарни лекар.

Шеф апотеке.

Шеф ортопедског завода у Београду.

Шеф исељеничког комесаријата у За-
гребу.

Управник дома слепих у Земуну.
Управник инвалидског завода.

Министарство саобраћаја

А. Управа пошта и телеграфа

Виши саветник Дирекције пошта и телеграфа.

Инспектор Дирекције пошта и телеграфа.
Саветник Дирекције пошта и телеграфа.

Б. Поштанска штедионица

Главни секретар Поштанске штедионице.
Инспектор Поштанске штедионице.
Директор филијале.

V трупца.

У више ресора

Саветник код банске управе (§ 45, ст. 3).
Виши секретар министарства (§ 45, ст. 3).
Секретар министарства (§ 45, ст. 3).

Врховна државна управа

Претседништво Министарског савета

Саветник Опште државне статистике (§ 45, ст. 3).

Референт, лектор, редактор, секретар, дописник и администратор Централног пресби-роа (§ 45, ст. 3).

Секретар Претседништва Министарског савета (§ 45, ст. 3).

Секретар Опште државне статистике (§ 45, ст. 3).

Статистички инспектор (§ 45, ст. 2).

Државни савет

Референт (§ 45, ст. 3).

Секретар (§ 45, ст. 3).

Главна контрола

Шеф Месне контроле (§ 45, ст. 3).

Секретар (§ 45, ст. 3).

Рачуноиспитач (§ 45, ст. 2).

Министирство правде

Судија окружног, трговачког и среског суда (§ 45, ст. 3).

Старешина среског суда (§ 45, ст. 3).

Секретар Касационог суда (§ 45, ст. 3).

Државни тужилац (§ 45, ст. 3).

Заменик државног тужиоца (§ 45, ст. 3).

Управник казног завода (§ 45, ст. 3).

Секретар Апелационог суда (§ 45, ст. 3).

Секретар Управног суда (§ 45, ст. 3).

Помоћник управника казног завода (§ 45, ст. 3).

Лекар казног завода (§ 45, ст. 3).

Шеријатски судија (§ 45, ст. 2 и 3).

Управник Завода за васпитање и поправљање малолетника (§ 45, ст. 2 и 3).

Инспектор Земљишне књиге (§ 45, ст. 2).

Директор Земљишне књиге (§ 45, ст. 2).

Директор канцеларије виших судова и Министарства правде (§ 45, ст. 2).

Свештеночувар војничких гробаља (§ 45, ст. 2 и 3).

Министарство просвете

Управник (директор, равнатељ) музеја (§ 45, ст. 3).

Управник народ. позоришта (§ 45, ст. 3).
 Управник Државне штампарије (§ 45, ст. 2 и 3).
 Директор непотпуне средње школе (§ 45, ст. 3).
 Бански школски надзорник (§ 45, ст. 3).
 Професор средње и учитељске школе (§ 45, ст. 3).
 Уредник Службених новина (§ 45, ст. 2 и 3).
 Управник Геофизичког завода (§ 45, ст. 3).
 Доцент универзитета (§ 45, ст. 3).
 Ванредни професор Више педагошке школе (§ 45, ст. 3).
 Геолог, агрогеолог, хемичар и инжињер Геолошког института (§ 45, ст. 3).
 Помоћник управника универзитетске библиотеке (§ 45, ст. 3).
 Управник универзитетског узорног (угледног) добра (§ 45, ст. 3).
 Управник клиничке болнице (§ 45, ст. 3).
 Управник ветеринарске клинике (§ 45, став 3).
 Управник универзитетског завода (§ 45, став 3).
 Универзитетски инжињер (§ 45, ст. 3).
 Просектор (§ 45, ст. 3).
 Школски лекар (§ 45, ст. 3).
 Астрономски опсерватор (§ 45, ст. 3).
 Опсерватор Геофизичког завода (§ 45, став 3).
 Кустос (на универзитету) (§ 45, ст. 3).
 Библиотекар Народне библиотеке (§ 45, став 3).
 Књижничар универзитетске библиотеке (§ 45, став 3).

Конзерватор музеја (§ 45, ст. 3).
 Архивар Државне архиве у Дубровнику и Скопљу (§ 45, ст. 3).
 Управник-архивар Државне архиве у Новом Саду (§ 45, ст. 3).
 Виши универзитетски учитељ вештина (§ 45, став 3).
 Лектор универзитета (§ 45, ст. 3).
 Бански школски надзорник (§ 45, ст. 3).
 Професор уметничке академије (§ 45, став 3).
 Професор Музичке академије (§ 45, ст. 3).
 Професор Конзерваторија (§ 45, ст. 3).
 Директор драме и опере (§ 45, ст. 3).
 Технички шеф Народног позоришта (§ 45, став 3).
 Сценограф Нар. позоришта (§ 45, ст. 3).
 Редитељ Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).
 Капелник Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).
 Помоћник библиотекара Народне библиотеке (§ 45, ст. 3).
 Управник Државне библиотеке у Љубљани (§ 45, ст. 3).
 Референт Министарства (§ 45, ст. 3).
 Кустос музеја (§ 45, ст. 3).
 Асистент универзитета и Економске комерцијалне високе школе (§ 45, ст. 3).
 Пољопривредни пристав универзитета (§ 45, став 3).
 Асистент универзитетске библиотеке (§ 45, став 3).
 Асистент музеја (§ 45, ст. 3).
 Асистент Геофизичког завода (§ 45, ст. 3).
 Помоћник конзерватора музеја (§ 45, ст. 3).

Млађи секретар универзитета (§ 45, ст. 3).

Секретар факултета и Економске комерцијалне високе школе (§ 45, ст. 3).

Секретар Народног позоришта (§ 45, став 3).

Секретар Државне архиве (§ 45, ст. 3).

Управитељ Грађанске школе (§ 45, ст. 2).

Шеф рачуноводства универзитета (§ 45, став 2).

Срески школски надзорник (§ 45, ст. 2).

Помоћни референт министарства (§ 45, став 2).

Наставник Учитељске школе (§ 45, став 2 и 3).

Наставник Грађанске школе (§ 45, ст. 2).

Наставник школе за дефектну децу (§ 45, став 2).

Учитељ народне школе (§ 45, ст. 2).

Учитељ вештина Универзитета, средње и учитељске школе (§ 45, ст. 2).

Учитељ Уметничке академије (§ 45, ст. 2).

Учитељ Музичке академије (§ 45, ст. 2).

Учитељ Конзерваторија (§ 45, ст. 2).

Учитељ Шеријатске судијске школе (§ 45, став 2).

Учитељ Велике медресе (§ 45, ст. 2).

Главни фактор Државне штампарије (§ 45, став 2).

Помоћник уредника „Службених новина“ (§ 45, ст. 2 и 3).

Министарство иностраних послова

Библиотекар министарства (§ 45, ст. 3).

Конзул (§ 45, ст. 3).

Секретар (§ 45, ст. 3).

Министарство унутрашњих послова

Полицијски инспектор (§ 45, ст. 3).

Полицијски саветник (§ 45, ст. 3).

Срески начелник (§ 45, ст. 2 и 3).

Претстојник полиције у градовима преко 30.000 становника (§ 45, ст. 3).

Срески подначелник (§ 45, ст. 2 и 3).

Претстојник полиције у градовима испод 30.000 становника (§ 45, ст. 3).

Старешина кварта (§ 45, ст. 2 и 3).

Виши полицијски комесар (§ 45, ст. 2 и 3).

Политичко-управни секретар (§ 45, ст. 3).

Министарство финансија

Финансијски саветник (§ 45, ст. 3).

Виши финансијски секретар (§ 45, ст. 3).

Виши монополски секретар (§ 45, ст. 3).

Виши секретар државног правобраниоштва (§ 45, ст. 3).

Виши рачунски инспектор (§ 45, ст. 2).

Виши катастарски инспектор (§ 45, ст. 2).

Виши порески инспектор (§ 45, ст. 2).

Виши царински инспектор (§ 45, ст. 2).

Виши монополски инспектор (§ 45, ст. 2).

Инспектор финансијске контроле (§ 45, ст. 2).

Министарство војске и марнарице

Професор академије (§ 45, ст. 3).

Помоћник начелника одељења (§ 45, ст. 3).

Помоћник управника одељења, радионице и лабораториума (§ 45, ст. 3).

Шеф отсека, секције, лабораториума (§ 45, ст. 3).

Технички помоћник шефа отсека (§ 45, ст. 3).

Инжињер (§ 45, ст. 3).

Хемичар (§ 45, ст. 3).

Свештеник (§ 45, ст. 2 и 3).

Наставник-учитељ војних школа (§ 45, ст. 2).

Надзорник радионице - построја (§ 45, ст. 2).

Министарство грађевина

Управник завода за метеорологију (§ 45, ст. 3).

Министарство пољопривреде

Директор пољопривредне огледне и контролне станице (§ 45, ст. 3).

Директор државне ергеле (§ 45, ст. 3).

Директор бактериолошког и серолошког завода (§ 45, ст. 3).

Директор државног пољопривредног добра (§ 45, ст. 3).

Виши геометар министарства (§ 45, ст. 2).

Аграрни референт министарства (§ 45, ст. 2).

Министарство трговине и индустрије

Директор дворазредне трговачке школе (§ 45, ст. 3).

Професор Трговачке академије, Поморско-трговачке академије и Средње техничке школе (§ 45, ст. 3).

Директор стручне занатске школе (§ 45, ст. 3).

Управитељ стручне занатске школе (§ 45, ст. 2).

Наставник дворазредне трговачке школе и стручне занатске школе (§ 45, ст. 2).

Школски референт (§ 45, ст. 2).

Банкарски ревизор (§ 45, ст. 2).

Шеф одељења Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2 и 3).

Правни референт Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 3).

Виши чиновник Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 3).

Шеф агенције Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2 и 3).

Заповедник школског брода (§ 45, ст. 2).

Министарство шума и рудника

Директор рудника (жељезаре, соларе) (§ 45, ст. 3).

Управник рудничке гране (§ 45, ст. 3).

Саветник Дирекције шума (§ 45, ст. 3).

Шумарски саветник (§ 45, ст. 3).

Рударски саветник (§ 45, ст. 3).

Виши геометар (§ 45, ст. 2).

Виши рачунски инспектор у Министарству (§ 45, ст. 2).

Шеф одељка за рачуноводство и финансије Централне дирекције државних рударских предузећа (§ 45, ст. 2).

Технички инспектор (§ 45, ст. 2).

Министарство сацијалне политике и народног здравља

Шеф ортопедског завода у Београду (§ 45, ст. 3).

Шеф исељеничког комесаријата у Загребу (§ 45, ст. 3).

Управник дома слепих у Земуну (§ 45, ст. 3).

Управник инвалидског завода (§ 45, ст. 3).

Шеф одељења болнице (§ 45, ст. 3).

Примарни лекар (§ 45, ст. 3).

Шеф апотеке (§ 45, ст. 3).

Асистент (§ 45, ст. 3).

Апотекар (§ 45, ст. 3).

Министарство саобраћаја

А. Управа пошта и телеграфа

Саветник Дирекције пошта и телеграфа (§ 45, ст. 3).

Управник поште, телеграфа и телефона (§ 45, ст. 2).

Управник поштанско-царинског магацина (§ 45, ст. 2).

Б. Поштанска штедионица

Инспектор филијале (§ 45, ст. 3).

Секретар Поштанске штедионице (§ 45, ст. 3).

Главни управник промета Поштанске штедионице (§ 45, ст. 2).

Главни књиговођа Поштанске штедионице (§ 45, ст. 2).

Управник промета филијале (§ 45, ст. 2).

Шеф књиговодства филијале (§ 45, ст. 2).

Главни благајник (§ 45, ст. 2).

VI група

У више ресора

Секретар министарства (§ 45, ст. 3).

Виши пристав Министарства и код банске управе (§ 45, ст. 3).

Помоћни секретар (§ 45, ст. 2).

Врховна државна управа

Претседништво министарског савета

Референт, лектор, редактор, секретар, дописник и администратор централног пресбиороа (§ 45, ст. 3).

Секретар Претседништва Министарског савета (§ 45, ст. 3).

Секретар Опште државне статистике (§ 45, ст. 3).

Статистички ревизор (§ 45, ст. 2).

Шеф отсека рачуноводства Председништва Министарског савета (§ 45, ст. 2).

Књиговођа отсека рачуноводства Председништва Министарског савета (§ 45, ст. 2).

Књиговођа Опште државне статистике (§ 45, ст. 2).

Државни савет

Секретар Државног савета (§ 45, ст. 3).

Главна контрола

Шеф месне контроле (§ 45, ст. 3).

Секретар Главне контроле (§ 45, ст. 3).

Рачуноиспитач (§ 45, ст. 2).

Канцеларија Краљевских ордена

Секретар канцеларије Краљевског Ордена (§ 45, ст. 3).

Благајник канцеларије Краљевских Ордена (§ 45, ст. 2).

Министарство правде

Судија окружног, трговачког и среског суда (§ 45, ст. 3).

- Старешина среског суда (§ 45, ст. 3).
 Секретар Касационог суда (§ 45, ст. 3).
 Секретар Апелационог суда (§ 45, ст. 3).
 Секретар Управног суда (§ 45, ст. 3).
 Заменик Државног тужиоца (§ 45, ст. 3).
 Помоћник управника Казненог завода (§ 45, ст. 3).
 Лекар Казненог завода (§ 45, ст. 3).
 Управник Завода за васпитање и поправљање малолетника (§ 45, ст. 2 и 3).
 Шеријатски судија (§ 45, ст. 2 и 3).
 Директор Земљишне књиге (§ 45, ст. 2).
 Директор канцеларије виших судова и Министарства правде (§ 45, ст. 2).
 Водитељ земљишне књиге (грунтовничар) (§ 45, ст. 2).
 Интабулациони протоколиста (§ 45, ст. 2).
 Економ Министарства (§ 45, ст. 2).
 Рачуновођа (§ 45, ст. 2).
 Свештеночувар војничких гробаља (§ 45, ст. 2 и 3).
 Канцеларијски чиновник (§ 45, ст. 2).

Министарство просвете

- Бански школски надзорник (§ 45, ст. 3).
 Професор средње и учитељске школе (§ 45, ст. 3).
 Уредник „Службених новина” (§ 45, ст. 2 и 3).
 Ванредни професор Више педагошке школе (§ 45, ст. 3).
 Доцент универзитета (§ 45, ст. 3).
 Геолог, агрогеолог, хемичар и инжењер Геолошког института (§ 45, ст. 3).
 Управник универзитетског (огледног) добра (§ 45, ст. 3).

- Управник клиничке болнице (§ 45, ст. 3).
 Управник ветеринарске клинике (§ 45, ст. 3).
 Управник универзитетског завода (§ 45, ст. 3).
 Универзитетски инжењер (§ 45, ст. 3).
 Просектор (§ 45, ст. 3).
 Школски лекар (§ 45, ст. 3).
 Астрономски опсерватор (§ 45, ст. 3).
 Опсерватор Геофизичког завода (§ 45, ст. 3).
 Кустос (на универзитету) (§ 45, ст. 3).
 Библиотекар Народне библиотеке (§ 45, ст. 3).
 Књижничар универзитетске библиотеке (§ 45, ст. 3).
 Архивар Државне архиве у Дубровнику и Скопљу (§ 45, ст. 3).
 Управник-архивар Државне архиве у Новом Саду (§ 45, ст. 3).
 Виши универзитетски учитељ вештина (§ 45, ст. 3).
 Лектор универзитета (§ 45, ст. 3).
 Професор Уметничке академије (§ 45, ст. 3).
 Професор Музичке академије (§ 45, ст. 3).
 Професор Конзерваторија (§ 45, ст. 3).
 Технички шеф Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).
 Сценограф Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).
 Редитељ Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).
 Капелник Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).

Помоћник библиотекара Народне библиотеке (§ 45, ст. 3).

Кустос музеја (§ 45, ст. 3).

Асистент универзитета и Економско-комерцијалне високе школе (§ 45, ст. 3).

Пољопривредни пристав универзитета (§ 45, ст. 3).

Асистент университетске библиотеке (§ 45, ст. 3).

Асистент музеја (§ 45, ст. 3).

Асистент Геофизичког завода (§ 45, ст. 3).

Помоћник конзерватора музеја (§ 45, ст. 3).

Млађи секретар Универзитета (§ 45, ст. 3).

Секретар факултета и Економско-комерцијалне високе школе (§ 45, ст. 2 и 3).

Секретар Народног позоришта, (§ 45, ст. 3).

Секретар Државне архиве (§ 45, ст. 3).

Шеф рачуноводства универзитета (§ 45, ст. 2).

Срески школски надзорник (§ 45, ст. 2).

Помоћни референт Министарства (§ 45, ст. 2).

Наставник Учитељске школе (§ 45, ст. 2 и 3).

Наставник Грађанске школе (§ 45, ст. 2).

Наставник школе за дефектну децу (§ 45, ст. 2).

Учитељ народне школе (§ 45, ст. 2).

Учитељ вештина универзитета, средње и учитељске школе (§ 45, ст. 2).

Учитељ Уметничке академије (§ 45, ст. 2).

Учитељ Музичке академије (§ 45, ст. 2).

Учитељ Конзерваторија (§ 45, ст. 2).

Учитељ шеријатске судијске школе (§ 45, ст. 2).

Учитељ Велике медресе (§ 45, ст. 2).

Учитељица школе за домаћице (§ 45, ст. 2).

Забавиља (§ 45, ст. 2).

Главни фактор Државне штампарије (§ 45, ст. 2).

Помоћник уредника „Службених новина” (§ 45, ст. 2 и 3).

Архивар Државне архиве у Загребу (§ 45, ст. 2).

Економ Министарства (§ 45, ст. 2).

Статистичар Министарства (§ 42, ст. 2).

Библиотекар факултетске библиотеке (§ 45, ст. 2).

Управник универзитетских добара (§ 45, ст. 2).

Књиговођа (универзитет) (§ 45, ст. 2).

Књиговођа Геолошког института (§ 45, ст. 2).

Благајник (§ 45, ст. 2).

Секретар средње и учитељске школе и уметничке и музичке академије (§ 45, ст. 2).

Секретар библиотеке (§ 45, ст. 2).

Руководилац библиотеке (§ 45, ст. 2).

Члан Надзорног позоришта (§ 45, ст. 2).

Економ Народног позоришта (§ 45, ст. 2).

Надзорник зграде Народног позоришта (§ 45, ст. 2).

Фактор Државне штампарије (§ 45, ст. 2).

Шеф радионице Државне штампарије (§ 45, ст. 2).

Економ Државне штампарије (§ 45, ст. 2).

Магационер Државне штампарије (§ 45, ст. 2).

Картограф (универзитет) (§ 45, ст. 2).
 Опсерватор (§ 45, ст. 2).
 Дентист (§ 45, ст. 2).
 Надзорник универзитетског завода (§ 45, ст. 2).
 Шеф универзитетске радионице (§ 45, ст. 2).
 Радионички пословођа (§ 45, ст. 2).
 Стручни мајстор (универзитет) (§ 45, ст. 2).
 Калкулатор (§ 45, ст. 2).
 Цртач (§ 45, ст. 2).
 Вртар (универзитет) (§ 45, ст. 2).
 Фотограф (§ 45, ст. 2).
 Лаборант (универзитет) (§ 45, ст. 2).
 Болничар (§ 45, ст. 2).
 Нудиља (§ 45, ст. 2).

Министарство иностраних послова

Библиотекар Министарства (§ 45, ст. 3).
 Секретар Посланства (§ 45, ст. 3).
 Вицеконзул (§ 45, ст. 3).
 Старешина канцеларије (§ 45, ст. 2).

Министарство унутрашњих послова

Срески начелник (§ 45, ст. 2 и 3).
 Претстојник полиције у градовима са преко 30.000 становника (§ 45, ст. 3).
 Срески подначелник (§ 45, ст. 2 и 3).
 Претстојник полиције у градовима са испод 30.000 становника (§ 45, ст. 3).
 Старешина кварта (§ 45, ст. 2 и 3).
 Виши полицијски комесар (§ 45, ст. 2 и 3).
 Политичко-управни секретар (§ 45, ст. 3).
 Полицијски комесар (§ 45, ст. 2 и 3).
 Заповедник полицијски страже (§ 45, ст. 2 и 3).

Шеф полицијске страже (§ 45, ст. 2 и 3).
 Шеф полицијских агената (§ 45, ст. 2 и 3).

Министарство финансија

Финансијски секретар (§ 45, ст. 3).
 Монополски секретар (§ 45, ст. 3).
 Секретар државног правобраниоштва (§ 45, ст. 3).
 Рачунски инспектор (§ 45, ст. 2).
 Катастарски инспектор (§ 45, ст. 2).
 Виши катастарски геоматар (§ 45, ст. 2).
 Виши катастарски агроном (§ 45, ст. 2).
 Порески инспектор (§ 45, ст. 2).
 Виши порески контролор (§ 45, ст. 2).
 Царински инспектор (§ 45, ст. 2).
 Виши царински контролор (§ 45, ст. 2).
 Монополски инспектор (§ 45, ст. 2).
 Виши монополски контролор (§ 45, ст. 2).
 Виши повереник финансијске контроле (§ 45, ст. 2).

Министарство војске и морнарице

Професор академије (§ 45, ст. 3).
 Технички помоћник шефа отсека (§ 45, ст. 3).
 Шеф секције, лабораториума (§ 45, ст. 3).
 Инжињер (§ 45, ст. 3).
 Хемичар (§ 45, ст. 3).
 Свештеник (§ 45, ст. 2 и 3).
 Наставник-учитељ војних школа (§ 45, став 2).
 Надзорник радионице - построја (§ 45, ст. 2).
 Техничар-технички чиновник (§ 45, ст. 2).

Вештак: картограф, гравер, репродукциони фотограф, сликар, литограф, каменоштампар (§ 45, ст. 2).

Цртач-конструктор (§ 45, ст. 2).

Шеф архиве (§ 45, ст. 2).

Технички фактор (§ 45, ст. 2).

Административни фактор (§ 45, ст. 2).

Коректор (§ 45, ст. 2).

Геометар (§ 45, ст. 2).

Сестра нудиља (§ 45, ст. 2).

Помоћник надзорника радионице построја (§ 45, ст. 2).

Пословођа (§ 45, ст. 2).

Шеф радионице (§ 45, ст. 2).

Технички цртач (§ 45, ст. 2).

Лаборант (§ 45, ст. 2).

Књиговођа, деловођа (§ 45, ст. 2).

Библиотекар (§ 45, ст. 2).

Бежичар-телеграфист (§ 45, ст. 2).

Метеоролог (§ 45, ст. 2).

Министарство грађевина

Техничар (§ 45, ст. 2).

Административни чиновник (§ 45, ст. 2).

Рачунски чиновник (§ 45, ст. 2).

Министарство пољопривреде

Виши геометар (§ 45, ст. 2).

Виши статистичар (§ 45, ст. 2).

Аграрни референт министарства, банске управе и среског начелства (§ 45, ст. 2).

Виши ревизор (§ 45, ст. 2).

Технички директор фабрике свиле (§ 45, ст. 2).

Шеф одељења (осим административног) у Државној класној лутрији (§ 45, ст. 2).

Чиновник Класне лутрије (§ 45, ст. 2).

Министарство трговине и индустрије

Професор Трговачке академије, Поморско-трговачке академије и Средње техничке школе (§ 45, ст. 3).

Управитељ стручне занатске школе (§ 45, ст. 2).

Наставник дворазредне трговачке школе и стручне занатске школе (§ 45, ст. 2).

Школски референт (§ 45, ст. 2).

Банкарски ревизор (§ 45, ст. 2).

Шеф одељења Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2 и 3).

Правни референт Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 3).

Виши чиновник Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 3).

Шеф агенције Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2 и 3).

Књиговођа Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2).

Контролор мера (§ 45, ст. 2).

Предметни учитељ (§ 45, ст. 2).

Стручни учитељ (§ 45, ст. 2).

Заповедник школског брода (§ 45, ст. 2).

Први часник школског брода (§ 45, ст. 2).

Први стројар школског брода (§ 45, ст. 2).

Министарство шума и рудника

Директор рудника (§ 45, ст. 3).

Управник рудничке гране (§ 45, ст. 3).

Шумарски саветник (§ 45, ст. 3).

Рударски саветник (§ 45, ст. 3).

Виши шумарски повереник (§ 45, ст. 2).

Виши геометарски повереник (§ 45, ст. 2).

Рачунски инспектор (§ 45, ст. 2).

Шеф одељка за рачуноводство и финансије Централне дирекције државних рударских предузећа (§ 45, ст. 2).

Шеф рачуноводства Дирекције рудника, (жељезаре, соларе) (§ 45, ст. 2).

Технички виши надзорник (§ 45, ст. 2).

Економ Министарства (§ 45, ст. 2).

Министарство социјалне политике и народног здравља

Управник Инвалидског завода (§ 45, ст. 3).

Примарни лекар (§ 45, ст. 3).

Шеф апотеке (§ 45, ст. 3).

Асистент (§ 45, ст. 3).

Апотекар (§ 45, ст. 3).

Управник Инвалидског дома (§ 45, ст. 2).

Управник Дечјег дома (§ 45, ст. 2).

Шеф ортопедске радионице (§ 45, ст. 2).

Административни чиновник (§ 45, ст. 2).

Технички чиновник, (§ 45, ст. 2).

Економ (§ 45, ст. 2).

Књиговођа (§ 45, ст. 2).

Статистичар (§ 45, ст. 2).

Здравствени помоћник (§ 45, ст. 2).

Нудиља, сестра-помоћница (§ 45, ст. 2).

Министарство саобраћаја

А. Управа пошта и телеграфа

Управник поште, телеграфа и телефона (§ 45, ст. 2).

Управник поштанско-царинског магацина (§ 45, ст. 2).

Техничар (§ 45, ст. 2).

Административни чиновник (§ 45, ст. 2).

Рачунски чиновник (§ 45, ст. 2).

Поштанско-телеграфски чиновник (§ 45, ст. 2).

Б. Поштанска штедионица

Секретар Поштанске штедионице (§ 45, ст. 3).

Секретар филијале (§ 45, ст. 3).

Главни управник промета Поштанске штедионице (§ 45, ст. 2).

Главни књиговођа Поштанске штедионице (§ 45, ст. 2).

Управник промета филијале (§ 45, ст. 2).

Шеф књиговодства филијале (§ 45, ст. 2).

Главни благајник (§ 45, ст. 2).

Поштанско-штедионички чиновник (§ 45, ст. 2).

VII група

У више ресора

Виши пристав министарства и код банске управе (§ 45, ст. 3).

Пристав министарства (§ 45, ст. 3).

Помоћни секретар (§ 45, ст. 2).

Главни архивар (шеф архиве) (§ 45, ст. 1).

Врховна државна управа

Претседништво Министарског савета

Лектор, редактор, секретар, дописник, администратор централног пресбиороа (§ 45, ст. 3).

Секретар Претседништва Министарског савета (§ 45, ст. 3).

Секретар Опште државне статистике (§ 45, ст. 3).

Статистички ревизор (§ 45, ст. 2).

Књиговођа отсека Опште државне статистике (§ 45, ст. 2).

Државни савет

Секретар (§ 45, ст. 3).

Писар (§ 45, ст. 3).

Главна контрола

Секретар (§ 45, ст. 3).

Писар (§ 45, ст. 3).

Рачуноиспитач (§ 45, ст. 2).

Канцеларија Краљевских ордена

Секретар канцеларије Краљевских ордена (§ 45, ст. 3).

Министарство правде

Судија окружног, трговачког и среског суда (§ 45, ст. 3).

Секретар Касационог суда (§ 45, ст. 3).

Секретар Апелационог суда (§ 45, ст. 3).

Секретар Управног суда (§ 45, ст. 3).

Заменик државног тужиоца (§ 45, ст. 3).

Помоћник управника казненог завода (§ 45, ст. 3).

Лекар Казненог завода (§ 45, ст. 3).

Управник Завода за васпитање и поправљање малолетника (§ 45, ст. 2).

Шеријатски судија (§ 45, ст. 2 и 3).

Директор канцеларије виших судова и Министарства правде (§ 45, ст. 2).

Водитељ земљишне књиге (грунтовничар) (§ 45, ст. 2).

Интабулациони протоколиста (§ 45, ст. 2).

Економ министарства (§ 45, ст. 2).

Канцеларијски чиновник (§ 45, ст. 2).

Рачуновођа (§ 45, ст. 2).

Управник апсане окружног суда (§ 45, ст. 1).

Свештеночувар војничких гробаља (§ 45, ст. 2 и 3).

Министарство просвете

Професор средње и учитељске школе (§ 45, ст. 3).

Ванредни професор Више педагошке школе (§ 45, ст. 3).

Доцент универзитета (§ 45, ст. 3).

Геолог, агрогеолог, хемичар и инжињер, геолошког института (§ 45, ст. 3).

Управник универзитетског узорног (угледног) добра (§ 45, ст. 3).

Управник клиничке болнице (§ 45, ст. 3).

Управник ветеринарске клинике (§ 45, ст. 3).

Управник универзитетског завода (§ 45, ст. 3).

Универзитетски инжињер (§ 45, ст. 3).

Просектор (§ 45, ст. 3).

Школски лекар (§ 45, ст. 3).

Астрономски опсерватор (§ 45, ст. 3).

Опсерватор Геофизичког завода (§ 45, ст. 3).

Кустос (на универзитету) (§ 45, ст. 3).

Библиотекар Народне библиотеке (§ 45, ст. 3).

Књижничар универзитетске библиотеке (§ 45, ст. 3).

Архивар Државне архиве у Дубровнику и Скопљу (§ 45, ст. 3).

Управник-архивар Државне архиве у Новом Саду (§ 45, ст. 3).

- Виши универзитетски учитељ вештина (§ 45, ст. 3).
 Лектор универзитета (§ 45, ст. 3).
 Професор Уметничке академије (§ 45, ст. 3).
 Професор Музичке академије (§ 45, ст. 3).
 Професор Конзерваторија (§ 45, ст. 3).
 Технички шеф Народног позоришта (§ 45, ст. 3).
 Сценограф Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).
 Редитељ народног позоришта (§ 45, ст. 3).
 Капелник Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).
 Помоћник библиотекара Народне библиотеке (§ 45, ст. 3).
 Кустос музеја (§ 45, ст. 3).
 Асистент универзитета и Економско-комерцијалне високе школе (§ 45, ст. 3).
 Пољопривредни пристав универзитета (§ 45, ст. 3).
 Асистент музеја (§ 45, ст. 3).
 Асистент Геофизичког завода (§ 45, ст. 3).
 Помоћник (адјункт) Музеја (§ 45, ст. 3).
 Млађи секретар Универзитета (§ 45, ст. 3).
 Секретар факултета и Економско-комерцијалне високе школе (§ 45, ст. 2 и 3).
 Секретар Народног позоришта (§ 45, ст. 3).
 Секретар Државне архиве (§ 45, ст. 3).
 Срески школски надзорник (§ 45, ст. 2).
 Помоћни референт министарства (§ 45, ст. 2).
 Наставник Учитељске школе (§ 45, ст. 2 и 3).
 Наставник Грађанске школе (§ 45, ст. 2).

- Наставник школе за дефектну децу (§ 45, ст. 2).
 Учитељ Народне школе (§ 45, ст. 2).
 Учитељ вештина универзитета, средње и учитељске школе (§ 45, ст. 2).
 Учитељ Уметничке академије (§ 45, ст. 2).
 Учитељ Музичке академије (§ 45, ст. 2).
 Учитељ Конзерваторија (§ 45, ст. 2).
 Учитељ шеријатске судијске школе (§ 45, ст. 2).
 Учитељ Велике медресе (§ 45, ст. 2).
 Учитељица школе за домаћице (§ 45, ст. 1 и 2).
 Забавиља (§ 45, ст. 1 и 2).
 Уредник „Службених новина” (§ 45, ст. 2).
 Помоћник уредника „Службених новина” (§ 45, ст. 2 и 3).
 Архивар Државне архиве у Загребу (§ 45, ст. 2).
 Економ министарства (§ 45, ст. 2).
 Статистичар министарства (§ 45, ст. 2).
 Библиотекар факултетске библиотеке (§ 45, ст. 2).
 Управник универзитетских добара (§ 45, ст. 2).
 Књиговођа (универзитет) (§ 45, ст. 2).
 Књиговођа Геолошког института (§ 45, ст. 2).
 Благајник (§ 45, ст. 2).
 Секретар средње и учитељске школе и уметничке и музичке академије (§ 45, ст. 2).
 Секретар библиотеке (§ 45, ст. 2).
 Руковалац библиотеке (§ 45, ст. 2).
 Члан Народног позоришта (§ 45, ст. 1 и 2).
 Економ народног позоришта (§ 45, ст. 2).

- Надзорник зграде Народног позоришта (§ 45, ст. 2).
 Фактор Државне штампарије (§ 45, ст. 1 и 2).
 Шеф радионице Државне штампарије (§ 45, ст. 1 и 2).
 Економ Државне штампарије (§ 45, ст. 1 и 2).
 Магационер Државне штампарије (§ 45, ст. 1 и 2).
 Стручни мајстор Државне штампарије (§ 45, ст. 1 и 2).
 Картограф (универзитет) (§ 45, ст. 2).
 Опсерватор (§ 45, ст. 2).
 Дентист (§ 45, ст. 2).
 Надзорник универзитетског завода (§ 45, ст. 1 и 2).
 Шеф универзитетске радионице (§ 45, ст. 1 и 2).
 Радионички пословођа (§ 45, ст. 1 и 2).
 Стручни мајстор (универзитет) (§ 45, ст. 1 и 2).
 Калкулатор (§ 45, ст. 1 и 2).
 Цртач (§ 45, ст. 1 и 2).
 Вртар (универзитет) (§ 45, ст. 1 и 2).
 Фотограф (§ 45, ст. 1 и 2).
 Лаборант (§ 45, ст. 1 и 2).
 Болничар (§ 45, ст. 2).
 Нудиља (§ 45, ст. 2).
 Рентгенизатор (§ 45, ст. 1).
 Бабица (§ 45, ст. 1).
 Зубни технички помоћник (§ 45, ст. 1).
 Препаратор (§ 45, ст. 1).
 Реставратор (§ 45, ст. 1).
 Помоћник радионичког пословође (§ 45, ст. 1).
 Стручни мајстор библиотеке (§ 45, ст. 1).

Министарство иностраних послова

- Библиотекар министарства (§ 45, ст. 3).
 Секретар Министарства и посланства (§ 45, ст. 3).
 Вицеконзул (§ 45, ст. 3).

Министарство унутрашњих послова

- Срески начелник (§ 45, ст. 2 и 3).
 Претстојник полиције у градовима са преко 30.000 становника (§ 45, ст. 3).
 Срески подначелник (§ 45, ст. 2 и 3).
 Претстојник полиције у градовима са испод 30.000 становника (§ 45, ст. 3).
 Старешина кварта (§ 45, ст. 2 и 3).
 Полицијски комесар (§ 45, ст. 2 и 3).
 Политичко управни секретар (§ 45, ст. 3).
 Заповедник полицијске страже (§ 45, ст. 2 и 3).
 Шеф полицијских агената (§ 45, ст. 2 и 3).
 Виши надзорник полицијске страже (§ 45, ст. 2 и 3).
 Виши надзорник полицијских агената (§ 45, ст. 2 и 3).

Министарство финансија

- Финансијски пристав (§ 45, ст. 3).
 Монополски пристав (§ 45, ст. 3).
 Пристав Државног правобраниоштва (§ 45, ст. 3).
 Рачунски контролор (§ 45, ст. 2).
 Катастарски геометар (§ 45, ст. 2).
 Катастарски агроном (§ 45, ст. 2).
 Порески контролор (§ 45, ст. 2).
 Монополски контролор (§ 45, ст. 2).
 Царински контролор (§ 45, ст. 2).

Повереник Финансијске контроле (§ 45, ст. 2).

Министарство војске и морнарице

Професор академије (§ 45, ст. 3).

Инжињер (§ 45, ст. 3).

Хемичар (§ 45, ст. 3).

Свештеник (§ 45, ст. 1, 2 и 3).

Наставник-учитељ војних школа (§ 45, ст. 2).

Помоћник наставника учитеља војних школа (§ 45, ст. 2).

Техничар-технички чиновник (§ 45, ст. 2).

Геометар (§ 45, ст. 2).

Технички цртач (§ 45, ст. 2).

Стручни државни мајстори разних заната (§ 45, ст. 2).

Лаборант (§ 45, ст. 2).

Књиговођа, деловођа (§ 45, ст. 2).

Коректор (§ 45, ст. 2).

Архивар (§ 45, ст. 2).

Бежичар телеграфист (§ 45, ст. 2).

Метеоролог (§ 45, ст. 2).

Сестра нудила (§ 45, ст. 2).

Болничарка (§ 45, ст. 2).

Дентисткиња (§ 45, ст. 2).

Министарство грађевина

Техничар (§ 45, ст. 2).

Административни чиновник (§ 45, ст. 2).

Рачунски чиновник (§ 45, ст. 2).

Министарство пољопривреде

Чиновник Класне лутрије (§ 45, ст. 2).

Статистичар (§ 45, ст. 2).

Економ (§ 45, ст. 2).

Ревизор (§ 45, ст. 2).

Геометар (§ 45, ст. 2).

Рачуновођа (§ 45, ст. 2).

Технички стручњак фабрике свиле (§ 45, ст. 2).

Аграрни помоћни секретар при банској управи и среском начелству (§ 45, ст. 2).

Министарство трговине и индустрије

Професор Трговачке академије, Поморско-трговачке академије и Средње техничке школе (§ 45, ст. 3).

Наставник дворазредне трговачке школе и стручне занатске школе (§ 45, ст. 2).

Шеф одељења Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2 и 3).

Виши чиновник Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 3).

Шеф агенције Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2 и 3).

Књиговођа Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2 и 3).

Контролор мера (§ 45, ст. 2).

Предметни учитељ (§ 45, ст. 2).

Стручни учитељ (§ 45, ст. 2).

Занатски учитељ (§ 45, ст. 2).

Први часник школског брода (§ 45, ст. 2).

Први стројар школског брода (§ 45, ст. 2).

Вођа палубе и радиотелеграфиста школског брода (§ 45, ст. 1).

Учитељ за морнарски рад (§ 45, ст. 1).

Чиновник Државне хипотекарне банке (§ 45, став 2).

Благајник Државне хипотекарне банке (§ 45, став 2).

Ликвидатор Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2).

Коресподент Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2).

Главни архивар Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 1).

Жигосач (§ 45, ст. 1).

Министарство шума и рудника

Шумарски виши пристав (§ 45, ст. 3).

Рударски виши пристав (§ 45, ст. 3).

Шумарски повереник (§ 45, ст. 2).

Геометарски повереник (§ 45, ст. 2).

Рачунски контролор (§ 45, ст. 2).

Шеф рачуноводства Дирекције рудника (жељезаре, соларе) (§ 45, ст. 2).

Технички надзорник (§ 45, ст. 2).

Економ Министарства (§ 45, ст. 2).

Подшумар I класе (§ 45, ст. 1).

Главни складиштар (§ 45, ст. 1).

Виши технички манипулант (§ 45, ст. 1).

Министарство социјалне политике и народног здравља

Асистент (§ 45, ст. 3).

Апотекар (§ 45, ст. 3).

Управник Инвалидског дома (§ 45, ст. 2).

Управник Дечјег дома (§ 45, ст. 2).

Шеф Ортопедског завода (§ 45, ст. 2).

Административни чиновник (§ 45, ст. 2).

Технички чиновник (§ 45, ст. 2).

Економ (§ 45, ст. 2).

Књиговођа (§ 45, ст. 2).

Статистичар (§ 45, ст. 2).

Здравствени помоћник (§ 45, ст. 2).

Нудиља, сестра-помоћница (§ 45, ст. 2).

Министарство саобраћаја

А. Управа пошта и телеграфа

Управник поште, телеграфа и телефона (§ 45, ст. 2).

Управник поштанско - царинског магацина (§ 45, ст. 2).

Техничар (§ 45, ст. 2).

Административни чиновник (§ 45, ст. 2).

Рачунски чиновник (§ 45, ст. 2).

Поштанско - телеграфски чиновник (§ 45, став 2).

Б. Поштанска штедионица

Секретар Поштанске штедионице (§ 45, став 3).

Секретар филијале (§ 45, ст. 3).

Књиговођа Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 2).

Благајник Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 2).

Поштанско-штедионички чиновник (§ 45, став 2).

Економ Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 1).

Архивар Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 1).

VIII група

У више ресора

Пристав Министарства и банске управе (§ 45, ст. 3).

Помоћни секретар (§ 45, ст. 2).

Писар (§ 45, ст. 2).

Архивар (§ 45, ст. 1).

*Врховна државна управа**Претседништво Министарског савета*

Лектор, редактор, администратор и дописник Централног пресбиороа (§ 45, ст. 3).

Пристав Опште државне статистике (§ 45, став 3).

Књиговођа отсека рачуноводства Претседништва Министарског савета (§ 45, ст. 2).

Књиговођа Опште државне статистике (§ 45, ст. 2).

Економ (§ 45, ст. 2).

Статистичар (§ 45, ст. 2).

Државни савет

Писар (§ 45, ст. 3).

Главна контрола

Писар (§ 45, ст. 3).

Рачуноиспитач (§ 45, ст. 2).

Рачуновођа (§ 45, ст. 2).

Канцеларија Краљевских ордена

Писар канцеларије Краљевских ордена (§ 45, ст. 3).

Министарство правде

Шеријатски судија (§ 45, ст. 2).

Секретар Окружног и трговачког суда (§ 45, ст. 3).

Секретар Шеријатског суда (§ 45, ст. 3).

Писар Управног суда (§ 45, ст. 3).

Водитељ земљишне књиге (грунтовничар) (§ 45, ст. 1 и 2).

Интабулациони протоколиста (§ 45, став 1 и 2).

Економ Министарства (§ 45, ст. 2).

Канцеларијски чиновник (§ 45, ст. 2).

Рачуновођа (§ 45, ст. 2).

Књиговођа (§ 45, ст. 2).

Управник апсане окружног суда (§ 45, став 1).

Надзорник (командир) страже Казненог завода (§ 45, ст. 1).

Технички чиновник (§ 45, ст. 1).

Занатски наставник (§ 45, ст. 1).

Стручни пословођа (§ 45, ст. 1).

Министарство просвете

Професор средње и учитељске школе (§ 45, ст. 3).

Геолог, агрогеолог, хемичар и инжињер Геолошког института (§ 45, ст. 3).

Универзитетски инжињер (§ 45, ст. 3).

Просектор (§ 45, ст. 3).

Школски лекар (§ 45, ст. 3).

Астрономски опсерватор (§ 45, ст. 3).

Опсерватор Геофизичког завода (§ 45, став 3).

Кустос (на универзитету) (§ 45, ст. 3).

Библиотекар Народне библиотеке (§ 45, став 3).

Књижничар универзитетске библиотеке (§ 45, ст. 3).

Архивар Државне архиве у Дубровнику и Скопљу (§ 45, ст. 3).

Управник-архивар Државне архиве у Новом Саду (§ 45, ст. 3).

Виши универзитетски учитељ вештина (§ 45, ст. 3).

Лектор универзитета (§ 45, ст. 3).

Професор Уметничке академије (§ 45, став 3).

Професор музичке академије (§ 45, ст. 3).

Професор конзерваторија (§ 45, ст. 3).

Технички шеф Народног позоришта (§ 45, ст. 3).

Сценограф Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).

Капелник Народног позоришта (§ 45, ст. 2 и 3).

Помоћник библиотекара Народне библиотеке (§ 45, ст. 3).

Кустос музеја (§ 45, ст. 3).

Асистент Универзитета и Економско-комерцијалне високе школе (§ 45, ст. 3).

Пољопривредни пристав Универзитета (§ 45, ст. 3).

Асистент универзитетске библиотеке (§ 45, ст. 3).

Асистент музеја (§ 45, ст. 3).

Асистент Геофизичког завода (§ 45, ст. 3).

Помоћник (адјункт) музеја (§ 45, ст. 3).

Млађи секретар Универзитета (§ 45, ст. 3).

Секретар факултета и Економско-комерцијалне високе школе (§ 45, ст. 2 и 3).

Помоћни референт министарства (§ 45, став 2).

Наставник Учитељске школе (§ 45, став 2 и 3).

Наставник Грађанске школе (§ 45, ст. 2).

Наставник школе за дефектну децу (§ 45, став 2).

Учитељ народне школе (§ 45, ст. 2).

Учитељ вештина универзитета, средње и учитељске школе (§ 45, ст. 2).

Учитељ Уметничке академије (§ 45, ст. 2).

Учитељ Музичке академије (§ 45, ст. 2).

Учитељ Конзерваторија (§ 45, ст. 2).

Учитељ шеријатске судијске школе (§ 45, став 2).

Учитељ Велике медресе (§ 45, ст. 2).

Учитељица школе за домаћице (§ 45, ст. 2 и 3).

Забавиља (§ 45, ст. 1 и 2).

Архивар Државне архиве у Загребу (§ 45, став 2).

Економ Министарства (§ 45, ст. 2).

Статистичар Министарства (§ 45, ст. 2).

Библиотекар факултетске библиотеке (§ 45, став 2).

Управник Универзитетских добара (§ 45, став 2).

Књиговођа (универзитет) (§ 45, ст. 2).

Књиговођа Геолошког института (§ 45, став 2).

Благајник (§ 45, ст. 2).

Секретар средње и учитељске школе и Уметничке и Музичке академије (§ 45, ст. 2).

Секретар библиотеке (§ 45, ст. 2).

Руководилац библиотеке (§ 45, ст. 2).

Члан Народног позоришта (§ 45, ст. 1 и 2).

Економ Народног позоришта (§ 45, став 1 и 2).

Надзорник зграде Народног позоришта (§ 45, ст. 2).

Фактор Државне штампарије (§ 45, став 1 и 2).

Шеф радионице Државне штампарије (§ 45, ст. 1 и 2).

Економ Државне штампарије (§ 45, став 1 и 2).

Магационер Државне штампарије (§ 45, став 1 и 2).

Стручни мајстори Државне штампарије (§ 45, ст. 1 и 2).

Коректор Државне штампарије (§ 45, ст. 1).

Картограф (универзитет) (§ 45, ст. 2).

Опсерватор (§ 45, ст. 2).

Дентист (§ 45, ст. 2).

Надзорник универзитетског завода (§ 45, ст. 1 и 2).

Шеф универзитетске радионице (§ 45,

Радионички пословођа (§ 45, ст. 1 и 2).

Стручни мајстор (универзитет) (§ 45, ст. 1 и 2).

Калкулатор (§ 45, ст. 1 и 2).

Цртач (§ 45, ст. 1 и 2).

Вртар (универзитет) (§ 45, ст. 1 и 2).

Фотограф (§ 45, ст. 1 и 2).

Лаборант (§ 45, ст. 1 и 2).

Болничар (§ 45, ст. 1 и 2).

Нудиља (§ 45, ст. 1 и 2).

Рентгенизатор (§ 45, ст. 1).

Бабица (§ 45, ст. 1).

Зубни технички помоћник (§ 45, ст. 1).

Препаратор (§ 45, ст. 1).

Рестауратор (§ 45, ст. 1).

Помоћник радионичког пословође (§ 45, ст. 1).

Стручни мајстор библиотеке (§ 45, ст. 1).

Манипулант Геофизичког завода (§ 45, ст. 1).

Министарство иностраних послова

Библиотекар (§ 45, ст. 3).

Писар министарства и посланства (§ 45, став 3).

Протоколиста (§ 45, ст. 2).

Главни експедитор (§ 45, ст. 1).

Шеф преписа (§ 45, ст. 1).

Министарство унутрашњих послова

Виши надзорник полицијске страже (§ 45, ст. 2 и 3).

Виши надзорник агената (§ 45, ст. 2 и 3).

Поднадзорник полицијске страже I класе (§ 45, ст. 1).

Поднадзорник агената I класе (§ 45, ст. 1).

Полицијски фотограф (§ 45, ст. 1).

Полицијски дактилоскоп (§ 45, ст. 1).

Министарство финансија

Финансијски пристав (§ 45, ст. 3).

Монополски пристав (§ 45, ст. 3).

Пристав Државног правобраниоштва (§ 45, став 3).

Књиговођа (§ 45, ст. 2).

Катастарски геометар (§ 45, ст. 2).

Катастарски агроном (§ 45, ст. 2).

Порезник (§ 45, ст. 2).

Помоћни монополски контролор (§ 45, став 2).

Цариник (§ 45, ст. 2).

Повереник Финансијске контроле (§ 45, став 2).

Виши надзорник Финансијске контроле (§ 45, ст. 1).

Главни царински складиштар (§ 45, ст. 1).

Главни катастарски технички манипулант (§ 45, ст. 1).

Виши монополски официјал (§ 45, ст. 1).

Министарство војске и морнарице

- Професор академије (§ 45, ст. 3).
 Инжињер (§ 45, ст. 3).
 Хемичар (§ 45, ст. 3).
 Свештеник - учитељ војних школа (§ 45, ст. 2).
 Помоћник наставника - учитеља војних школа (§ 45, ст. 1 и 2).
 Техничар-технички чиновник (§ 45, ст. 2).
 Геометар (§ 45, ст. 2).
 Цртач (§ 45, ст. 1 и 2).
 Стручни државни мајстори разних заната (§ 45, ст. 2).
 Државни мајстори разних грана (§ 45, ст. 1 и 2).
 Арсеналски мајстор (§ 45, ст. 1 и 2).
 Лаборант (§ 45, ст. 1 и 2).
 Књиговођа, деловођа (§ 45, ст. 1 и 2).
 Архивар (§ 45, ст. 1 и 2).
 Писар (§ 45, ст. 1 и 2).
 Бежичар-телеграфист (§ 45, ст. 1 и 2).
 Метеоролог (§ 45, ст. 1 и 2).
 Сестра нудиља (§ 45, ст. 2).
 Болничар-ка (§ 45, ст. 1 и 2).
 Дентист-киња (§ 45, ст. 1 и 2).
 Фотомеханичар (§ 45, ст. 1).
 Експедитор (§ 45, ст. 1).

Министарство грађевина

- Техничар (§ 45, ст. 2).
 Административни чиновник (§ 45, ст. 2).
 Рачунски чиновник (§ 45, ст. 2).
 Надзорник путева (§ 45, ст. 1).
 Надзорник вода (§ 45, ст. 1).
 Магационер (§ 45, ст. 1).
 Практични техничар (§ 45, ст. 1).

Министарство пољопривреде

- Чиновник Класне лутрије (§ 45, ст. 2).
 Статистичар (§ 45, ст. 2).
 Економ (§ 45, ст. 2).
 Геометар (§ 45, ст. 2).
 Рачуновођа (§ 45, ст. 2).
 Технички стручњак фабрике свиле (§ 45, став 2).
 Ревизор (§ 45, ст. 1 и 2).
 Надзорник свиларства (§ 45, ст. 1).

Министарство трговине и индустрије

- Професор Трговачке академије, Поморско-трговачке академије и Средње техничке школе (§ 45, ст. 3).
 Наставник дворазредне трговачке школе и стручне занатске школе (§ 45, ст. 2).
 Виши чиновник Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 3).
 Контролор мера (§ 45, ст. 2).
 Предметни учитељ (§ 45, ст. 2).
 Стручни учитељ (§ 45, ст. 2).
 Занатски учитељ (§ 45, ст. 1 и 2).
 Први стројар школског брода (§ 45, ст. 2).
 Вођа палубе и радиотелеграфиста школског брода (§ 45, ст. 1).
 Учитељ за морнарски рад (§ 45, ст. 1).
 Књиговођа Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2).
 Чиновник Државне хипотекарне банке (§ 45, став 2).
 Благајник Државне хипотекарне банке (§ 45, став 2).
 Ликвидатор Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2).

Коресподент Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 2).

Архивски чиновник Државне хипотекарне банке (§ 45, ст. 1).

Жигосач (§ 45, ст. 1).

Економ министарства (§ 45, ст. 1).

Министарство шума и рудника

Шумарски пристав (§ 45, ст. 3).

Рударски пристав (§ 45, ст. 3).

Шумар (§ 45, ст. 2).

Геометар (§ 45, ст. 2).

Књиговођа (§ 45, ст. 2).

Технички нижи надзорник (§ 45, ст. 2).

Економ министарства (§ 45, ст. 2).

Подшумар II класе (§ 45, ст. 1).

Помоћни складиштар (§ 45, ст. 1).

Помоћни технички манипулант (§ 45, ст. 1).

Министарство социјалне политике и народног здравља

Секундарни лекар (§ 45, ст. 3).

Апотекар (§ 45, ст. 3).

Административни чиновник (§ 45, ст. 2).

Технички чиновник (§ 45, ст. 2).

Економ (§ 45, ст. 2).

Статистичар (§ 45, ст. 2).

Рачунски чиновник (§ 45, ст. 1 и 2).

Помоћник економа (§ 45, ст. 1 и 2).

Васпитач (§ 45, ст. 1 и 2).

Магационер (§ 45, ст. 1).

Благајник (§ 45, ст. 1).

Пословођа радионице (§ 45, ст. 1).

Здравствени помоћник (§ 45, ст. 1 и 2).

Нудиља, сестра-помоћница (§ 45, ст. 1 и 2).

Болничар (§ 45, ст. 1).

Министарство саобраћаја

А. Управа пошта и телеграфа

Управник поште, телеграфа и телефона (§ 45, ст. 2).

Техничар (§ 45, ст. 2).

Административни чиновник (§ 45, ст. 2).

Рачунски чиновник (§ 45, ст. 2).

Поштанско-телеграфски чиновник (§ 45, ст. 2).

Архивски чиновник (§ 45, ст. 1).

Практични техничар (§ 45, ст. 1).

Поштанско-телеграфски манипулант (§ 45, ст. 1).

Телефонска надзорница (§ 45, ст. 1).

Телефонисткиња (§ 45, ст. 1).

Кондуктер (§ 45, ст. 1).

Надзорник телеграфско-телефонске линије (§ 45, ст. 1).

Магационер (§ 45, ст. 1).

Б. Поштанска штедионица

Писар Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 3).

Књиговођа Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 2).

Благајник Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 2).

Поштанско-штедионички чиновник (§ 45, став 2).

Економ Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 1).

Архивар Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 1).

Рачуновођа Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 1).

IX *група**У више ресора*

Писар (§ 45, ст. 2).

Архивски чиновник (§ 45, ст. 1).

Врховна државна управа

Претседништво Министарског савета

Књиговођа отсека рачуноводства Претседништва Министарског савета (§ 45, ст. 2).

Књиговођа Опште државне статистике (§ 45, ст. 2).

Економ (§ 45, ст. 2).

Статистичар (§ 45, ст. 2).

Помоћни статистичар (§ 45, ст. 1).

Главна контрола

Рачуноиспитач (§ 45, ст. 2).

Рачуновођа (§ 45, ст. 2).

Канцеларија Краљевских ордена

Архивар (§ 45, ст. 1).

Експедитор (§ 45, ст. 1).

Министарство правде

Водитељ земљишне књиге (грунтовничар) (§ 45, ст. 1 и 2).

Интабулациони протоколиста (§ 45, ст. 1 и 2).

Канцеларијски чиновник (§ 45, ст. 2).

Рачуновођа (§ 45, ст. 1 и 2).

Књиговођа (§ 45, ст. 2).

Управник апсане окружног суда (§ 45, ст. 1).

Надзорник (командир) страже Казненог завода (§ 45, ст. 1).

Технички чиновник (§ 45, ст. 1).

Занатски чиновник (§ 45, ст. 1).

Стручни пословођа (§ 45, ст. 1).

Секретар Шеријатског суда (§ 45, ст. 2).

Министарство просвете

Наставник Учитељске школе (§ 45, ст. 2).

Наставник Грађанске школе (§ 45, ст. 2).

Наставник школе за дефектну децу (§ 45, став 2).

Учитељ народне школе (§ 45, ст. 2).

Учитељ вештина универзитета, средње и учитељске школе (§ 45, ст. 2).

Учитељ Уметничке академије (§ 45, ст. 2).

Учитељ Музичке академије (§ 45, ст. 2).

Учитељ Конзерваторија (§ 45, ст. 2).

Учитељ Шеријатске судијске школе (§ 45, став 2).

Учитељ Велике медресе (§ 45, ст. 2).

Учитељица школе за домаћице (§ 45, став 1 и 2).

Забавиља (§ 45, ст. 1 и 2).

Статистичар Министарства (§ 45, ст. 2).

Библиотекар факултетске библиотеке (§ 45, став 2).

Управник универзитетских добара (§ 45, став 2).

Књиговођа Геолошког института (§ 45, став 2).

Благајник (§ 45, ст. 2).

Секретар средње и Учитељске школе и

Уметничке и Музичке академије (§ 45, ст. 2).

Секретар библиотеке (§ 45, ст. 2).

- Руководилац библиотеке (§ 45, ст. 2).
 Члан Народног позоришта (§ 45, ст. 1 и 2).
 Економ Народног позоришта (§ 45, став 1 и 2).
 Надзорник зграде Народног позоришта (§ 45, ст. 2).
 Стручни мајстор Државне штампарије (§ 45, ст. 1 и 2).
 Коректор Државне штампарије (§ 45, ст. 1).
 Писар Државне штампарије (§ 45, ст. 1).
 Картограф (универзитет) (§ 45, ст. 2).
 Опсерватор (§ 45, ст. 2).
 Дентист (§ 45, ст. 2).
 Надзорник универзитетског завода (§ 45, ст. 1 и 2).
 Шеф универзитетске радионице (§ 45, ст. 1 и 2).
 Радионички пословођа (§ 45, ст. 1 и 2).
 Стручни мајстор (универзитет) (§ 45, ст. 1 и 2).
 Калкулатор (§ 45, ст. 1 и 2).
 Цртач (§ 45, ст. 1 и 2).
 Вртар (универзитет) (§ 45, ст. 1 и 2).
 Фотограф (§ 45, ст. 1 и 2).
 Лаборант (§ 45, ст. 1 и 2).
 Болничар (§ 45, ст. 1 и 2).
 Нудиља (§ 45, ст. 1 и 2).
 Рентгенизатор (§ 45, ст. 1).
 Бабица (§ 45, ст. 1).
 Зубни технички помоћник (§ 45, ст. 1).
 Препаратор (§ 45, ст. 1).
 Реставратор (§ 45, ст. 1).
 Помоћник радионичног пословође (§ 45, ст. 1).
 Стручни мајстор библиотеке (§ 45, ст. 1).

Манипулант Геофизичког завода (§ 45, став 1).

Министарство иностраних послова

Експедитор (§ 45, ст. 1).

Министарство унутрашњих послова

- Надзорник полицијске страже (§ 45, ст. 2).
 Надзорник агената (§ 45, ст. 2).
 Поднадзорник полицијске страже I класе (§ 45, став 1).
 Поднадзорник агената I класе (§ 45, ст. 1).
 Поднадзорник полицијске страже II класе (§ 45, ст. 1).
 Поднадзорник агената II класе (§ 45, ст. 1).
 Полицијски фотограф (§ 45, ст. 1).
 Полицијски дактилоскоп (§ 45, ст. 1).

Министарство финансија

- Помоћни књиговођа (§ 45, ст. 2).
 Катастарски помоћни геометар (§ 45, став 2).
 Катастарски помоћни агроном (§ 45, ст. 2).
 Помоћни порезник (§ 45, ст. 2).
 Помоћни цариник (§ 45, ст. 2).
 Помоћни повереник финансијске контроле (§ 45, ст. 2).
 Надзорник финансијске контроле (§ 45, став 1).
 Помоћни архивар (§ 45, ст. 1).
 Помоћни царински складиштар (§ 45, став 1).
 Помоћни катастарски технички манипулант (§ 45, ст. 1).
 Монополски официјал (§ 45, ст. 1).

Министарство војске и морнарице

Свештеник (§ 45, ст. 1 и 2).

Наставник-учитељ војних школа (§ 45, став 1 и 2).

Помоћник наставника - учитеља војних школа (§ 45, ст. 1 и 2).

Техничар-технички чиновник (§ 45, став 1 и 2).

Геометар (§ 45, ст. 2).

Стручни државни мајстори разних заната (§ 45, ст. 2).

Државни мајстори разних грана (§ 45, ст. 1 и 2).

Арсеналски мајстор (§ 45, ст. 1 и 2).

Цртач (§ 45, ст. 1 и 2).

Лаборант (§ 45, ст. 1 и 2).

Књиговођа, деловођа (§ 45, ст. 1 и 2).

Архивски чиновник (§ 45, ст. 1 и 2).

Писар (§ 45, ст. 1 и 2).

Бежичар-телеграфист (§ 45, ст. 1 и 2).

Метеоролог (§ 45, ст. 1 и 2).

Сестра нудиља (§ 45, ст. 2).

Болничар-ка (§ 45, ст. 1 и 2).

Дентист-киња (§ 45, ст. 1 и 2).

Фотомеханичар (§ 45, ст. 1).

Експедитор (§ 45, ст. 1).

Министарство грађевина

Техничар (§ 45, ст. 2).

Административни чиновник (§ 45, ст. 2).

Рачунски чиновник (§ 45, ст. 2).

Надзорник путева (§ 45, ст. 1).

Надзорник вода (§ 45, ст. 1).

Магационар (§ 45, ст. 1).

Практични техничар (§ 45, ст. 1).

Министарство пољопривреде

Чиновник Класне лутрије (§ 45, ст. 2).

Статистичар (§ 45, ст. 2).

Економ (§ 45, ст. 2).

Геометар (§ 45, ст. 2).

Рачуновођа (§ 45, ст. 2).

Технички стручњак фабрике свиде (§ 45, став 2).

Ревизор (§ 45, ст. 1 и 2).

Аграрни писар при банској управи и сре-
ском начелству (§ 45, ст. 2).

Надзорник свиластва (§ 45, ст. 1).

*Министарство трговине и индустрије*Наставник (дворазредне трговачке школе
и стручне занатске школе (§ 45, ст. 2).

Контролор мера (§ 45, ст. 2).

Предметни учитељ (§ 45, ст. 2).

Стручни учитељ (§ 45, ст. 2).

Занатски учитељ (§ 45, ст. 1 и 2).

Вођа палубе и радиотелеграфиста школ-
ског брода (§ 45, ст. 1).

Учитељ за морнарски рад (§ 45, ст. 1).

Чиновник Државне хипотекарне банке (§
45, став 2).Благајник Државне хипотекарне банке (§
45, став 2).Ликвидатор Државне хипотекарне банке
(§ 45, ст. 2).Коресподент Државне хипотекарне бан-
ке (§ 45, ст. 2).Архивски чиновник Државне хипотекарне
банке (§ 45, ст. 1).

Жигосач (§ 45, ст. 1).

Економ Министарства (§ 45, ст. 1).

Министарство шума и рудника

- Шумар (§ 45, ст. 2).
- Геометар (§ 45, ст. 2).
- Помоћни књиговођа (§ 45, ст. 2).
- Технички помоћник (§ 45, ст. 2).
- Економ Министарства (§ 45, ст. 2).
- Подшумар (§ 45, ст. 1).
- Помоћни складиштар (§ 45, ст. 1).
- Помоћни технички манипулант (§ 45, ст. 1).

Министарство социјалне политике и народног здравља

- Административни чиновник (§ 45, ст. 2).
- Технички чиновник (§ 45, ст. 2).
- Економ (§ 45, ст. 2).
- Статистичар (§ 45, ст. 2).
- Рачунски чиновник (§ 45, ст. 1 и 2).
- Помоћник економа (§ 45, ст. 1 и 2).
- Васпитач (§ 45, ст. 1 и 2).
- Магационар (§ 45, ст. 1).
- Благајник (§ 45, ст. 1).
- Пословођа радионице (§ 45, ст. 1).
- Здравствени помоћник (§ 45, ст. 1 и 2).
- Нудиља, сестра-помоћница (§ 45, ст. 1 и 2).
- Болничар (§ 45, ст. 1).

*Министарство саобраћаја**А. Управа пошта и телеграфа*

- Техничар (§ 45, ст. 2).
- Административни чиновник (§ 45, ст. 2).
- Рачунски чиновник (§ 45, ст. 2).
- Поштанско - телеграфски чиновник (§ 45, став 2).
- Архивски чиновник (§ 45, ст. 1).
- Практични техничар (§ 45, ст. 1).

- Поштанско - телеграфски манипулант (§ 45, став 1).
- Телефонска надзорница (§ 45, ст. 1).
- Телефонисткиња (§ 45, ст. 1).
- Кондуктер (§ 45, ст. 1).
- Надзорник телефонско-телеграфске линије (§ 45, ст. 1).
- Магационер (§ 45, ст. 1).

Б. Поштанска штедионица

- Поштанско-штедионички чиновник (§ 45, став 2).
- Рачуновођа Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 1).
- Архивски чиновник Поштанске штедионице и филијале (§ 45, ст. 1).

*X група**У више ресора*

Архивски чиновник.

*Врховна државна управа**Претседништво Министарског савета*

Помоћни статистичар

Канцеларија Краљевских ордена

Архивар.
Експедитор.

Министарство правде

Водитељ земљишни књиге (грунтовничар).
Интабулациони протоколиста.
Рачуновођа.

2) Надзорник (командир) страже Казненог завода.

Управник апсана Окружног суда.

Технички чиновник.

Занатски наставник.

Стручни пословођа.

Министарство просвете

Учитељица школе за домаћице.

Забавиља.

Епизодиста члан Народног позоришта.

Економ Народног позоришта.

Стручни мајстор Државне штампарије.

Коректор Државне штампарије.

Писар Државне штампарије.

Надзорник универзитетског завода.

Шеф универзитетске радионице.

Радионички пословођа.

Стручни мајстор (универзитет).

Калкулатор.

Цртач.

Вртар (универзитет).

Фотограф.

Лаборант.

Болничар.

Нудиља.

Рентгенизатор.

Бабица.

Зубни технички помоћник.

Препаратор.

Рестауратор.

Помоћник радничког пословође.

Стручни мајстор библиотеке.

Манипулант Геофизичког завода.

Министарство иностраних послова

Помоћни експедитор.

Министарство унутрошњих послова

Поднадзорник полицијске страже II класе

Поднадзорник агената II класе.

Поднадзорник полицијске страже III класе

Поднадзорник агената III класе.

Полицијски фотограф.

Полицијски дактилоскоп.

Министарство финансија

Поднадзорник финансијске контроле.

Помоћни архивар.

Помоћни царински складиштар.

Помоћни катастарски технички манипулант

Помоћни монополски официјал.

Министарство војске и морнарице

Свештеник.

Библиотекар.

Књиговођа, деловођа.

Писар.

Цртач.

Техничар.

Сликар.

Метеоролог.

Бежичар-телеграфист.

Државни мајстори разних грана.

Фотомеханичар.

Лаборант.

Болничар-ка.

Дентист-киња.

Министарство грађевина

Практични техничар.
Надзорник путева.
Надзорник вода.
Магационар.

Министарство пољопривреде

Ревизор.
Надзорник свиларства.

Министарство трговине и индустрије

Занатски учитељ.
Учитељ за морнарски рад.
Вођа палубе и радиотелеграфиста школског брода.
Жигосач.
Архивски чиновник Државне хипотекарне банке.

Министарство шума и рудника

Подшумар III класе.
Помоћни складиштар.
Помоћни технички манипулант.

Министарство социјалне политике и народног здравља

Технички чиновник.
Статистичар.
Васпитач.
Магационар.
Здравствени помоћник.
Нудиља, сестра-помоћница.
Болничар.

Министарство саобраћаја

А. Управа пошта и телеграфа

Архивски чиновник.
Практични техничар.
Поштанско-телеграфски манипулант.
Телефонисткиња.
Кондуктер.
Надзорник телеграфско-телефонске линије.
Магационер.

Б. Поштанска штедионица

Рачуновођа Поштанске штедионице и филијале.

Архивски чиновник Поштанске штедионице и филијале.

§ 347. — ⁽¹⁾ За звања која су остала непоменути у Распореду звања из § 346 а која су на основу законских прописа постојала на дан ступања овога Закона на снагу, положајну групу одредиће одлуком ресорни Министар у споразуму са Министром правде и Министром финансија, донетом у сагласности са Председником Министарског савета, аналогно према звањима која су побројана у Распореду а која се имају сматрати као звања која обележавају важност функције у дотичној групи.

⁽²⁾ Новим звањима положајне групе одређује се законом.

§ 348. — Овај Закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 73.—XXII од 1. априла,
1931.—III год.

34986